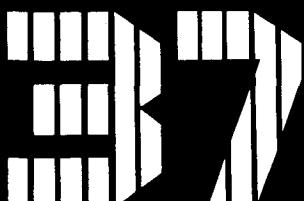

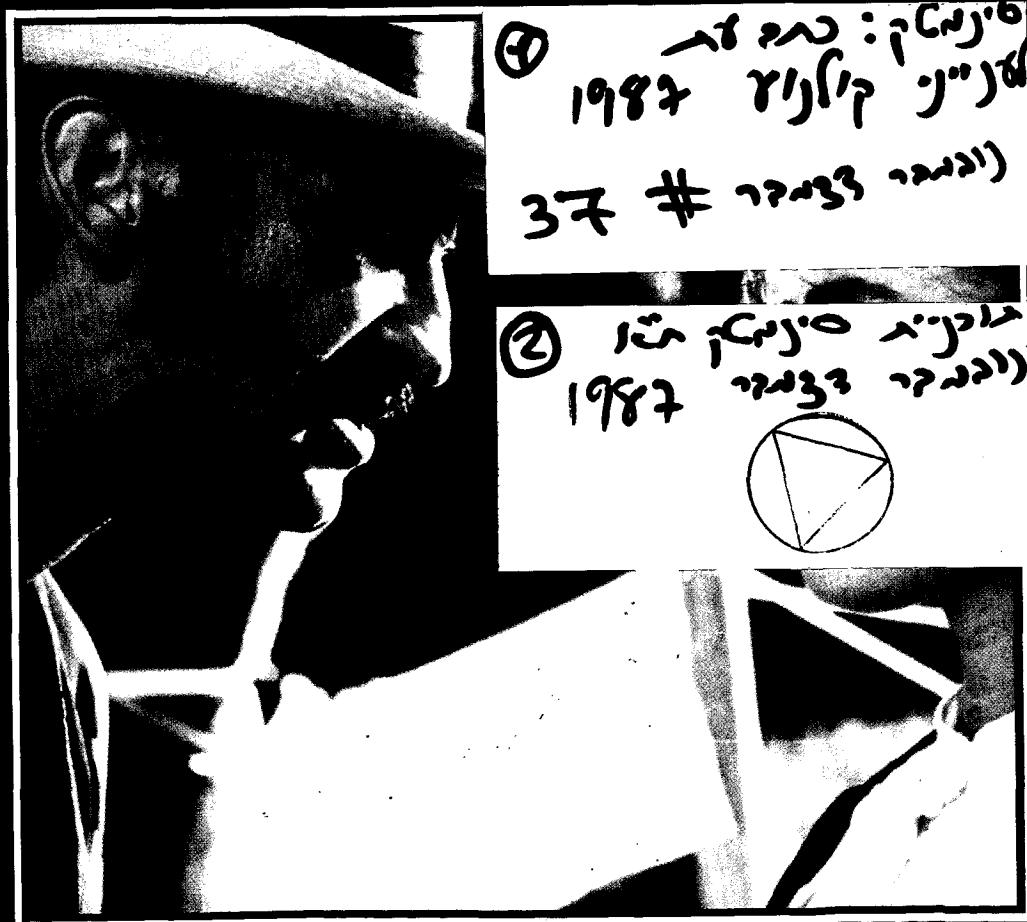
כתב עת לעיתוני קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

60טיבל חיפה - יוסטן - סטרג'ס

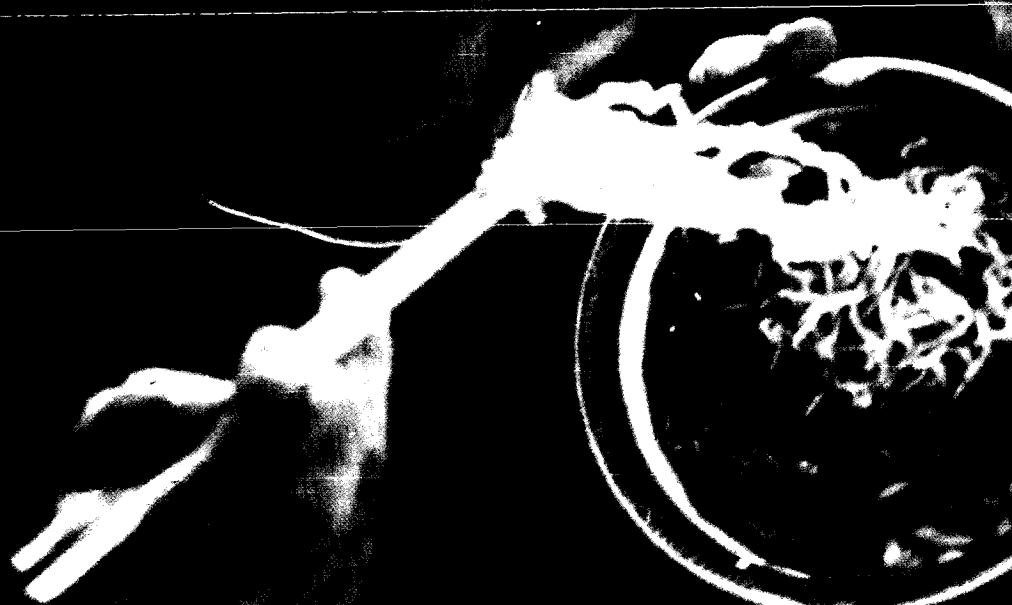
ANI'MA - איטלקים

תכנית סינמטק ת"א נובמבר - דצמבר 1987

זופו של החטא - בקולנוע "פאר" ת"א
סרטו היונוסלבי החדש של זיבקה ניקוליצה

ולא שיר וויל אונקס
"אַמְגִיכִי"

לענבי קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

גלוון זה מוקדש כולו לפסטיבל הסרטים הבינלאומי הרשמי שנערך בחיפה. ליתר דיוק, לכמה נושאים שלא זכו עדין לחשיפה המתאימה בעיתונות היום, ולעתנו ראויים לה מכל הבעתיות.

החלק הראשון מתפלל כולם בהדרכת יכין הירש, בסרטו האחרון של ג'ון יוסטונו, "המתינים" שיוצג בקרוב בישראל, בדמותו של יוסטונן כפי שהוא מצטיירת מตอน סרט תיעודי עליו ועל ההסרטה, "יוסטונן והדבלינאים" ובמציאות של דברים שהוא עצמו אומר ואחרים אומרים עליו, סרט זה.

עוד בגלוון זה, מבט חתוּף בקולנוע האיטלקי שאנו מכירים די הצורך. מตอน ארבעת הסרטים האיטלקים שהוצעו בחיפה רק אחד, "בקר טוב בביבוניה",זכה למצוא מפייז בישראל. עליו ועל שלושת הסרטים האחרים, סקירה של דני מג'יה שמננה אפשר ללמוד כמה עוד חסר לנו כדי להכיר את הקולנוע של ארץ המוגן, שהיא פעם כל כך פופולרי בישראל.

פסטיבל חיפה היה חינגה אמיתי לאנימציה, הן בעקבם הקורנית "casheroch noshet" של ג'ימי מורה-קאממי בנווכחות הבמאית, הן בתערוכת האנימציה משוטגנארט והסרטים שנילוו אליה, הן בסדנאות האנימציה והן במחווה של הפסטיבל לווני אורן ולסטרטו. על כן מעיד מי שהייה מעורב אישית בכל החינגה, צביקה אורן.

ולבסוף, אחרי כל השבחים הרבים לרטורוספקטי-בה של פרסטון סטרג'ס, פילמוגרפיה מלאה של بماז זה, מתבקשת מלאיה.

עדנה פיניירו

ג'ון יוסטונו

סינמטק
כתב עת לענייני קולנוע
בהוצאה סינמטק תל-אביב

גלוון מס. 37

נובמבר-דצמבר 1987

מפיק: אלון גרובז, מנהל
סינמטק תל-אביב
עורכת: עדנה פיניירו
מערכת: צביקה אורן, גידי
אורשר, יכין הירש, דני
רט, שאול שיר-רון, מאיר
שניצ'ר, דן פיניירו.

תעוז: דני ורט
תכנינה: נורית צרפתז
טלפון: 03-4381313

כתובת המערבת: סינמטק
תל-אביב, עיריית תל-אביב
כתובת הסינמטק:

בית מפעל הפיס
רחוב הפטמן 3, ת"א.
פיקוח דפוס: חיה
שיזף-מיקאלי

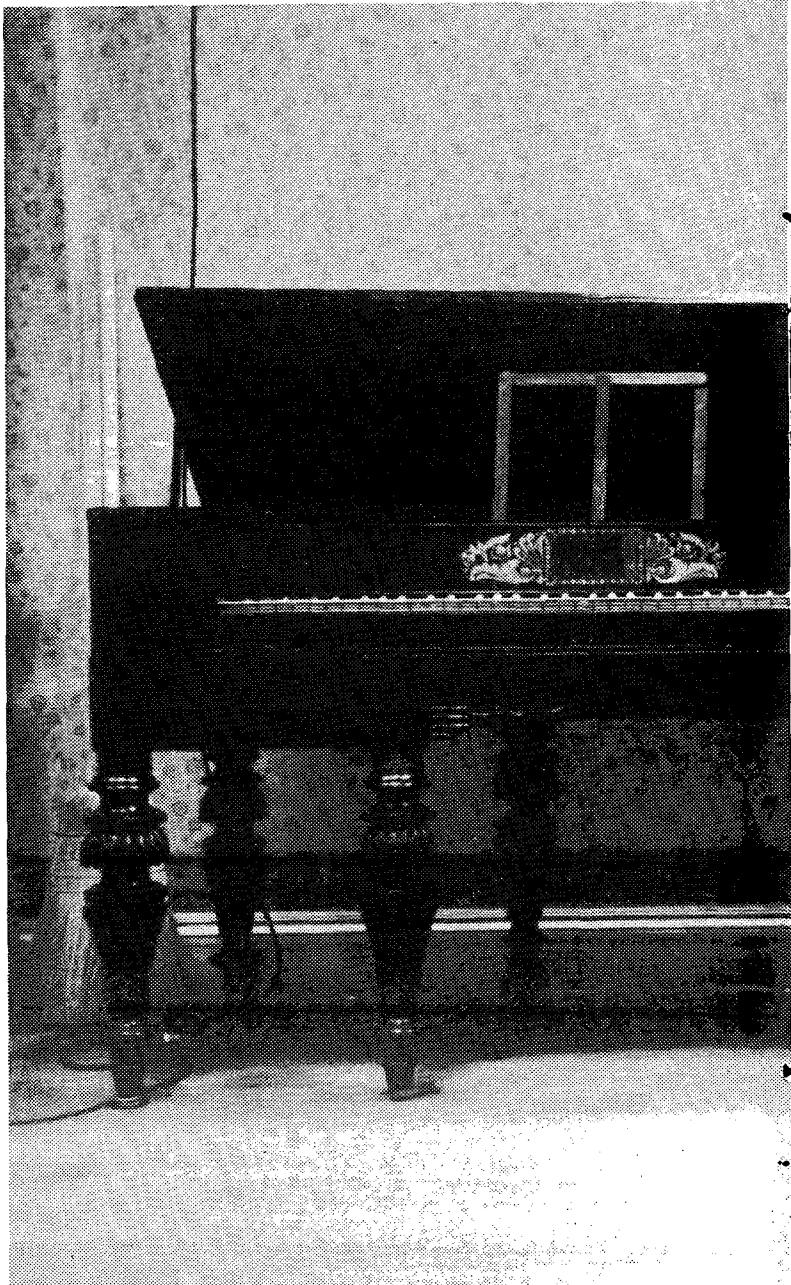
סדר, לוחות והדפסה:
גרפולייט
כל הזכויות שמורות למיל'

החברת מופקת בסיווע קרן התרבות אמריקאי-ישראל

ג'ון יוסטונ: "המתים" הוא סרט על אדם שmagלה את עצמו,
ושעה שאנו צופים בטהliquid הזה, אני מאמין שאנו מגלים
את עצמנו.

מִאֵתָהֶן תְּבִרְכָּה

יש הבדל עצום בין מה שנחנו חושבים על עצמו ומה
שנחנו באמת. חשיפת האמת היא חוויה שמוסעת את
הנפש.

יבין הירש

מ-1972 ועד ליום מותו, ב-1987, ב"ם ג'ון יוסטן 11 סרטיים. חמישה מהם היו בין הפלאים והחובבים שב סרטיו. "עיר שמנה" (1972), "השופט רוי בין" (1972), "האיש שרצה להיות מלך" (1975), "זם חכם" (1979) ו"הכבוד של פריצי" (1985). את "פוביה" לא ראה, ואחת הביביחה לנוכחו" אני רוצה לזכור, לא אנני" לא הلتכון מtron כבוד ליווטן ואת' למרגלות הר הגעש" פשות לא האבatti. "הכבוד של פריצי", סרטו האפייני האחרון, היוסטוני כל כך, קומדיית פשע שחורה, סוג מגול שנפתח עם סרטו הראשון, יצירה מופת וודאית, "הנץ מלאטה".

אבל "המתים" זה סיפור אחר. "המתים" הוא סרט שככיבלו אנו שייד לבאן. זהו רקייאם ששר יוסטן לעצמו. כאשר הרגיש ש��צו קרב, הוא נזכר שמשמעותו הגעה לימיורי שבארצות הברית (שם הוא נולד) מאירלנד הרחוקה, שבה התאורח עצמו עד ב-1964. שם הוא בנה לעצמו בית, גידל את ילדי, ושר על אורות וו עד יום מות. ככל שרבו הסרטים שמשכו את תשומת לבי בפסטיבלים הסרטים הרביעי בחיפה, אני עצמי חכתי בקוצר רוח להקרנות "מתים", الآخرון הסרט יוסטן, ולסרט התudy שעשתה ליליאן סיברניך על

סיברניך והצלמת שלה, ליזה רינצLER על בימת הצילומים של יוסטן, ותיעדו את הכנסת "המתים",-shell עלילתם מתרחשת בדירה, ברוחב ובבית מלון דבלנאים בתחילת המאה.

אני משער שאילו היה יוסטן בריא, הוא יצא לפחות את סרטו בדבון עצמה, מה עוד שהבית אליו התייחס ג'יים ג'יזס בסיטר שעל מבסס הסרט, עדיין ניצב שם על קנו. זה לא קהה. במקום זאת שיגרו לשם את התפקידו טיבן גריימס כדי להעתיק בקפידנות את המבנה המקורי, ולשוחר אותו לאחר מכון באולפן שהועמד לרשותו בעיירה ואליסיה, לצד הולס אנגלס. הבדי, מלון, הרחוב החושך, הרכבת החולפת בו, כל אלה ציריכים היו להיראות אוטנטיים ככל האפשר. אשר לשחקנים, הוא בחר באירים, ואלה נראהים תמיד אירים.

היהי קצץ וווקת הסרט לא רק ממש שרטט זה הינו שרית הברבור של יוסטן (איו סמיות פרשיות נפלאה, יוסטן הופך להיות אחד "המתים" עם סיום צילומי הסרט). היהי קצץ רוח גם שם שאני מאהוב בספר של ג'ים, הנובללה הקצרה שטוגרת את ברכ הספרים "הdblנאים". היהי אחוזו חרדה קלה לקרהת האירוע: האם יצליחו היוסטונים, האב הבמא, הבן טוני, התסריטאי, הבה אング'ליה השחקנית, להעבר אל האב את רוחו ואת יופיו של הטכט הספרותי, של השירה של ג'ים,

ג'ון יוסטן: אני מודע לכך שששי לי מנונן עובדה מיוחדת במוני. אני אוהב להחנף לשחקנים, ללחוף להם את האנו, או להטיף להם, להכתיב להם ממשמעת אביבית או משחה כוה. אני משנה משהו באינטראקטיביה שלהם רק כאשר היא נראית לי מושעת מבחןיה בלשדי, או כאשר אני מבקש להבליט משהו באופן מיוחד. אני מבקש מהם להציג נקודות מסוימות קצת יותר, או קצת פחות. אני מעצב את הדמות, אבל בהשתתפות ובಹיכמה המלאה של השחקן.

ובמיוחד את שלושת העמודים האחורוניים של הספר. סרטה התעדוי של ליליאן סיברניך, דומה לסרטם אחרים שענינים המקתו של סרט קולנוע. אלא שהగיבור שלו הוא ייצא דופ. זה ג'ון יוסטן, גיבור אמיתי בסוף דרכו. ישב על כסא גיגלים, נעצ עיניו, במניטור של הטלוויזיה במעגל סגור דרכו הוא צופה בשחקנים ובתונאות המצלמה, בודק את התאזרה רה ובה בשעה תקועים לו צינורות פלאסטיק שקופים בנחיריהם, וודרכם מוזרים חמצן אל ריאותיו הכהלות, מתוך מיכל יירוק לצבע עלי התלון האריים. יוסטן עדין ונינוח, מסור הוראות בימי שקט וובשוויה, מציע תיקון קטן לוויות המצלמה ומאהוב בשחקניו האריים.

ההסרטה עצמה, סרט שהכתירה בשם "יוסטן והdblנאים". אהובי ומעריצי יוסטן ידעו שהוא חולה במחלת ריאות קשה כבר הרבה זמן. לפסטיבל הסרטים בונציה, לפני שנתיים, לא הגיע לחגוג את הצלחת "הכבוד של פריצי", הכל ידעו כבר שהוא יכול לנשום רק באמצעות מיכל חמצן אליו יומם וליליה. אבל באותה המידה ידעו שהוא עדין מוגל ללחמת תסריט, לחתה הוראות לצלם, לנהל אמןות ולשחקנים, להפיח רוח חיים בעורת כמה מילים בתוך קבוצת אנשים שבחדר כתו יחוללו שוכ את הנש המתחדש תמיד – סרט קולנוע. יומם יומם, במשך 9 שבועות, ניצבו הבלתי ליליאן

איןנו מכירו: איןנו מכירם אתנו באמת, אבל מה שהפתיע אותנו מן הרגע הראשון, היה העובדה שלא בזבוז ומן מיותר בשיחות נפש עם השחקן על מנת לדמות שהוא מגלה. הוא ציפה שבאחד מאיתנו יגיע מוכן. ואתה ועוד. היה הרגש שאתה אכן צדינך לתרום לסרט, ויש לך אפשרות לעשות זאת. הוא אינו מפוג הבמאים שאומרים: "זה מה שאני רוצה, וזה זה". אין ספק שהוא מקבל מכל אחד בדיקת מה שהוא מעניק לשחקנו את ההרגשה שהוא בעצם המציא את הדברים בעצמו, ולא הבמאי הוא זה שדחף אותו, בעודו אבל בהחלטיות, לביוון זהה. הוא מחשיך וממחין בכל דבר, ואם איינו מקבל את מה שביקש, ימשיך לצלם עד שהtoutואת תשכיע את רצונו. מצד שני, אם השיג זאת בצלום הראשון, הוא מיד עובר להלאה, וזה באמת מפתיע, לעתים.

ג'ים, והטהוב ב"המתים" ובאלנדן. הדרך שכבה הוא ראה והבין את הדמיות ואת העולם המאוד של הסרט הנוכחי. למרות שגרסאותו של הסרט התudy, ואולי דווקא משפט שאין הוא חייב להתמודד או לדמות ל"יהם", נח יותר לבודק בו את צבעי התפוארה שהוכנה עבור יוסטן (אולי גם משום שסרטה של סיברנץ בהיר יותר). העין קולת את האבויים והיתווים לאירלנד של תחילת המאה וקיים בו קסם נdziי שהוא מהותו של הקולנוע – המיצגנות אל מהורי הקלעים של הזול. כולם אהבם את מעשה הכהפים הזה שהוא שמו "קולנוע" ורצו לעתיך איך הוא נעשה. מי שזכה לעשות סרט שיוסטן הוא גיבורו, וכמה במרקחה זה כל העולמות. "המתים" הוא מות אהבה שמרעיף יוסטן על

אתה מתבונן בענק המROTק למושבו ואתה מהר – הוא האם ראיו יוסטן, גבר שבגבirs מוא ומתמיד, לרוחמים? מיכל המZNן וביסא גיגלים אינם מתיישבים עם הדמות הזאת ולא עם העולם שבו בראש את 49 סרטיו. אבל התשובה ברורה וודקה: לא, יוסטן אינו זוקם לرحمים. עיניו החמות והטבות, חיוכו היפה וקולו הרך, כשרנוו ושללו לא רפו ולא נשבחו בערב ימי. הוא שליט מהחפק על בימת האציגומים של סרטו האחרון ללא היסום, כמו אין לנשמה כל קשר לוון.

מצילה המתודית מסטר יוסטן על דרכיו עבדות עם שחנים ואינו מגלה בעצם שם דבר חדש. הוא תמיד היה חסכו בהדרכתה, לא האמין באילתוים, העניק לשחקני את החירות להביע אל והתפקיד שלהם פרשנות אישית, בתנאי שהיא התישה עם

دونאל دونלי: ביום הראשון של העבודה הוא מסר לי דף עם כמה הערות יסודיות על הדמות שאני מגלם – הערות קצרות מאד עד כמה שאני זוכר – וככל שנסחים הציגומים גליהי עד כמה משמעותית כל הערכה קטנה שלו, ועוד כמה היא תורמת לתוצאה הסופית של הסרט. כמובן עוד לפני שפנסי אותו, ידע כבר בדיקות כיצד הוא עומד לעצב את היפר, המופלא הזה של ג'ים על הברה.

ראשי אהביו ואהבי הקולנוע שלו. בסרטו האחרון שורה במחיאות רוחו של ג'ים המופלא. כמו בסיסי פור, שב מבלה הגיבור, גבריאל, כמו שנה, אתليل, חיל חג התגלות במחיצת משפטו, מוקף במשמעותו שלו, והוא אכן של מה, פרט לאotta הפיסת זכרון של תגליות של ממש, יוסטן, המספר כיצד אמרה הבריחה לארכזות הברית יוסטן, מל "וילסס" שהוא או מוחם. והוא קרא אותו עותק של "וילסס" שהוא או מוחם. והוא קרא אותו כאשר היה בן 20 ולדבריו קבעה קריאה זו את מלך חייו מאות יום ואילך, בלע בזמא כל דבר שכתוב

שחקני של יוסטן ב"המתים", בעיקר אלה שלא הרבה להופיע בסרטים אחרים מרגשים מן ההיסטוריה עמו, הם מודים שהחששו מיפויו אבל משאכניו או אותו נרגעו ולמדו להאוב אותו. אין בסרט זהה סיפורים או תגלויות של ממש, פרט לאotta הפיסת זכרון של יוסטן, המספר כיצד אמרה הבריחה לארכזות הברית עותק של "וילסס" שהוא או מוחם. והוא קרא אותו כהו מאותו יום ואילך, בלע בזמא כל דבר שכתוב

ב – 1914 פורסם ג'יימס ג'ויס את ספר הפרווה הראשון שלו, "הdblינאים". על הספר עברו חבלי לידה קשים, המ"ל הבריטי הקשה על ג'ויס, ועוד יותר לחצים הופלו עליו ע"י המדפיסים שניסו למחוק פסקאות של מלות מתוך הספרים שבקובץ. ג'ויס כתב למיל מקום מושבו בטריאסט והותלן שבסום מדינה תרבותית באירופה לא יעז מדפס לפתחו את פיו ולהעיר על החומר שהוא הוא צרי להניה בכתב. בכל זאת, היה ג'ויס נכון לעורך שינויים קטנים בסיפוריו, ובכלל שיצאו לאור. הספר היה לכשלון מסתורי, הביקורת הייתה חוויה. יתרון שהעובד שהספר יצא ב-1914, השנה בה פרצה מלחמת העולם הראשונה הייתה בעוכרי. בכל מקרה, הספרו "המטיים" הוא הספר האחרון בקובץ זה וג'ויס החל את כתיבתו בפברואר 1907. הרטט נאמן בזורה מפותעה לנובליה עליו הוא מבוסס, שהוא עצמה שאובה מתריך אירופיים בח'י ג'ויס. גבריאל קונרו (המלך גבריאל) הוא בן דמותו של ג'ויס, האיש ששונאי-אהוב את אירלנד, מבקר הספרות שמספרםمامריו בעיתונות האנגלית, ב"דיילי אקספרס". מיקל פיררי (המלך מכאל) נקרא במקור מיקל (סוני) בודקין, ואילו גרטה היא נורה בראנקל, רעיתה של ג'ויס ואם ילדי. ב-1903 חיזיר מיקל בודקין אהרי נורה. בודקין היה שחקן רתק למיתחן, אבל משנודע לו כי נורה עומדת לעזוב את גלאויל ולגטוול לדבלין, שר לה שיר פרידה מתח על-path, ביום גשם. בדבלין נודע לנורה שבודקון מת מאוחר יותר והיא ספרה לאחת מהתייחסו של ג'ויס כי נשכח אליו בשל דמיונו לבודקין. ג'ויס, שחקר את נורה על עברה, היה נבור כאשר נודע לו הרטט על הקשר בין סוני בודקין. המחברה שמשהו אהב את נורה ושיא נרגשת כל-אמת שהיא נזכרת בו, הציקה לג'ויס שquina עזה בבודקין המת.

שאר הדמיות בטיפור אמיתיות גם הן, ומבuden משתקפים שלושה דורות של משפחת ג'ויס. אל שפע הדמיות המכאלסות את הטיפור ואת הרטט צירף טוני יוסטן, התרטיטאי, דמות נוספת ונוסף ושם מר גרייס, זוatta למעשה החירגה האחת והיחידה של הרטט מן הטכסט והמורי של הטיפור. הנאננות למלילה הכתובה מזכירה לי ראיון שפרנס גראון במכון ב'פילם קומנט' של סתיו 1965 בעקבות גיששה עם יוסטן ברומא, על בימת הצילומים של "התנ"ך". אז אמר יוסטן שהubit של "הגן מלאטה" להרטט היה פשוט מפני שהספר היה מעולה וכל מה שצרכיר היה לעשות הוא להיצמד לטיפור. חלקו של טוני יוסטן שזכה לשבחים רבים מפי אביו ברטט התעדן על ההסרפת, נראה לי בעיקר טכני שכן הרטט פשוט צמוד לסיפור הנפלא, הכלuat מסריטי של ג'ויס.

המטיים

ג'ון יוסטן עם אנג'ליקה יוסטן ודונאל מק'קאן על בימת הצילומים של "המותים"

ג'ון יוסטן: מה שחווב במיוחד זו ההרנשה, האינסטיינקט. אינני מציר לעצמי את התמונות לפני שאני מצלם אותם, לעיתים קרובות אני פשוט מניח למסינה להתפתח עצמה. אין לי השלפות מוקדמות מוגדרות לנבי כל מעמד ומעמד בפרט. כל בזינה, נספנות, הרנסתי הפללית של הסרטן, צריכה להיות ולנשום בזוכות עצמה.

לשירה נפלאה הבוקעת מן החדר והשיר הוא "הנערה מאוגרים". סומק עולה בלחיה ובכראיל נתפרק תשוקה עזה אליו. בחודם שבמלון הוא שואל אותה על מה היא חושבת ולראשונה מספרת גרטה לבעה על מייקל פיורי, ובכראיל, החדר אhabתו המופלאה אליה ואהבתה של גרטה אליו, מקנה וכועס. הוא מרגיש מרומה, שכן הוא מבין שהשווה שכלו היה מלא תשוקה אליו, היא השווה אותו, בלבד, ללבבה, למשיחו אחר.

גרטה נרדמת ובכראיל מביט בה בשנותה. אם כן, היהתה לה הרפקתאת האביכם, גבר מות מעוננה... שעעה ארוכה נחות עניינו על פניה ועל שערה, תוך הרהורים על המראה שלה אז, בשאר עלומיה, ובלבו חמלת מורה. אפילו בסתר לבו אין מוכן להזווית שפניה שוכן אינם יפים כפי שהוא ואינם עוד הפנים למען מוכן היה מייקל פיורי למות.

על המוסיקליות הנפלאה של הטקסט – וצריך – לזכור שציגיס היה מוסיקאי בעל קול טנור ערבי – שמר יוסטן בטכניתה של "קול ספר". גבריאל עומד ליד החלון, מתבונן באשותו הישנה ובפס הקול נשמעו קולו של השחקן دونאל מק'אן קורא את שורות הטסום של הנובליה. בסצנית הרחורי המות של גבריאל הרואה את עצמו בדמותו יושב ליד מיטת זודתו המתה גוילה, מראה לנו יוסטן עם

הסיפור מתרחש בעונת חג המולד, כניראה בתג ההתגלות (ה-6 לינואר) פרט שאינו מצוין בספר אבל אין לו בין כה וכלה חשיבות רבה. בעונה זו עורכות העמלות מוקאנן כדי שנה את נשף המחולות ואת סעודת התג, ונשף זה תמיד עולה יפה. האחוין גבריאלי קוונרי ואשתו, גרטה, הם אוורחים אהבוים ובדי שנה רוצה הבסורת שבגבריאל יש א נאות חגייגי בתום הסעודה. כל הספר כולל מתרחש במהלך לילה אחד בדירת העמלות מוקאנן ומסתיים לפני בקר בחדר של מלון, אליו פורשיים גבריאל וגרטה בתום הנשפ.

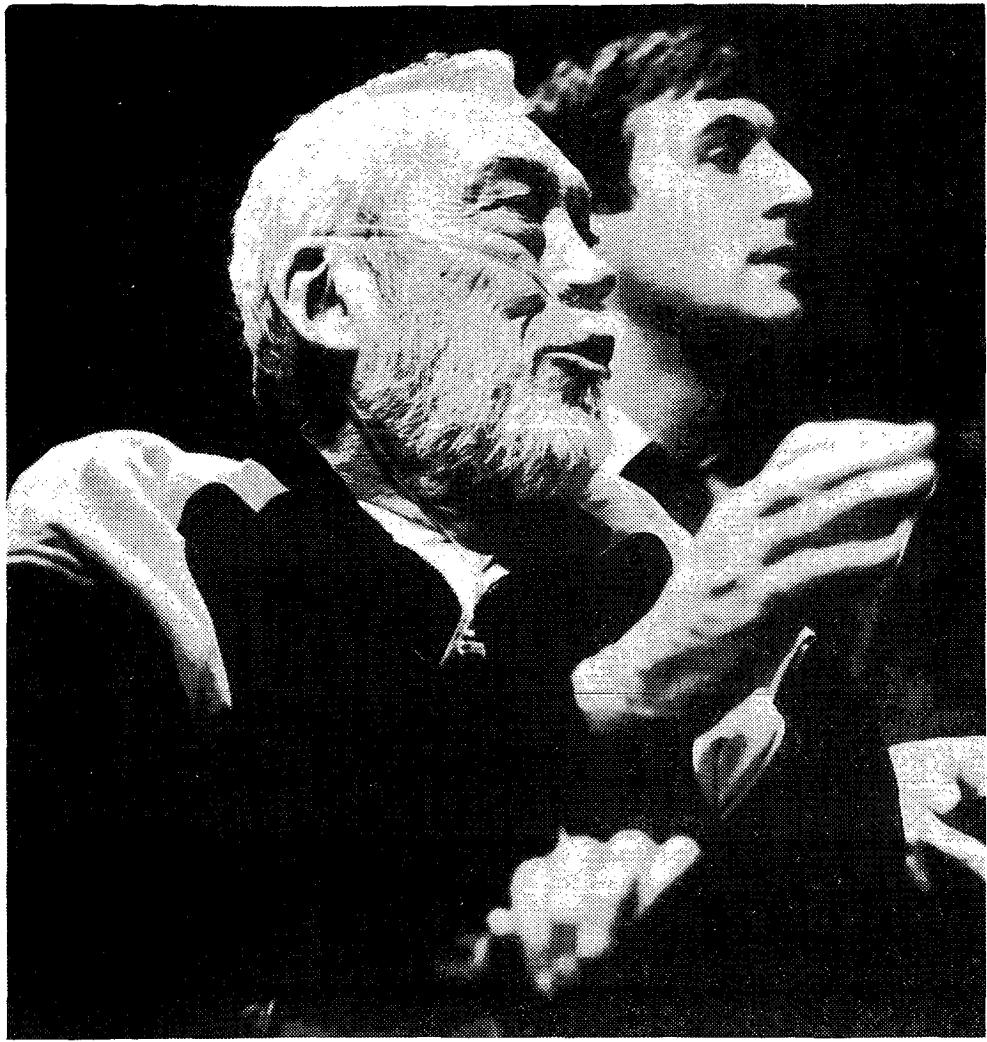
האויריה בעת המחולות והסעודה היא של עליזות ואחויה אנושית כייה לעונת חג המולד. אל תוך הנשפ מתגנכת נימה פוליטית שבגבריאל מנסה להתגער ממנה בסלידה. העלה איבורס הלאומנית לועגת לנויות המתאנגלוות של גבריאל וכאשר היא מיצעה לו להצדרך לטויל אל איי אראן, הוא מדבר בזולול על אירלנד ועל שפתה.

הנאות המסורי של גבריאל לאחר הסעודה הוא משאי הרטט. הוא משבח את הכנסת האוורחים האירית המסורתית ובמיוחד הצער הימני מיה של אגושיות, של הכנסת אוורחים, של המורנדיב לב. הרהורים גווים מתגנבים לדבורי על העבר, על הנערים ועל הפנים שתחרנו מורגש.

נ'ז'ן יויסטון: העובדה היא שעושים דברים רביים בצורה מיצאנית. צריד' לחבר יחד גורמים רבים ושונים, אבל כשהם מתחברים כמו שציד' והכל מתאים, זה ממש נפלא. זה לא קשה, בסך הכל, זה... כמו לצייר על פניו המים.
"איי מסורת המכבדת את מולדתנו יותר מהганמת האורחים. יש מי שמספר אולי כי זה מחדל, אבל גם אז, זה מחדל של מילאים. לבי מתמלא חרווה למחשכה שחתה גן זה אפשר למצוא שוכן הרוח הטובה ועתיקת היוםינו, החמה והחכבה, של הכנסת האוורחים האירית, ומיו יתן שתישאר עמנו עוד שנים רבות. עם זאת, בנישות שבאללה, אין מנוס מחשבות נזונות ומציקות על העבר, על שינויים, על וידידים נעדירים שאנו חשים כחסידונם הילדה. אבל ענייננו הוא בז' החיים. אל לנו לكونו או להתמסר להטפות קודדות. ככלנו חוכות וחיבות אל החיים, ואלה דורות את כל מעיינוינו. הנה, בולונו באן, נהים לרגע מנו המעשה של השנאה הדיזנט. במלוא מוכן המילאה: חברות".

נוספת את הדירה שהכרנו קודם לכן. ושוב יורד השלוג ובכראיל צופה מבعد לחלוון ורואה את המיטה הצחורה המכוסה את האארץ כולה וגם את בית הקבר הקטן בו טמון מייקל פיורי, המת היהודי בספר, שמת כבר לפני שנים רבות. ג'ון יויסטון, שנגע בಗיל 25 לצרפת כדי להתרשם לצור, ונהג לציר לפנסטו צירוי פורטטים בקרנות רחוב, נשאר ציר גם בסרטיו. הצבע,

נקודות המפנה היא לקרה אסוף, אותן דקוטה בסרט שהעברתו מן הדף הכתוב אל המונה המגולמת כמעט בלתי-אפשרית. האם הצלחה יוסטן בכך? את התשובה ניתן כל צופה וצופה לעצמו אחרי שקרה את הנבללה והגעה למסקנה דומה לשלי, והוא שהעמדוים האחוריים הם מן הדפים היפים ביותר שנכתבו במאה העשרים. בסוף הנשפ מתין גבריאל לאשתו, היא יורדת בעם המדרגות ה猝 ונעצרת. היא מאונה

yon yosef עם בנו התסריטאי, רוברט, בצילומי ה"מתים"

"המתים" הוא סרט של צייר, סרט סטאטלי, אטי, התמונות כהות והדמויות מצולמות בגווני אדום חמימים על רקע טפתיים פרהוניים, אפורים וכחולים. יוסטן, יותר מרוב במאי המפוזרים של הוליווד, האם הסרט באמת יצא דופן על רקע כל יצירתו של יוסטן? יש בסרט מעט סיפור ועוד פחות פעולה, אלא שעלה כרך מעיר יוסטן עצמו: "המושגים שלי על פועלה, אינם קשורים למרדף מכניות, זה לא מעניין

הקומפוזיציה, תפיסת החלל ומיקום השחקנים בו, הם חלק אסתטיקה של מי שחלם עם להיות צייר. יוסטן, יותר מרוב במאי המפוזרים של הוליווד, עסוק בניסוי צבע, תאוריה והדפסה ובסרטים כמו "mobie Dick", "מלון רוז", "השחקנות בעין הזהב" ו"עיר שמנה" הגיעו להישגים מרשימים, כשהוא מעניק מימד נוסף הן לצבע והן לתאוריה. גם

רוברטו מלויו (עורק "המתים"): עבדתי עם יוסטן כבר בסרטים רבים וזאת תמיד דרגשה נועימה, משפחתית, כל אחד מוכן לעשות מעל ומ עבר למה שנדרש ממנו. ג'ון הוא במאית שאנו מרכז לצלם חומר גלם. זה חשוב לו כourke, זה חשוב להפללה, כי בדרך זו הוא חוסך הרבה כספים. הוא יודע לבדוק מה שהוא רוצה לדשין, וזה מכך עלי את המלאכה במידה רבה.

ג'ון יוסטן בסתה של ליליאן סיברניך "יוסטן והדבלינאים"

משתנים חיין, אך למורת הכל, אולי אין הוא באמת מפסידן, שכן גבריאל לומד משור על עצמו, שהוא שוכן היה ללימוד רק כאשר ניצב פנים אל פנים מול סודה של גרטה.

בסיום צילומי הסרט "המתים", אמרו ריה וווסטן להופיע בסרטם הראשון של בניו, דני אך חחוטיו לא עמדו לו עוד. הוא מסר את התפקיד לידי יידרו רוברט מיצ'ם וכך נמנעה מאתנו ההזדמנות לראותו עם נוספת, מרצד ב מהירות של 24 תמונות לשנייה, על הבד הגודל והלבן.

אותה – הפעולה נמצאת בתחום מוחם ומחשבות של בני אדם וכל עוד הם משתתפים במרוץ, הם נתונים תוקף לפעללה".

ב"יליל האיגונאה" הציג יוסטן כמר מושחת וב"יים חכם", מטיף דת מזיפות. "המתים" הוא סרט לא נבלמים, אין בו דמיות מזיפות וליעומת זאת יש בו טוב לב ונדיבות ברוח הנצורות, כש>tag המולד מאחד את כלם. אלא שכbag מולד זה, של שנת 1904, הופך גיבור הסרט, גבריאל קונורי, למפטון, ומפטונים הם הגיבורים הקרובים לכלבו של יוסטן בכל סרטו. מן הרגע שבו הוא נחשף לסוד אשתו.

על קצה המג

מאצ'לו מאסטרויאני ב"אנריקו הרביעי" של מרקו בלוקו

דני מוג'יה

השגרירות האחרון של ארץ המג'ה הגיעה אלינו בاميינן, עם הצלחת סרטיהם פדרה פדרונה, הלילה של סאן לורנצו, וקואס, כמו כן עם ביקורו של בן דוד הרותני, ארמנו אולמי ויקבקי העז שלו. גל קזרצ'ר של סרטים אודמה, שבא נעלם. ומאו זממה.

השנה, למשל, הגיע בארי סרט איטלי בודד, המשפחה, של אטורה סקולה. האם משבר? האם אפשר לומר שמשהו מושב באיטליה? אסור להחפש למסקנות. אין לנו מספק הוכחונות. יש צורך לראות גם את הסרטים האחרים שנעשים שם, וכolumbia יש הרבה לאמר. אין לנו מספק הוכחונות. ובכך, בכדי להציג למסקנות. וכך, לפחות ארבעת האיטלקים של פסטיבל חיפה, אין בהם כדי להשלים תמונה קולנוע לאומי.ណון בהם, איפה, אחד אחד. נסתהנו, בוחרות, בחיפוש אחר נקודות מגע והשקה. לא יותר.

הסירה מובאת כאן בסדר הצפיה בפסטיבל. סדר מקראי, המתאים לדיוון המקרי בכל הסרטים המקוריים שלנו. ללא התפתחות כרונולוגית או ריעונית. ואלו

הסרטים:

- * סודות סודות של ג'וזפה ברטולוצי, 1985.
- * המיסה נטוייה של נאי מורטי, 1985.

* אנריקו הריבוי של מרקו בלוקו, 1984.

- * בוקר טוב בבלוניה של האחים טביבי, 1987.
- 1. ג'וזפה ברטולוצי (אחו הצעיר של ברטולוצי) מה קשי החיים! הוא דמות מרכבת בקר לנוע האיטלי ב-10 השנים האחרונות. הוא מוחך תוריר בספרות על הקולנוע האיטלי בפרקיהם העוסקים בקזירה-בבואה ובקשינו עם הקולנוע הגרמני הצעיר. הוא החל לבים בתחילת השבעים ושיחף-פעולה עם אחיו. הבכור בכתיבת התסריטים של "1900" ו"לה lone".

ל"סודות סודות". ספר פשוט על טרוריסטית בשם לאורה (לינה סטורי), המבוצעת רצח בונונציא ולבסוף נאסרת. אלה אכן תחילה וסופה של הסרט, אך, ברטולוצי, כמובן, הוא אומר, מScar ספר סוף כה פשוט. איטליה, הוא אומר, מרכיב יותר, פתוחה היגיונית. لكن הוא מफץ מקום למקום, וזמן כדי לתאר תמונה מקוטעת יותר, בעיתית יותר. אמינה יותר.

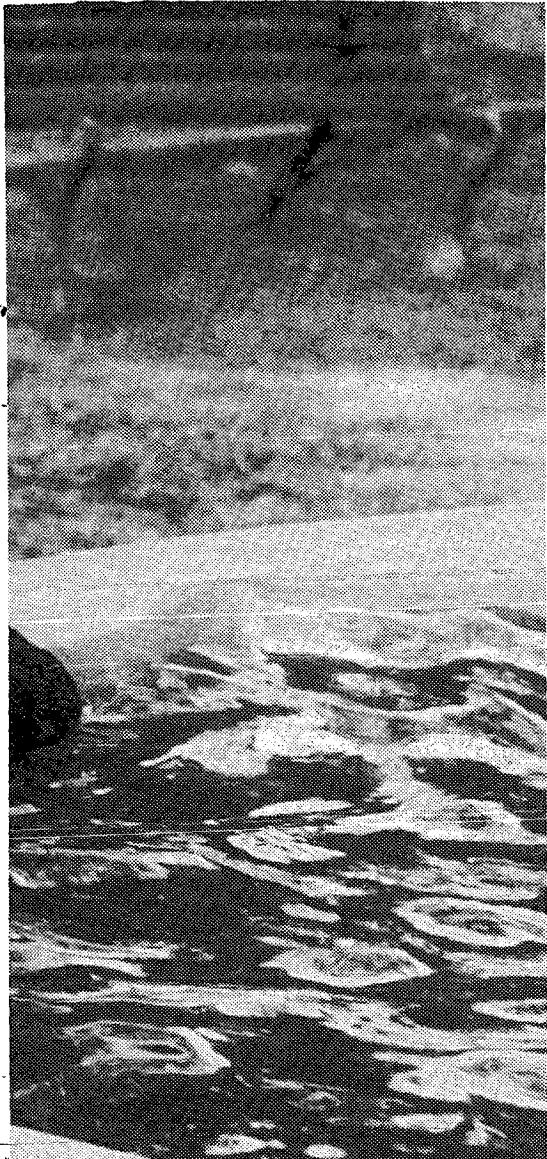
לסרט מבנה חוליתני. שרשת של מפגשים. ברטולוצי, קיבץ לשם כך שבע שחגניות מוכחות כדי להפישן זו בזו ב[Unit] פסגה קצרות. כל המגנים קשורים בסיפורה של הגיבורה, אופפים אותו מצדדי השונים.

מפגש ראשון. הרוצה והקורבן. וונציה, רחובות ריקם, אוורה. קלאסית לסרט פעולה. אישה רודפת גבר ומחסלת אותו. אחר-כך בשאננות היא מחלצת גבר נוסף, חבר לארגון הטרור שלא עמד במשימה.

אני מורי - "המיסה נטוייה"

סרט רגיל שאינו רגיל. שהרי האישה היא הרודפת והגבר - הנרצח, עולם קולנועי הופיע, קונגונציה מהופכת המוכרת עוד מימה של לייסטרטה. מפגש שני. הרוצצת והמורדה. לאוראה ברוחת אל בית משחחתה. בית עשירים גדול וריק. הנה הרקע של הטרוריסטית. הנה האבסורד. כאן אימהות את המשרתת הוקנה (אליזה ואלי), דמות אימהות שיזדעת את האמת. אחריו, אלביעם ושותים שונים שרות היא מודיעעה על עזיבה, וופרשת לכפר ילדותה. נציגת הקולנוע האיטלי בפריחתו, נסוגה מפני הקוס האיאולגי הנוכחי.

מפגש שלישי. רוזה אהות הטירוריסט שנרצח והאם מוליכת אותו לקבורה. בין השתיים יש קרע. אם אדישה, נמוכה, בת אכזה. הלהוויה מתקיימת

מפגש חמישי. הרוזחת ואחות הרכבע נגשנות ברכבת. שתיהן יודעות... שתיהן שותקות, מעדיפות לדבר על אופנה. תמונה עצומה. מסע של וmma,

סודות סודות. מפגש שישי. מפגש שביעי. מפגש שמיני....
מפגש אחרון. לאורה מובאת אל השופטת החיה קרת. שתיהן אבודות. המצלמה מתפרקת ומותירה את השתיים מאחוריו טורוגם. איטליה כלואה.

סודות סודות עסוק בהוויה האיטלקית. זמן שמאפיינו הם היאוש, עצמת העינים, הטרור והבהלה. אצל אינטלקטואל, נסף גם הדיס האמביולנטי שהוא מפתח קלפי הטרור, המכצע הלכה למשה את רעינותו של הורגני השמאלי. כיצד אפשר לשנוא את מי שככל כך מקובל עילך?

באולינו, אתר בו התרחשה רעידת אדמה נראית לפני כמה שנים. ארוע שחשף את אזולת ידו של השלטון האיטלקי. להוציא את פרשת אלדו מורו, המחדל המשעיר ביותר באיטליה בעשרים השנים האחרונות.

מפגש שלישי. רוזה, אותן הטירורים והשופטות החקרת. גזילה בסוקי מול מריאנג'לה מלאטו. לשופטת בעיות משלה, לרוזה נמסרת זהותה של הרוזנות.

מפגש רביעי. רנטה (סטפניה סאנדרלי) מאושפזת לאחר נסיכון התאבדות. לאורה מבקרת, מחליפה מילים עם הידידה, מחליפה בגדים. מתעלמת מן ההתחबות. עוזמת עיניהם. בורגנות כבונית יונת. סודות סודות.

אכזרות ברכבת איטלקית, ותמונה החלפת הבגדים והחפצים בין הדמויות, עוד מוכיח את טשטוש הגבולות בין העמדות המוסריות, המפרפורט בחברה האיטלקית.

המקבץ הזהר של השחקניות האיטלקיות: צעירותו ומבוגרות, העניקה לסרט מידע נוסף, מוצנע. דיון, לא מהיב, בתחולות המשחק הנשי על הבד האיטלקי. הדיון חמיא לא כלון. לאה מסאריו ואליידה ואלי משובחות באותה מידיה שגיליה בוסקי, תקווה הקולנוע האיטלקי, מעולה.

את האמביולנטיות הוו העמיד ברטולוצי במרכו הסרט. לנן הוא ציר רצף של זוגות שאין מגיעם כלל הבנה. זוגות המרכיבים את החברה האיטלקית, חוליות חוליות, מבלי ליצור ואפילו לרגע תמונה שלימה ואחדה.

ברטולוצי אינו נוקט עמדה כלפי הטרור. יותר מכך, הוא מציר תמונה שאין בה שחרר ולבן, צדק ואי-צדק. כבר תיארנו את המפגש בין הרוצח לאחות הנרצחת, ללא שנה, ללא אימה, וזה נשים

וינסנט ספאנו ויואכיס דה אלמירה ב'ז'וקר טוב נובילניה' של האחים טאביאני

סִינְמָה

סביבו, עולם קשה ומתפורר. הוריו נפרדים, אהתו בהריון, חברו מסתגר, אחר חור בתשובה, שלישי נכלא ומנוטק מן המציאות. כולם בצרות וכולם פונים אליו. אך הוא אינו יכול להושיע. מניין יבוא לו הכהות,بعد הוא עצמו בודד ותוועה. המהף ברור. קולנוע שחקף את הcamera במתקופה ארכאה ומתמדת, מעמיד במרכז התמונה כומר סימפטי והופך אותו לקורבן.

באות התהומות המבדחות, עומד דון ג'יליו לה' חנות את רכבו. נаг אחר, החゾף, מקידים אותו וחוננה בעורמה במקומו. דון ג'יליו מופתע ומנסה לסדר את העניין, אך זוכה למלהומות בכבות ולבטלה במורהקה הקרבה. הוא שב להחלהן ושוב למורהקה, ורק גם בשילשת. נקמת המוטבלים.

אך אל דאגה, דון ג'יליו ינקום בחורה. בתמונה משועשת לא פחות, הוא נקרא לתה עדות אופי עברו חברו הטרוריסט. דון ג'יליו מתנהג באנרגיה, איןנו עונה לשופט, עולב בו, ומוצא החוצה בעון בזין בית הדין. נקמת הכמורה.

מורטי מספר סייפור קטן באמצעות קולנועיים צניעים. הוא בוחר אתרי צילום כדיינות ומצליה להعبرך דרכם את מצבו הנפשי של הגיבור. הקורות הסודיקים, הבית המאובק, החצר הריקה, מעצבים בשילוב עם משחקו של מורת' עצמו (בתפקיד המרכזוי), כומר איטלקי במצוקה.

כמו אלידה ואלי גם דון ג'יליו פורש מן העולם המבולבל הזה אל מקום שקט ומוסדר. הוא לנראה יسع לפטגוניה.

3. אנריקו הרביי. סרטו של מרקו בלוקו, המאכזב הגדול של הקולנוע האיטלקי. בלוקו עמד בזמנו יחד עם ברנדטו ברטולוצי על קו הזינוק. לאחר צעדיהם הראשונים ניבאו דווקא לבלוקו את הנצחון. הסרטים-angularים בכים וסין קרובה, היו חריפים באמירות הפליטיות שלהם, ומרתקים בשפתם הקולנועית. אחר-כך, למרות שהמשיך לתקוף את הממסד ואת הפרות הקדשות האיטלקיות (כמורה, משפחה, צבא), החל הקולנוע שלו והשתבש, עד שמעט נעלם.

אנריקו הרביי נראה כמו חלום פרטיזן של במאים שהtagשים באחרior. הסרט יפה לעין ונעים לאוון (אסטור פיאצולה המוסיקאי), אך אינו מתחשב עם בלוקו המוכר. חריגה פרטית ולגיטימית.

מדובר בעיבוד למוחהו הנודע של פירנדלי, אודוטה אדם, ספק מטורף ספק שרלטן, התיכון, בימינו אלה, כאלו היה הנרי הרביי (זה שהלך לכאןcosa).

המוחה נתן בידי פירנדלי תירוץ לעסוק ביחסיו מציאות ודמיון, חיים ואמנות, שפויות וגאונות. בלוקו צמצם מעט את המוחה, אך לא הוסיף לו כל אמריה עכשוויות.

2. אני מורותי נרשם בספרים ככותב עליה בקולנוע האיטלקי (יחד, אולי עם מאסימו טוריי, שאנו מוכר אצלנו). סרטו החמיší, המיסה נסתיימה נתקבל בהסתיגות מסוימת. אחים צחקו מואוד. אלו הם שתפשו בקצחו הנכון. מדובר בקומדייה. כמו ב"סודות סודות", יש כאן שירה של קודים מוכרים מן הקולנוע האיטלקי. במרכו הרט עמד כומר צעיר, דון ג'יליו, בחור נחמד, מחובר אל היומ-יום האיטלקי, חובב כדורגל, אוהב את איטליה ואנשיה.

בבעל חיים: פילים, סוסים, חזיריים, נשריים וציפורים אחרות. כהרגל, השימוש בחיה כפול, פעמי'ת הוא חלק מזו המיצאות בתוכה חיים הגיבורים, ופעמי'ת מרכיב במבנה מתאפרה, או סמל של ממש.

כמו בפארדרה פארדרונה יכולה להיות קורבן לחסוכי הגיבור, לטספוג מכות, למות, להתפרק ולהאלכל בידי אהיותה, ובמקרים אחד, להיות סמל לתקווה, התגלומות השלמות, מעשה האומנים. הפיל יהיה זה שיכניס את האחים הגיבורים אל מושדיו של גראפיה האגדית.

കאוס הרחיק את האחים טביבאני מן הפוליטיקה, בוקר טוב בבלוניה מרחיק אותם גם מאדמת איטליה. מדובר בארץ נCKERה – ארצות הברית. ובכל זאת היהים שם יוצרים בין האדם לאדרין דומים לאלו מסטריהם הקודמים. ההילוב המוכר: אינה עיר ויש בה טבע דומיננטי. השילוב המוכר: טבע, אדם, מוסיקה, חורם גם בסרט זה: האחים מיואשים, אח אחד יוצא לעיר לנגן במצחיתים, הוא מכח, כל הרעד רועד, התמונה מתחלפת, נראה הפיל שעיל הנסניה בפייה, הארה, וזה הפיל שישנה את עתידם.

השימוש במוסיקה מאפשר להם לקשר על פני זמנים ומלחלים מגוונים וזהו שימוש אופראי, גוזל מן החיים העומד לא פעם בסתירה עם הסיפור הקטן שריצו האחים טביבניים הספר.

התמונה הסיום בשודות הקרב באיטליה, הם אופרה של ממש, כשהצמלמה מקבלת את התפקיד הראשי, בהנצחה, לצלילי המוסיקה של ניקולה פיביאני את מות החילילם האמריקנים והאיטלקים.

ואצל טביבאני, בלי מיתולוגיה הרי אי אפשר ההמוני: אב זקן נפרד מבנו וմברך את שניהם ברכה שורה. לא כמו קין וכבל, לא כמו יעקוב ויעשי, שווים תהיה. אלא שהחכים בקולונו של טביבאני מותולגים ים עוד יותר. באוט הנשים ומתקלות את השורה, באה הקנאה, בא המות באה הפרידה.

התואר העמוס שהובא כאן נאמן לסרט. הטביבניים אינם עמוס עליו עום יתר. הם החלו לפסוע בדרך חדשה, אך כאילו נבהלו ואספו אל תוך סרטם את כל האוצרות שכבר החזקו בסרטיהם הקודמים.

הסרט מציב כМОון פיתוי גדול להשות בין גיבורי הרסט ליזרים. כיווץ לא לכל פיתוי צריך להתפותות ולא מכל פיתוי יצאים בריאים. אנו נעצר כאן.

עד כאן הארכעה בניפור. מה משותף? איטליה. מה עוז? גיזפה לאנגצי' שצלים שנאים – מן הריבועה (אנריקו, ככל). טוניו גוארה שסייע מוסיקה על תסריטים, ונוקולה פיביאני שהריעיש מוסיקה על שלושה. שמות חזרויים. עדות לכך ישינה קבוצת יוצרים מצוצת המתונגנית לעבד במסות. סימן מובהק לעשייה קלונזית. יש כנראה קולונו' באיטליה. אנחנו, פשוט, איןנו מכירם אותו.

לסרט שני מישורים. העבר, לפני עשרים שנה, עבר מסכתה במהלכו נפל הגיבור מסוסו ונחפש לשיגעון, כשהוא יונן מן הקלאה והאהבה. המישר השני, ההווה: חברות ידידים באה אל טרת המטרוף כדי לוציא את האיש ולהתוירו לשיפוטו.

בלוקו שהוסיף מעט על המזהה, והויר את שדה המערה לצלם ולשכן הרומי. גיזפה לאנגצי' יצר תמנונות נפלאות, מוארות באור ימי הביניים, ומאסטריאני מפליא במשחקו. הוא מגדל בין השמורות לעורמה וחושף עצמו, כשהקן עד למקומות העמוקים ביותר. באחת התמנונות הוא שוכב עירום על דרגש עיסויים. גור ז肯, מגושם. זה אני, אומר מאסטריאני, זו מציאות ואין מה להתחביבש.

לא ספק סרטו של בלוקו חורג מן השנים הקודמים. הוא אינו עוסק בפוליטיקה, אינו נוגע בחיה היום האיטלקים, אינו מביא קלונז חדש אל המסק. זוויי' צ'יריה מזיאנטה עשויה היטיב, אך חסלה רלוונטיות. סרט מנוחק מן המציאות ומן ההווה הקולונז'. למה עכשו?

4. בוקר טוב בבלוניה. גרעין העלילה מבורי. שני משפטים ומוצאים עצם שותפים לבניית התופאה, גולים הענקית לאפוא' של ד. וו. גראפיה, אי סובלנות. כמו ברזוקרנץ גנילדרשטון של תום סטפן, שמספר את המלט מוויית חזשה, אך גם כאן, יש תאור של רגע גדול בתולדות הקולונו', דרך עינויו של גיבור שלו לחולותן.

האחים טביבאני העמידו במרכו הסרט את העשייה הקולונזית. הקולונו' על פי הסרט שווה במשמעותו לאחד האמנויות, ועל כך הם נלחמים. גראפיה שבסרט (צ'ירל דאנס) יכירו על קר מפורשות, לקראת סופו של הסרט, וישווה את חשיבות עשייתו בקולונו' לו של אמני' הרנסנס.

ההומו' נמצא בכל פינה בסרט. הפתיחה מפוארת. קבוצת פעולים מסירה את הפיגומים המכוסים על נסית הגnisטים בפייזה. החזות המשופצת מתגללה במלוא הדירה, אך העיינו' קולחת שני פועלים זעירים שהתקבכו בעבודתם, אחווים בין הפסלים – אורות הכרך במדורה טביבאנית.

אחר כך בדרכם לאמריקה, באוניה, הם ירדפו, כמו צ'אפיק' המהגר אחרי הצלחות המתנדנדות מצד צ'ד', על שולחן המטבח.

כך, בין איזוק'ר קולונו' אחד לשני, יש גם סיפור על ניטשת אב, הגירה, תלאות, התקלמות בארץ נCKERה, וההצלה: שני בניאים איטלקים שעבדו עם גראפיה הגדוול, 1914.

בריבים מן המוטיבים הטביבניים המוכרים עדין נשארו. שימוש באדמה, הניה לאופראיות, השימוש במושקה.

אף שאין זה סרט חקלאי, הם עושים שימוש מגוון

פָּאַיְבֵל אֹהֶב
אַנִּימָצִים

כשחוץ נוחבת – נימוי מודרנامي

טרם פסטיבל זה נראה כמו סיפור אהבה. מהסרטים או-טוטו וופי על קיר בית-רוטשילד, חרוט בעומק הבטון, לב ענק חוצי חץ, ובו חקוק "פסטיבל אהוב אונימציה לנעח". הפתחות, הפתחות. כשהיא הייתה שלו הוא אמר לה "אני עסוק" ושכח לחזור. יחסית למקובל בארץ, חיפה '87 היה מלא אהבת אונימציה: סדנת יצירה ייחודית. הקרן החגיגית מיו בא, מלאה ב-140 דקוט סרטים קצרים. הקרן השיחה המונית של "הרוח נשבת", בnocחות הבמא. פגישה-שיחה המונית עם הבמאי, ג'ימי מורה-קלייפס. הרבה אירועים. מעט בפרשים בתקנות הוידאו-קליפים. הרבה גברים. מעט תשומת לב. וגם ההבנה לא כל כך.

צביקה אורן

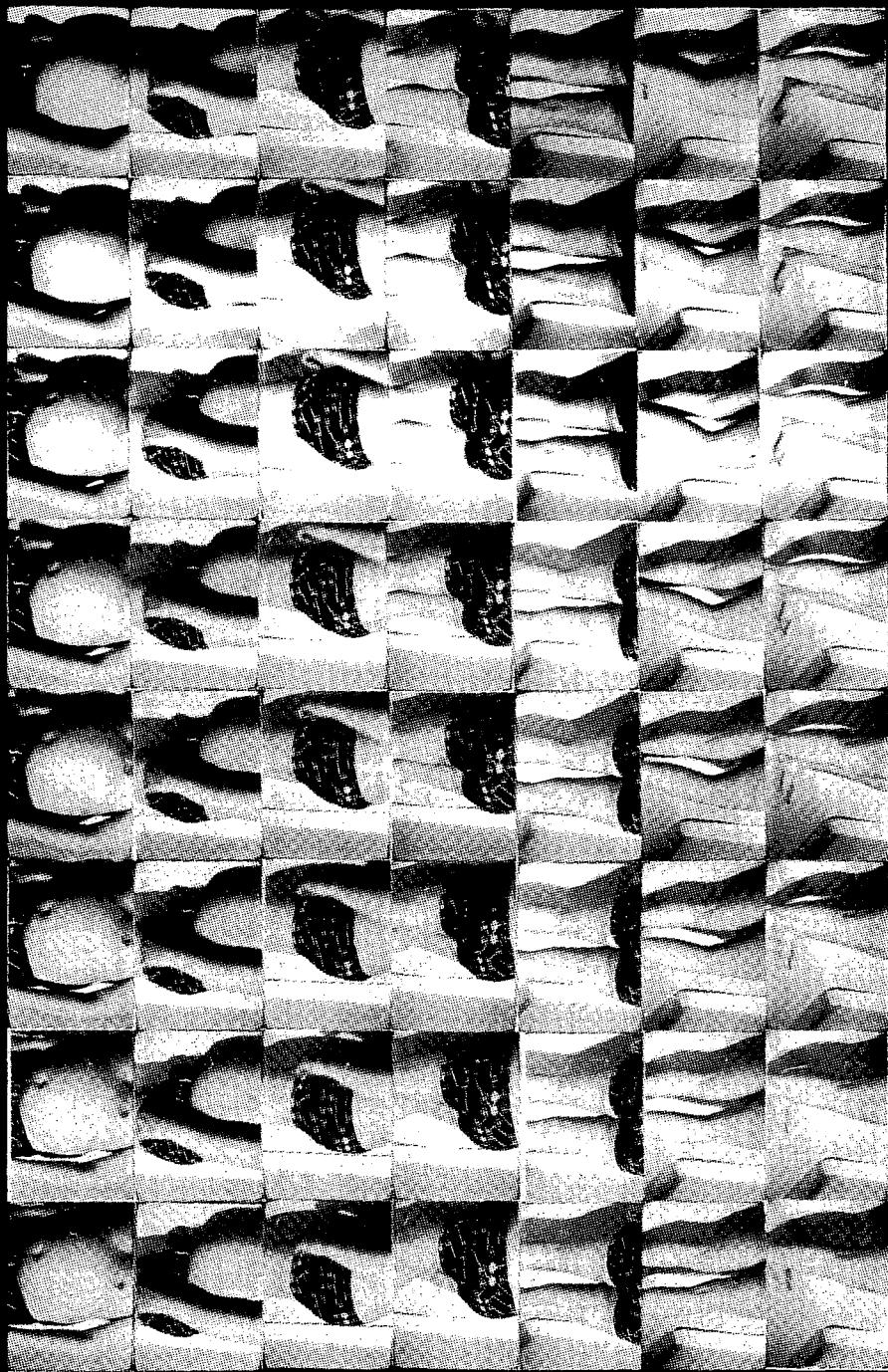
"השנים הטובות של ברקה" הוקרנו בחיפה '87, ובכל מסגרת אפשרית, כולל טלוויזיה, בשנתיים-שלוש האחראנות. המודעות המנהלית המוגבלת לאונימציה, תחשות ה"לא יודעים איך לאכול את זה", ו"את מי בכל מעניינת אונימציה" באה לדי' ביטוי גם ביחס לשאר האירועים. במוקדם באולמות קטנים מדי, במידה של חשאות לגבי קיומם. בחוסר גאות פסטיבלית. לא לוקחים את סינדרלה לנשף. כך למשל המחזוה לרוני אורן. הומו", ראשון בהיסטוריה היהודית לאמן קולנוע צעיר, חרי, ראי, יהודי היוצר בישראל. ראי, לא רק בגל מאות הסרטים הקצרים שיצר, או מושVIC הסינדרולה שבכלייתו המטאורית של הרצען הקטן מיפה (לפי האגדה, הקורייה היצירתית של רוני אורן הchallenge ביצירת סנדלים) אל צמרת האונימציה הבינלאומית, כשריטוי נרכשים הקרן בעשרות מילוני. ראי, גם בזכות האיכיות המיווזות שבסרטיו ובוכות האמנים הרבה שה캐ריזם שלהם באולפני "פריים בי' פר' ים", ותמלידי הקולנוע / או העיצוב הרכיבים להם תרם עוד כמה שלבים בסולם אל לדעת לאות - לדעת לחשוב - לדעת ליצור.

המחזוה לרוני אורן התקיים באולם הסרטים, במוצאי יום גודש ארousy אונימציה. האולם היה מלא וגודש. מלות ברכבת. פריטים. הקרן זוגמאות מזן ההיסטורית היצירתית צפופה המאמציה והזועה. ומהר מאד החלו לרחף בחלל הסרטים ענני אהבה.

ב אופן אופייני הופגנה מידה מקובלת של בורות מנהלית. ל"חובים" אין אונימציה בראש. לקהל יש. ואירועי האונימציה נערכו באולמות צפופי קהיל, עם הרבה מאוכבים נתולי קריטיסטים נכספים. כמוות האירועים, האחת הקהל והניתצות היצירתית חסרת האונים עם הכרות. ביטוי סמלי לחיקוק יש בשתי הוכיות של סרטי אונימציה בתחום הוידאו קליפים. שתיהן של תלמידי ויצו' חיפה. שתיהן ראיות לרוטסן. בלטשות בין כל הוידאו-קליפים. האחת – גיל חביב, ל"אהוב להיות בבית", אריק איינשטיין. כמה ראיונות טובים המוסיפים השטעש-עות ויזואלית-חישכית לוו של השיר. אונימציה רשלנית, עם קיזורי דרך והרבה חזרות. מידה של עצות. מאד סטודנטיאלי.

השניה – פיה בסרמן. אויר רגש באונימציה חול ל"אהובי שננסע". אסתט מילמלו משה על מקורותיהם והמצאת הטננאי. טכניקה שיצאה מלחמת העולם השנייה. אבל חברינו ועדת הסרטים מילמלו משה בדיקון בominator כדי להתגשים למלחמות העולם השנייה. אבל חברינו ועדת הסרטים לא ראו דבר כזה. כמו הקרן שראה בראשנה בתויו גירף ואמר "אין דבר כזה". במרקחה הנוכחית, היה בפסטיבל גירף אחר. אונימציה חול יפהפה של אהה ברקוביץ', בכלל, שרטה.

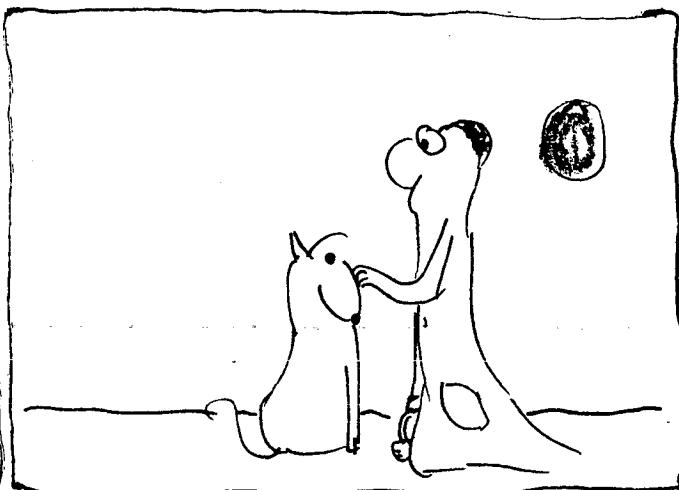
FILELA INICIO: „NIGELLO“ — NIGELLO MATERIA

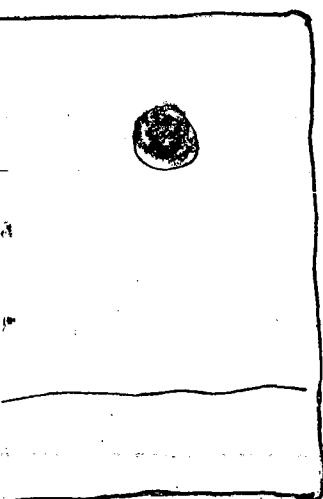
הלו בראם

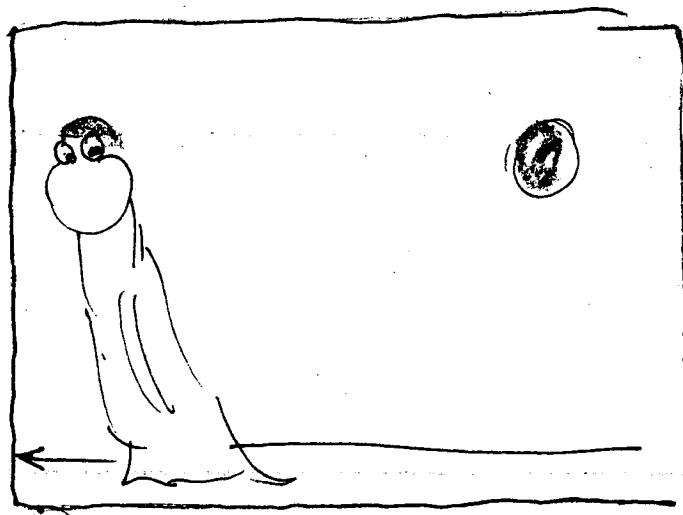
הלו בראם
הלו בראם

(16) הלו בראם
הלו בראם
הלו בראם
הלו בראם

הלו בראם

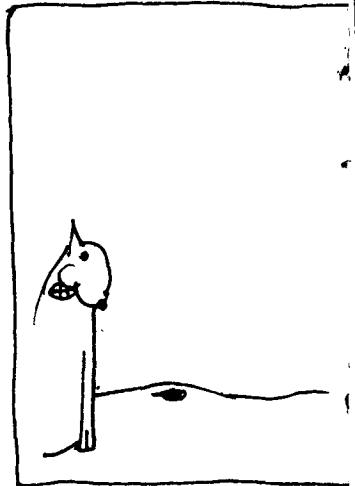

(36) הלו בראם
הלו בראם
הלו בראם
הלו בראם

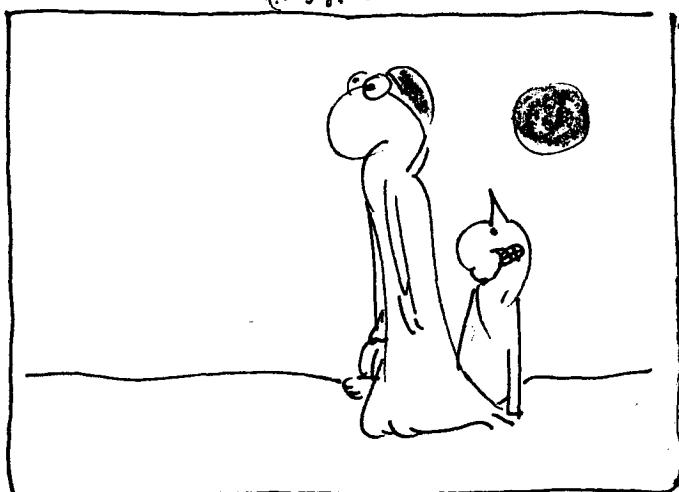
①

וְאֵלֶּה אֲבָתָה יְהוָה + יְהוָה
 $(\rightarrow 3 \text{ יְהוָה - 3 \text{ וְאֵלֶּה})$
 וְאֵלֶּה כִּי תַּעֲשֶׂה וְאֵלֶּה כִּי תַּעֲשֶׂה
 $(\rightarrow 3 \text{ וְאֵלֶּה})$

⑥

כִּי תַּעֲשֶׂה בְּלֹא מִלְּמָדָה
 וְאֵלֶּה וְאֵלֶּה

②₃

וְאֵלֶּה וְאֵלֶּה, כִּי תַּעֲשֶׂה וְאֵלֶּה
 $\rightarrow 3 \text{ וְאֵלֶּה}$

③₄

4 שנים מאזיה הפקה וגיוס תקציב. שנה וחצי הפקה בפועל. 18 אנימטוריים. מරאקים: "ברשת חי", כאשר יש 2 דמויות, הן מגולמות על ידי 2 שחקנים. תוך הסרת כל קטע אתה רואה אם הם עושים עבודה טוביה או שציר לצלם שוב. באנימציה לוקח די הרבה זמן להכין כל קטע, לצלם אותו ולשנות כאשר יש צורך. וכשמשקיעים לוחצים לסייע כבר את הסרט, כמו במרקחה שלנו, אין לך מספיק ומון לכל השיפורים שהיא רוצחת ושאתה יכול לעשות.... עשינו עברות הכהנה יסודית עם האנימטורים. למදנו להכיר את הדמויות. ראיינו הרבה קטעי סרט חי על זקנים. התיחסנו לאפאינים של מעמד-בניוני בפנסיה-బביה-קטן-זמבוד-ככפר. שלושה מן האנימטורים קלטו את הדמויות בדיק ועשנו עברות משחק מצוינות. עם השאר נאלכנו להתפשה. אילו היה לנו תקציב גדול יותר היינו יכולים להשיג אנימטורים טובים יותר".

הפגישה עם ימי מראקיי הייתה בגדר פסטיבל קולנוע ביגלאומי במיטבו. הodiumות רואות את הסרט יחד עם החרחות עם יוצרו ושמיעות פרטיטים על גישה, תפישה, בעיות-פרטונות, רעע ונתונים טכניים. ביחוד כאשר מדובר באמן כמוראקיי. אמרי-קני מוצआ יפני חלקו החיו ועובד באירלנד. אחר יומי צורי והרגלים, עם הרבה הערות, הבהיר יופי, חזון האנימציה הוטבים ומעמניים בעולם, שהשגויו הייצרתיים כוללים גם ציור, הדפס עץ, סריטים ודקומנרטרים וקולנוע. יוצר אכפת המשקיע את עצמו וכרונותיו ביצירה בעלת התاريخיות ומשמעות תרבותית, כך "ушורת נושבת", המתיחס אל חסר האחריות הממסדית בצד האמון התמים של האורה הקטן, וזאת על רקע מלמה אטומית ואוים ההשמדה המהף מעלה ראשינו. כך גם עם הסרטים שעלו הכנחות עובד ג'ימי מראקיי היום, וביניהם "סרט לוייתנים". המתריע נגד אטימות לנזקי אקלוגיה. "ушורת נושבת" גרם, לדברי מראקיי, להלם ורתיעה למיפוי סרטים בארה"ב שאמרו "מי ירצה בכלל לראות סרט מצור כזה?". הסרט יצא להפצה בארה"ב רק בנובמבר, בעקבות הצלחתו הגדולה באירופה (בעיקר בגרמניה) וביפן.

ארuros אנימציה אחד, על שני חלקי, אין זו כוהה להתיחסות כאן: תערוכת העיצוב מסרטני אנימציה שאורגנה על ידי האקדמיה לאמנות בשוטנטגרט, והקרן הסרטים שנלוותה אליה. התערוכה ובאה, ביום הפסטיבל, על ידי מכון גיתה. חלק מון הסרטים לא שוחרר על ידי המקס (תגים, תגים) וכך היה בפסטיבל לרפה רק החזי ערכוכה. אי אפשר להתייחס כראוי כישך ורק חזי. אשור רק להמליך לתפות את התערוכה כולה, ואת כל הסרטים, במחדל נוכember בת"א ובירושלם. לסיכום – אין לי כל ספק שהגיע הזמן לקחת את סינדרלה לנשף. היא לא תעsha בושות. הנסיך (הקהל) אהוב אותה.

אולם מלא חיים ואהבה ותחווה של קסם. חוות מרגשת. נדירה. והקהל יצא לראות עוד סרטים. רוני חור לעובדו. חזרו לעובדו גם משתתפי סדנת האנימציה. כ-30 איש ואשה. מרביתם אחרי שירות צבא. לא כל נסיעון או ידע ביצירה קולנועית. תידורך מינימליסטי יום לפני פתיחת הפסטיבל. יממה מומצת של חשיבה-צ'יז'ר-יעזוב. ובוימו הראשון של הפסטיבל כבר התארחו במקלחת ויצו'ז'ר חיפה, שם סיעה להם ליאת צור, מזכירות מחלקה הగրפית, לצלם את סרטיהם הראשוניים על צייד אנימציה הויאדו הממו' חשב של המכללה. ולראות מיד את התוצאות. אינסטנס אנימציה. אפשרות להפיק להקים לטובות סרטיהם הבאים. אלה צלמו במסרטות ספר 8 מ"מ, בתנאים ביתיים, חובניים, בהישג יד וכיס של כל אום. ובסרטות 16 מ"מ מקצועית שהושאלו על ידי "בית צבי", רמת גן. 6 אסיטנטים מתודבים – מילך פיק, תמי סיון, אלי דרוק, מריו גושצ'בסקי, שלמה אורגיסר חנה אשורי (בית צב', ויצו'ז'ריפה), שרידן קולג'י-טורונטו, המדרשה להדרה אנימציה – רמת השרוון, מכללת תל חי, המכלשה אנימציה (ת"א) סייעו למשתתפים ברוכי כשרון ולהווטי יצירה. 3 ימי עברודה. 12 שעות (סרטה). כ-20 דקות סרטים ותרגילים, עם הרבה הערות, הברה יופי, חזון והומר. והתנסות ראשונית נפלה. ביום השלישי, לאחר מכן, של הסדנא באהה כניעלה לגלי ההסתערות של אמהות וילדין המדד מושרים שתחמיד חלמו לעשות אינימציה את המסרטות נלקחה בשבי וילדם בני 5 ומעלה הסratio בחוזה, כאשר צוות הסדנא נמלט על גפו וambil בעיניהם פעורות מרוחק.

سدנא פסטיבלי יוצא דופן. חיגגה. קייננה קולנועית אנטנסטיבית. עד לא נשעה דבר כזה באף מקום. בטע לא בתקציב המניימי שעמד לרשות הסדנא. ודאי שלא בחשאיות פסטיבלית שכזו. "יש אתגר ביצירת סרט אנימציה ארוך עם מסר, עם מסעמות, ביחס לשורה דיבור בינהין, כאשר כמעט אנושיות וכל רך הרכה דיבור בינהין, קיטן" ספר כל הפעולות מתחשת בין קרניות מושפעות ביחס ג'ימי מראקיי, במאי "ушורת נושבת", בפיגועם עם המהgod והישראלית הצעירה, עם משתחפי הסדנא ועם הקהל שנכח בהקרנה החגיגית של סרטו. "כדי לאין את הסרט, להמנע מסרטות הזה והודפסו. לתחשוה חמוץ-וחתית, בנינו מודול מוקדן של הבית וסרטנו ב-35 מ"מ עם תנועות מסרטה שקהל דיגל אליהם הסרטים חיים. צילומי הסרט הזה הודפסו ושמשו כrukums נעים לחלק המציג... הגענו לאי- כות של כל 55-60% מההינו מושגים להציג בלי לחזי התקציב (כ-2 מיליון ש"ח) והomon. לפי ההגדר רות של, סרט טוב הוא זה הממש 75% הפוטנציאלי האיכותי שלו".

פילמוגרפיה

פרסטון סטרג'ס

(1898-1959)

הרנה אין כבר מה להוסיף על כל מה שנכתב בעיתונות היומית על במאית זה, שהמונה מסרטיו הוצגה ברטורופקטיביה של פסטיבל חיפה. חיו של האיש ותורמתו לקולנוע האמריקאי נסקרו בהרחבה וביסודות רובה, במאמרים אחרים ומפורטים. כל מה שנודע, אם כן, הוא לפרט את הפילמוגרפיה המלאה של האיש, במקווה שנזכה לזראות לא רק את שאר הסרטים שבהם, אלא גם את אותם סרטים הרבים שלהם כתוב תסריטים.

PRESTON STURGES (1898-1959)

מחזות

Plays

שפן הנסיניות	- 1929 -	The Guinea Pig
בählט לא מכובד		Strictly Dishonorable
מילכוד מחודש	- 1930 -	Recapture
מעין האהבה		The Well of Romaneece
בן מנהטן	- 1932 -	Child of Manhattan
ספל קפה	- 1934 -	A Cup of Coffee
מה משאלתך	- 1951 -	Make a Wish
(מעובד ע"י איב בורווע ע"פ תסריט של סטרג'ס ל"פיה הטובה")		(revised by Abe Burrows, Based on Sturges screenplay "The Good Fairy")
קרבל פלמי'	- 1953 -	Carnival of Flanders
(לפי סרטו של ז'אק פ'ידר "מסיבת גיבורים")		(Adapted From Jacques Feyder's Movie "La Kermesse Heroique")
אני שייך לך	- 1958 -	I Belong To Zozo
(נכתב באנגלית ובצרפתית)		(both in French and English)
הגיבור הכבוש	- 1961 -	The Conquering Hero
(לפי סרטו "הרעינו לגיבור הכבוש")		(Broadway Musical Based on "Hail the Conquering Hero")

תסריטים

Screenplays

הברכה הגדולה	- 1930 -	The Big Pond
(במאוי הובארט הנסי, עם מורי שבליה, קלודט קולבר)		(dir. Hobart Hovey, with Maurice Chevalier, Claudette Colbert)

ג'ואל מקרוי וורוניקה ליק (עומדים) ב"מסעות סאליבן" של פרסטון סטרונגס

לְבָנָן כִּילְבָּסֶר

האנשימים היפים

(במא: פרד נומיאר, עם מרית הופקינס, קארול לומברד, פרנק מורגן)

בהחלט לא מכובד

(במא: ג'ין סטהאל, עם פול לוקס, סידני פוקס) (מונכו על מחלוקת של סטרגיס)

בן מנהתן

(במא: אדי באזל, עם אנssi קארול, ג'ון בולס) – מבוסס על מחזה של סטרגיס.

הכח והטהילה

(במא: ויליאם הווארד, עם ספנסר טרייסי, קוילן מוור)

נסיכה לשלושים ים

(במא: מאירון גרבג, עם סילביה סידני, קארול גרטן, אוזאדור ארכולד)

לחירות מחדש

(במא: רובן מאמוליאן, עם אנה סטן, פרדריק מאירץ מעבוד ע"י סטרגיס ומאקסול אנדראסן) לוי "התהוויה" לטלסטוטני)

חיקוי לחיים

(במא: ג'ין סטהאל, עם קלודט קולבר, ואן ויליאם) – אין מזכיר בכותורתו

היפה הטובה

(במא: ויליאם וילר, עם מארגארט סאלבן, הרברט פארשל, פרנק מורגן, וג'ינאלד אונז)

דיימונד ג'ים

(במא: אוזאדור אטולנד, עם אוזאדור ארכולד, ג'ין ארתוון)

התומית העלודה

(במא: ויליאם וילר, עם פרנסיס לדור, פראנסס ד') – כתוב מילים לשיר הנושא בסרט

לכשנתאהב מחדש

(במא: אוזאדור גרייפיט, עם מארגארט סאלבן, ג'יימס סטיוארט, רוי מילאנד) אין מזכיר בכותורתו

אחר צהרים גשם

(במא: אולוד לי, עם פרנסיס לדור, אידה לופין, חולאנד יאנג) – כתוב מילים לשיר הנושא בסרט.

מהומה במלון

(במא: ג'ורג' ארשנבו, עם לאו קארו, לין אוברמן)

ח'ים קליטים

(במא: מיצ'ל ליאן, עם אוזאדור ארכולד, ג'ין ארתוון, רוי מילאנד)

נמל שבעת הימים

(במא: ג'יימס ואיל, עם אלאס ביר, פרנק מורגן, מאגרטה אוסאלבן, לפי הטרילוגיה של מארסל פאנול)

Fast and Loose

(dir. Fred Newmeyer, with Miriam Hopkins, Carole Lombard, Frank Morgan)

Strictly Dishonorable

(Dir. John Stahl, with Sidney Fox, Paul Lukas, based on Sturges play)

Child of Manhattan

(dir. Eddie Buzzell, with Nancy Carol, John Boles) – based on Sturges play

The power and The Glory

(dir. William K. Howard, with Spencer Tracy, Colleen Moore)

Thirty Day Princess

(dir. Marion Gering, with Sylvia Sidney, Cary Grant, Edward Arnold)

We Live Again

(dir. Rouben Mamoulian, with Anna Sten Frederic March, adapted by Sturges and Maxwell Anderson from Tolstoy's "Resurrection")

Imitation of Life

(dir. John M. Stahl, with Claudette Colbert, Warren William) – uncredited

The Good Fairy

(dir. William Wyler, with Margaret Sullavan, Herbert Marshall, Frank Morgan, Reginald Owen)

Diamond Jim

(dir. Edward Sutherland, with Edward Arnold, Jane Arthur)

The Gay Deception

(dir. William Wyler, with Francis Lederer, Frances Dee) – only lyrics for title song

Next Time We Love

(dir. Edward H. Griffith, with Margaret Sullavan, James Stewart, Ray Milland) – uncredited

One Rainy Afternoon

(dir. Rowland V. Lee, with Francis Lederer, Ida Lupino, Roland Young) – only lyrics for title song

Hotel Haywire

(dir. George Archainbaud, with Leo Carrillo, Lynne Overman)

Easy Living

(dir. Mitchell Leisen, with Edward Arnold, Jean Arthur, Ray Milland)

Port of Seven Seas

(dir. James Whale, with Wallace Beery, Frank Morgan, Margaret O'Sullivan, based on Pagnol's "Marseilles Trilogy")

כָּלְבִּים וּמַלְאֲכִים

לו הייתי מלך
 (במאן: פראנק לוי, עם רונאלד קולמן, בזיל ראתובן, פראנסנס ד' אלן דריי)
לעולם אל תאמר די
 (במאן: אליאט נג'נט, עם מארטה רי, בוב הופ)
זכור את הלילה
 (במאן: מיצ'ל ליזן, עם ברברה סטאנזוק, פרד מקאמרי)
ニישאטי למכשפה
 (במאן: רנה קלר, עם פרדריק מארץ, רונינה ליין, רונרט בנצ'לי) – היה המפיק המקורי, פרש בשל התחרויות אחרות.

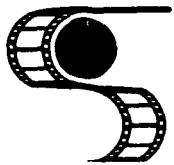
If I Were King
 (dir. Frank Lloyd, with Ronald Colman, Basil Rathbone, Frances Dee, Ellen Drew)
Never Say Die
 (dir. Elliot Nugent, with Martha Raye, Bob Hope)
Remember the Night
 (dir. Mitchell Leisen, with Barbara Stanwyck, Fred McMurray)
I Married a Witch
 (dir. Rene Clair, with Frederic March, Veronica Lake, Robert Benchley) – Started to Produce and dropped out later

תסריט ובימוי

מקיגנenti הגדול
 (עם בריאן דונלי, מיריאל אנגלוס, אקים טאמירוף)
חג מולד בזיל'
 (עם דיק פואול, אלן דריי)
לייד איוו'
 (עם הנרי פונדה, בארברה סטאנזוק)
מסעות אלבין
 (עם ג'יאול מקראה, רונינה ליין)
סיפור פאלם ביץ'
 (עם קלודוט קולבר, ג'יאול מקראה, רוזי ואלי, מארי אסתון)
נו במרוגגס קריין
 (עם אדי בראקון, בטี้ האטון, דיאנה לין)
הריעו לבבורה המכובש
 (עם אדי בראקון, אלה ריינס)
הרגע הגדול
 (עם ג'יאול מקראה, בטוי פיל)
חתוא של הארוול דידלובק
 (עם הארוול לוי, פראנסנס ראמסן, הזעג מאוחר יותר בשם "וומ' ד' המטוור")
שליך בבייה
 (עם רקס הארטיסון, לינדה דארנל)
הבלונדיית היפה
 (עם בטוי גרביל, סזאר חומרו, רוזי ואלי)
ונדטה
 (סטורס ביים אחת מתונן ארבע אפיוזות לפוי "קולומבה" של פרופסואו מרימה, שמו לא הופיע בכתובות)
הרשימות של מייג'ר תומפסון
 (עם ג'ייק ביזוקאן, מארטין קאROL, נואל נואל, לפי סיפור של פיאר דאנינו)

Director & Writer

1940 – **The Great McGinty**
 (With Brian Donlevy, Muriel Angelus, Akim Tamiroff)
Christmas in July
 (with Dick Powell, Ellen Drew)
1941 – **The Lady Eve**
 (wrote Henry Fonda, Barbara Stanwyck)
Sullivan's Travels
 (With Joel McCrae, Veronica Lake)
1942 – **The Palm Beach Story**
 (with Claudette Colbert, Joel McCrea, Rudy Vallee, Mary Astor)
1944 – **Miracle at Morgan's Creek**
 (With Eddie Bracken, Betty Hutton, Diana Lynn)
Hail the Conquering Hero
 (with Eddie Bracken, Ella Raines)
The Great Moment
 (Joel McCrea, Betty Field)
1947 – **The Sin of Harold Diddlebock**
 (with Harold Lloyd, Frances Ramsden, re-released as "Mad Wednesday")
1948 – **Unfaithfully Yours**
 (with Rex Harrison, Linda Darnell)
1949 – **Beautiful Blonde from Bashful Bend**
 (with Betty Grable, Cesar Romero, Rudy Vallee)
1950 – **Vendetta**
 (uncredited episode based on Prosper Merimée's "Colomba")
1957 – **Les Carnets du Major Thompson**
 (with Jack Buchanan, Martine Carol, Noel Noel, based on Pierre Daninos novel)

הט"ל מטבח קיישראלי

תכנית נובמבר דצמבר 1987

נושאי החודש:

1. מסרטי הבמאי ויקטור שייסטרום
בחסות הארכון הישראלי לסרטים.

2. מסרטי הבמאי מוריץ סטיילר
בחסות הארכון הישראלי לסרטים.

3. מסרטי הבמאי ניקיטה מיכאלקוב.

4. אמנות האנימציה
סידרה בעריכת צביקה אורן.

5. הקרנות מיוחדות:

א. עבדים למחזות של ברטולד ברוכט ב. סרטים צרפתיים חדשים.

ג. ערבים לזכרם של: בוב פוסה, ג'ין יוסטן ולி מרין. ד. סרטים יפנים.

ה. הקרנות טרומ בקורס. ו. הטרילוגיה של אפו – סאטיאניט רוי

מתוך סרטו של מוריץ סטיילר "אהבה ועיתונות"

ויקטור שיאוסטרום Victor Sjöström (1879-1960)

ויקטור שיאוסטרום נמורץ סטילר נחביבים לאכנת הקולנוע השודי והשפעתם על התפתחות האמנויות השביעית חורגת מגבלות סקנדינביה. באציג, שני השמות הללו כמעט ואינם אומרים דבר, גם לחובבי הקולנוע הנלהבים יותר, וחל. התוכנית שתוצג בסינמטקים בחוודש נובמבר מהווע מעון חוב של יוצרים שתשיבו בתהפתוחותה של אמות הקולנוע איננה נופלת מזו של גויפיט, שטוזהוייס, איזינטיטיון, צ'אפלון, לובייט וענקים אחרים.

ויקטור שיאוסטרום נולד בשוודיה בשנת 1879 ובהתו בן שבعة חודשים היגרה משפחו לאראה'. התהיתותו וחוכמו התרבותיים עם אמו החורגת גרמו לאביו לשולח אותו שבע שנים אח' בלבית דודתו בשוודיה. אמו הבילה שחייתה שחניתה, הורישה לו את חידוך התיאטרון וכבר מגיל 14 החל להופיע על הבמה. ב-1912, בגיל 32, עבר שיאוסטרום לעבוד בתחום חדש ולא מוכר. צ'ארלס מאגנסון, ראש אולפני "סוננסקה" (Sonnenschein), שכר את שירותיו כדי שייעמוד כבמאי שני באולפני החדשין, ממקביל לבמאי הבכיר יותר מוריין סטילר. תפקידיו הראשוניים בסוננסקה בי' יו' שחנקן, בעיר סטילר. תוך זמן קצר החל גם ביבים. "מה שהוביל אותי לעשיית סרטים היה תאות ההרפתקה והרצון להתנסות במדיום החדש הזה, שבאותם ימים לא ידעת דבר>Aboutior". סיבת נספת, לא-phobiac, הערו כמו גם עכור סטילר, היתה הוכנסה הקבועה השכיחה תעשיית הסרטים שבאותם ימים לא נשבה עדין אמןנות. "אנשים הגונים לא רצוי קשור עם תעשיית הסרטים. אני זכר בצד התבוננו כאשר היה עליינו לעזר צילומי-יחוץ – ברוחות ובמקומות ציבוריים". ששת סרטיו הראשוניים כבמאי אبدو כולם אך בסרטו השביעי, 'אינגבורג הולם' (1913), ניכר כבר סגןנו מהוקצע של איש מקצוע מנוסה שהצליח לשלב היטב בין הנושא לטכנייה. 'אינגבורג הולם', מהווע התקפה פרעה על חוקי הרוחה של שוודיה וחולל עצפי וכוח ציבורי נוקב. העלילה עוקבת אחר אלמנה החוסה במעון להסרי יכולת. בסיע החוקים הקרים קרעו מוסד פילנתרופי וה את ילדה מתקפה. עיתון שוודי יכול להתחזק בנגד הסרט הזה". ליבורת הוו אח' ב' הדים בעיתונות הדנית שוודים. אף לא אחד מהם יכול להימנע בוגנבוּרג כתוב ב-1913: "ראינו בעבר סרטים טובים שנעשו עיי' ווצרם את קוווק. והוא יוציאו בוגנבוּרג פיטר קווי רואה באינגבורג הולם את הסרט החשוב והשלם ביותר שנעשה עד הברית. חוקר הקולנוע פיטר קווי רואה באינגבורג הולם את הסרט התקופה והסרט הזה מגין את הולדת אומה' של גראפית. יש כאן שכנוּ ואמונה שאנשים אופיניים לסרט התקופה והסרט הזה מגין את בגרותם המקדושת של שיאוסטרום כמו גם את הכוונות העתידיות שלו לשומר על אוטנטיות וריאליות, יצאת מן האולפן ולהקפיד על הפרטים הקטנים.

בסרטיו הבאים המשיך שיאוסטרום לצאת את האולפן ולביים בנופים הטבעיים: עד צפון-שוודיה הגיא. ב-1916 קיבל הצעה למכים שני סרטים, האחד מהם אמרו היה להיות יעיבוד לטריה וייגן – פואמה מנת הנריק איבסן. בתחילת הבין כיצד יוכל לפשר בין המלחמות שעשה עד אז ובין הגישה הפילוסופית של המחזאי הנורוגי הגדול. הייתה זו תקופה משבך בחיה. הוא נפרד מרעייתו, השחקניתليلי בק, ויצא למסע נומטגי אל נופי חבל הולדן. במסגרת אותו טויל הגיע גם אל חוף דרום-נורוגיה בהם מתחוללה עלילית טריה וייגן. השקפת העולם שלו היפה עתה לפאנטאסטייה: האל נמצא בטבע ומומו גם הטוב והרע. משמעוותיה של הפוامة האבסניטית הפכו ברורות.

עלילת טריה וייגן עוסקת בדיגן נהוגי, תלאותיו ומאבקי המוסר שלו – על רקע המצור הימי הכריטי על חופי סקנדינביה בידי המלחמות הנפוליאוניות. שיאוסטרום יוצא בכך נגד מלחמות ורודיננס הגרומים לאיש הקטן לאבד את היקר לו מכל ולהיותו בודד בעולם. זאת הינה הפעם הראשונה בתולדות האמנות השביעית בה משקף הטבע כביב את מאבקו הפנימי של הגיבור. עלילת הסרט נסחפה באמצעות החוש של שיאוסטרום לנוף ואורה, גלי הים המתנפצים אל החוף, צילומי הקלוז-אפ והרקע המוראביבים. העיריקה הבלתי-יגירגתית באוטון שנשין וכוחות הבניינים שהן למשעה ציטוטים ישירות מן המקור האיבסני. הימור של חברת סוננסקה ב'רו' השקייה כאן פי שלוש מאשר כהפקותיה הגיגיות, והוכה להצלחה קופתית מסחררת גם מחרץ לתהומי סקנדינביה ובתקירות עצא מגידון... ובכך אמריקני נלהב כתוב שי' הסרט מותיר את הצופה מוקסם... שיאוסטרום חיב להגיא לארכנגו... וללמוד כמה מעמידו כיצד ליצוק אויף לסרטיהם". בדור מעיל לכל צל של ספק שבסרט זהה, למרות הייתו מבסוס על יצירה ספרותית, הבין האיכותי הייזואלית הטמונה בקולנוע – מבחינת הקומפוזיציות שהוא בונה וגם מבחינות הערכיה.

ההצלה של טריה וייגן אפשרה לשיאוסטרום להשקי יותר בסרטיו הבאים. ב-1917 היה יותר מאשר מאד-עסוק ובאים שני סרטים בו אחר זה: 'ערריין-נמלט ואשות' והגערעה מהחווה. הראשון מוכיר יותר את טריה ויגן, וועסק במאנקנו של גבר בודד כנגד חברה עיינית ונגד אויביו קשה עוד יותר – הטע. השני קשור יותר לאינגבורג הולם – אודוטה נערעה שהרתה לבעל הוה אמי. 'ערריין-נמלט ואשות' צולם וולש באולפן, חלקו בהרי לפלאן והפר לשיא חדש בקריירה של שיאוסטרום. המפרק האירתאי 'ויא' דלק נאכ' ב-1919: "לפנינו ללא כל צל של ספק הסרט היפה ביותר בעולם. יקשור שיאוסטרום מBITS זהו שוויא מעבר לטלילים". שני היסטוריוני הקולנוע, מורים באדרש ורוכר ברזילש, כתבו ב-1938 שי' היה זה האירוע האשזב ביותר

בתולדות אמנויות הקולנוע, אולי החשוב ביותר מ-1895. כאן, בפעם הראשונה, חודר סרט במודע אל תחומי האמנות". כמו בחים בשודיה, לעונות השנה יש כאן תפקיד בלתי מבוטל. והקץ הקצר מאפשר רק תקופה קצרה של אושר. החורף, המסלל באמנות הסקנדינבית את המות, הוא המרכיב הדמיננטי, המכריע. כאן, אצל אמן גדול, מקבל החורף עצמה זוקה במוח. ברג'אייניד הוא עבריין שנמלט מכלואו, מצא מסתור בחווה נידחת, התאהב בעלת המקום ואחריו שאטור ע"י נציגי החול, מצאו הוא ואחובתו מסתור בהרים. ברג'אייניד הוא דמות שכמו נלקחה מאגדת-עם עתיקה. כשור ההישרדות שהוא מגלה נבוכו אך ורק מרוחו האיתנה. הוא מצילח אמן לגבר על העוניות האנושית סיביו אך למרבה האירוניה, דוקא הרים בהם חיפש מפלט הם הגורם לאובדן.

"אוח'כ בא' גאנגרה מהחויה" (עיבודו הקולנועי הראשון של שיטוטרום ליירה מ-1918) ואחריו 'בני של אינגרם' (1918) בו מטפס הגיבור בסולם ענק אל השמיים כדי להיוועץ באבותיו הקדמוניים על בעיות הרגש שלו. צוואתו האחרונה של רונגה (1919) מ建华 אנתנה קזרה מן הנושאים הקודרים של סרטיו הקודמים - קומדייה רעננה שרודואה נעים סביב צוואתו הסובוכה של אצילה שוויז'. המנון של סנדומר (1919) הוא סרט לא כל כך אופיני לקריירה של שיטוטרום - הטעב והונפו אינם משחקים כאן כל תפקיד.

הפורטיניות הטמונה קרוב לפני השטה, מעכימה את האיכות הדרامية שכאן. הפניה בכתר סרטיו השודדים של יקטרו שיטוטרום היא לא ספר 'מרקבת הרפאים' (1921) – עוד עיבוד לרומן מאת סלמה לגרלף. כאן, ביצירת המופת הוז, התאפשר לו לשרטט עלילה סובכת המורככת מסדרה ארוכה של פלאשבקים ולשלב אותה בהישגים טנויים מרהייבם. "הינו נאים במיוחד דמיות הרוחות – כתוב שיטוטרים כאשר תמו הצללים" – הן לא שטויות או מעורפלות. כחוצה מתוארת מהוחכתה הן הפגנו לתהילת-מידמות ברוחניות". עיקר כוונתו היה לחקים לתחיה אגודה עתיקה, להעתות על המות את כסתו המשותה. העלילה מטפלת בשתיין כרוני הפגש במות ומתעורר בזמנן כדי להציג את אשטו יידי'ו בהם התעטמר קודם לבן. וזה מהאה בוגד התבאות מוסרית, מעין הפצה לבסוף את חטא העבר ולדבוק בכללי התנהגות קשותים. הרעיון המרכז הוא שאלילו ניתן היה לגור על הומן, אפשר היה להתייחס באותו אמצעים לעבר ולעתיד. שיטוטרים מרכיב את הסרט מסדרה ארוכה של פלאשבקים ובאמצעים טנויים עתירי דמיון מצליח לשלב בזורה מרהייבת מזיאות ודמיון, עבר ועתיד. כל הביקורות היללו את 'מרקבת הרפאים' וכינו אותו "פסגת ההישגים של הקולנוע השודי". מרובה הפליאה להיט קופטי הוא לא היה – אולי בגל אורכו ועליתו הסובוכה.

אחרי יצירת המופת הוא עשה שיטוטרים עוד שלושה סרטים בשודיה ובשנת 1923 השיב בחיוב להצעת אולפני מ.ג. מג' עבר לעבודה בהוליווד. משך שש שנים שהותו בארה'ב בימים תשעה סרטים – שניים מתוכם יצירות מופת בכל קינה מידת: "אות הארגמן" ו"הרוח". ב-1928 שב לשודיה כדי לשוחות ליד ערש הדורי של חברו מוריץ סטילר. עם כניסה מימד הקול לסרטים ביום אחד סרט משמעותי אחד ובאמצעו שנות ה-30 פרש מעשייה הקולנועית. ב-1942 הופיע שמו מחדש הסרטים השודדים וב-1957 כיכב ב'תותי בר' של אינגרם ברגמן.

ליקטרו שיטוטרים ישנה השפעה מכרעת על המשך דרכו של הקולנוע השודי ועל במאים גדולים כמו אלף סיירג ואנג'נר ברגמן. בסרטים שלו באים לידי ביטוי הלבטים הפנימיים בנפשו של בן האנוש. אף יציר קולנועי לא עשה שימוש כה עמוק, כה בסיסי, בטבע ובבו שפה – ככות פיני ומטאפיי במונחים של שפה קולנועית. כל גיבוריו נאבקים ומנסים לגור על הרירים והנהרות סביבם ועל האינטלקטטים הטכניים שלהם. הסרטים שלו ניחנים בכחירותו כמעט אליל חכם ממשיתם במקצת אצ'ילית ומסתיימים במסקנות טרגיות. רק האהבה היא מכשיר המסוגל בסתור של דבר לגור על הטבע. מוריץ סטילר היה קבריק ואולי חכם ממן אך לשיטוטרים היה יתרון גודל – הוא היה שודי' בדמותו וידע כיצד להתמקדש בפסיכולוגיה של השודי' בסביבתו הטבעית. חלק נכבד מסרטיו מבוסס על יצירות ספרות קלאסיות וגדולתו היה ברור בה המיר אורותן לשפת הקולנוע, באמצעות נישתו הספרותנית והאנטוליסטיות. כל סרטיו מכילים יופי קלאס' ומציגים אדם שנלכד בין טוב לרע, בין אמת ושקר, בין יופי לכיפור. המרכיבים הללו הם בעוצם הבסיס של הקולנוע השודי.

כתב: א.ת. מסינמטק ירושלים

מבצע לחברי הסינמטק – לסרטים שיטוטרים וסטילר

10 הקרןנות במכיר 20 ש"ח בלבד

החדש מק"ם הסינמטק, וטופסוקטיבה, לשני הבמאים השבדים יקטרו שיטוטרים ומוריץ סטילר. כל הסרטים איטיים, ומלוים בכוורת לאנגלית. מתווך מנגמה לאפשר לחברים לאות יצירות אלה החלטתו על מכיר מיוחד של 20 ש"ח בלבד במקומות 40 ש"ח. (50% הנחה).

חברי הסינמטק יכולים לרכוש במכיר זה כרטיסים ל-5 סרטים בלבד שלמו 3.5 ש"ח סה"כ 17. (בחרים שיש להם מעוניינים לרכוש כרטיסים ל-5 סרטים בלבד).

ליידעת החברים לפני הציגות הראשונית ושינויו יוקרנו סרטים קצריים שונים.

סרטים יתחלו בבדיקה בזמן הנקוב.

מורץ סטילר Maurits Stiller (1883-1928)

סורץ סטילר, בן למשפחה יהודית מروسיה, נולד בהלטינקי בשנת 1883. בגיל צער מאד התיימט אורהותו הרוסית קיבל בגיל 21 צו גיסוס לצבא הצאר ונאלץ להמלט לשודיה. כאן המשיך את פעילותו התיאטרלית. שחקן מבריק הוא לא היה אך עד מהרה נתגלו כישוריו כבמאי. עד 1912 הפק לאחד מאנשי הקאמרים של שודיה והתיאטרון האונגרידי בראשו עמה, היה הראשן להעלאת את מחזהו התיאטרלי. שחקן מבריק הוא לא היה אך עד מהרה נתגלו כישוריו כבמאי. היה הראשן להעלאת את מחזהו מאגנוסון להפוך לכבאי המוביל של אלפיני "סונסקה ביר" נוצר ועבר לעבוד בתחום אמנותיו שהיה או עוד בחיתוליו. אחת הסיבות העיקריים העיקריים למעבר לקולנוע, ממש כמו שיסטרום אחורי, הייתה הכסף הגבותים שהציגו או תעשיית הסרטים. סרטו הראשוני, "אם ובת", היה מדורמה על מפתח חסרדים, כאשר סטילר עצמו מופיע בתפקיד הראשי. כבר בסרטו השני, "הمسיכה השחורה", בהשתתפות ויקטור שיסטרום שהזמין הצליח להדרים את הקהל בברק ובשימש המהיב שלו באמצעות טכניקות חדשות. סרטו הראשוני היה בדריך כל קומדיות רעננות או סרטי מתח מצמררים. למבה הצער לא השתרם בשלהו אף לא אחד מכמה שירותו סרטים המוקדמים הללו.

הסרט הראשון שביים בו ניתן לפרט בשלמותו גם היום הוא "אהבה ועתונות" (1916). זה קומדייה רעננה העוקבת אחר עיתונות שאפתנית המציעה עצמה כמשמעות בيتها של חוקרי-קובט במטרה לזכות בסכופ הנכס. צפויו, הופך הצמד הזה לזוג נאהבים. בשלב של "אהבה ועתונות" היה כבר סגנוו של סטילר מעוצב ומולוש. הדמויות הסוערות והאינטיגניטו משורטוטות בכישرون רב. נציגי שני הצדדים לזרקרב קזר אהריי באה אנתהא קזרה במטרה הכא במלמה הבוניינית. אך לעילם לא תמצא בסיטואציות שבונה כן סטילר אף לא רמן לרשותו או לבוננות זדונית. הדמויות בקומדיות המוקדמות שלו עררות כבר מן התחללה למשיכה ההדרית ביןיהם אך הן מסוכנות להכנעה ולשחרר את רגשותיהן. כל אחד מן האוהבים מוכן ומהיל בסתר להבלתי בעולם פנטסטי ואינטימי.

ב"סרטו הטוב ביותר של תומס גראל" (1917) השתרפ עוד יותר סגנוו של סטילר והסרט הזה מוביל אותו להישגים חזקים. תומס גראל הוא תסריטאי שמוכרתו חוזהה מהווה עבורי מקור הראה. זהה אהות הדמויות השלומות ביותר של תקופת הראנז – מלאות חיים, כמעט דמותן מן החיים, את דמיינו ואת חוש ההומר הבלתי מוק שלו. "סרטו הטוב ביותר של תומס גראל" הוא בראשו וראשונה קומדייה של מהגמים אך סאטירה מוצלח על עשיית-סרטים, כבר בשלב המוקדם זהה בתולדותיה של האמנות השביבית. המסקנה העיקרית היא שהקולנוע מהווה סטיה מן המציאות – מדום התובע מציבים מופרים ומומיות מוגומות. למרתתו היוו קומדייה זהה סרט סבוך המקשה גם עבור הצופה בז'זמננו – על אחת כמה וכמה עבור מי שזכה בו לפני 70 שנה – לסנן בין מציאות ופנטזיה. סבר הפלאלשים, החלומות-בקחץ והמציבים המציאותיים קשא להתרה כמעט כמו ב"רומן החדש" ולמרות זאת, הטוון המבוחן נושא נופל במקשו מושבנה הסבוך. הסרט עמוס ב"גיגים" ויזואליים השומרים על טוב טעם ואין מתחים אף לא פעם אחת עד גבול הפארסה הולגרית. גאנונו של סטילר נשענת בעיקר על יכולתו ליצור מציבים קומיים באמצעות שימת-לב קפודני לפרטיה של העלילה כמו גם לאופן בו היא בנוייה. סרטים אלו לא תמצאו לעולם מלאכותיות וגם לא ביטויים גורוטסקיים של צער או שמחה. טכניקת המשחק הפושטה מאפשרת ספונטניות.

משחקם של ויקטור שיסטרום וקארן מולאנדר מגיע לשיאים גבויים יותר בפרק ההמשן ל"סרטו הטוב ביותר של תומס גראל". ב"ילדו הטוב של תומס גראל" (1918) נוטש סטילר את שיטת הפלאלשים הסובכת ביותר של תומס גראל. הילדו הטענה נפתחת במלילה. הסרט נפתח בניסוי זוג האוהבים ובמריבות הפורצות ביןיהם למען התפתחות ברוונולוגית יותר של העלילה. כבר רכז ההורם-עלעדי על שאלת מיינו של צאצאים עוד טרם ירח הדבש. עד לפני שהכללה נכנסת להרין, כבר רכז ההורם-עלעדי על שאלת מיינו של צאצאים וכתרות-בניינים – עובדה המסייעת לסרט להתקדם בכוונה חילקה יתר. עם זאת, סטילר אינו גולש לסתינות סלפטייק קיזזיות בנוסחה מקסטן, צ'אפלין או באستر קיטון – למרם שהטיסטייציות אפשר זו את בקהלות. כישורי תחיזמן והקצב שלו הם גורם הטענה ייחודי בממציבים הקומיים שהוא יוצר. התפארה כאן מוצבבת בכישרונו שכזה, אך רק קצת מעט מאד "קאטים" ודרשים. העובדה הוא מחלת עליון לנוטש את רגשותיו של הצופה ומאפשרת לנו להבחין מכך יותר את הקומדייה. קל מאד לנו, הטענה או הזוזות עם שניגירם שהוא יוצר אך קשה מאד להסביר מכך ממשמעות העמוקות, אפילו הפסימות, המסתתרות מתח פנוי השחתה. הקומדייה המפורסתה ביוור שבירם מוריץ סטילר והיא "ארוטיקון" (1920). העלילה מוכירה לא מעט ולא במרקחה הקומדיות משנות ה-30 עליון שמו של ארטנס לובייטש וגם את "הוֹיְיִילְקַיְיָ" מאת אינגרד ברגן. מעשה בחוקרי-חרקטים המגלת עליון רב יותר בחו"ל המין של חיפושים למינין מאשר בקסמה של אשתו. האשאה זו מחרוזת ע"י מספר גברים ובינם ציר קנא הסבור שהיא בוגדת בו עם טיס הוליל. היא עצמה נהדרת מן המחשבה שהציר בוגד בה עם אחרית. הבעל כר מסתבר, הוא דמות שאיש אין מתחשב בה יותר מדי. כאן, כמו בקומדיות הקומדיות, נקדחת המוצה היא חומר האמן בין הדמויות הראשיות. הומזאה הסופית היא קומדייה אלגנטית במילוי בה נגהה סטילר מן היכולת שלו לגורם לגיבוריו לטשטות מן הכללים החברתיים הנהוגים.

גודלותו של סטילר איננה רק בקומדיות השנוונות שלו אלא גם בדרמות המבוססות רובה ככולן על יצירות קלאסיות מן הספרות הסקנדינטיבית. "шибרת פרה הארגמן" (1918) הוא סרטו הראשון בו יצא את גבולות האולפן והצליח ליצור דמות לא-אקוומית עמוקה, על מאבקיה הפנימיים. שנה מאוחר יותר בימי יצירת-'מוות' שיוודה במקורה להمسר לידייו של ויקטור שיסטרום. "אוצרו של מר ארנה" (1919) הוא פרגדייה בנוסח המסורת הפטאליסטית של התהבות הספרותית, המבוססת על רלמן שכחבה סלמה לגרלף. העלילה מתרחשת במאה הד'-16. שכיריו החרב הסקטויים של המלך יוכן השלישי מתרדמים. שלושה קצינים שנאנסו עם דיכוי המרידת נמלטים מכילאם, מגיעים לחווה כפרית, שוחחים את ישכבה ונמלטים עם אוצרתו של בעל הבית. רק צערה אחת שורדת מן הטבח. תנא מג האיריגנים אפשרים לסקטים להפליג חוזה למולדתם והגורל מזון אחד מדם להתחaab בוניזולה. ההתחaabה הפטאליסטית של הגיבורים מטופלת צורה בשללה ובגורת, כמוותה לא נוארתה עד אז על המקס. גם הנופים והסבירה נוטלים חלק בלתי-imbוטל בהתחaabה הדrama - בעקבり כאשר מעומתות הדמיון עם הרקע המשולג, הלבן. "אוצרו של מר ארנה" נישא ע"י תחוות היושן: רשות של תשוקות סותרות היוזרות את המתח הדרמטי - כל זאת בשילוב היישגן הטכניים המרהיבים של הצלם יוליוואן אגנסון. כאן באים לשא צדקה לטעון לדמיון ומיציאות.

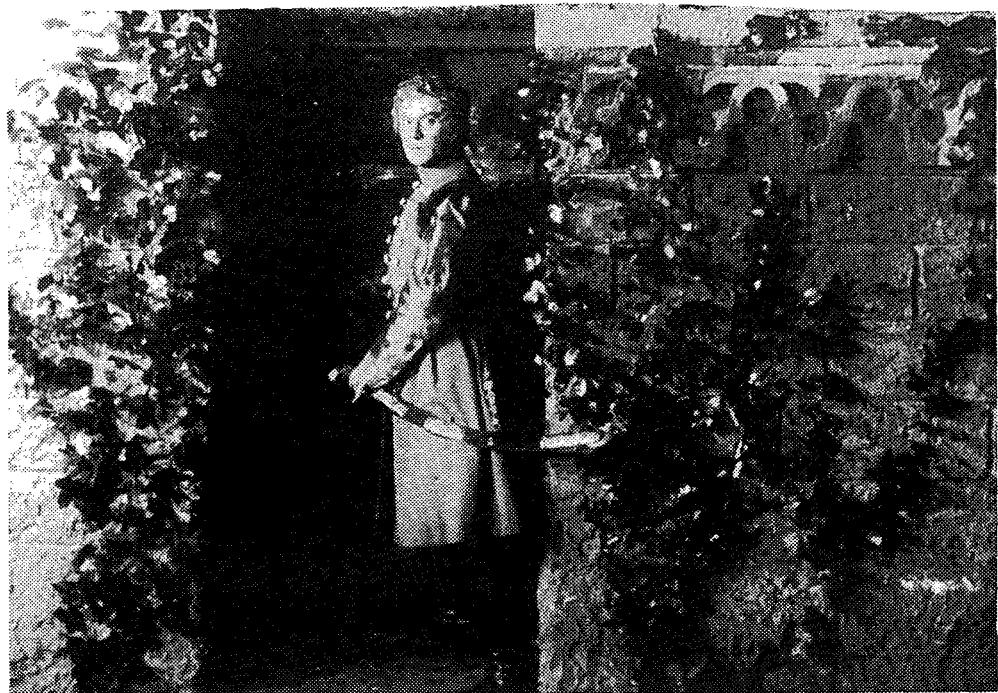
"יוהן" (1921) דומה מאד לצירוריו של ויקטור שיסטרום: בעיקר לע"ר-וינטג' ומילט ואשתו. ב-1922 בימים טטילדר את סרטו הגאנוני האהרון, "אגדת גונאר הדה", אף הוא כמו "אוצרו של מר ארנה", מבוסס על יצירה מאה סלמה לגרלף. הסרט זה כולם, נוע בין חלום ומיציאות, בין פחדים לפנטזיות אידניות, ומכל עצמה ויזואלית שאין דוגמתה בהמלכה השוטף של העלילה אף אין כאן שיריד וחוכר לאירוגינה-הטמונה בסיסים הקומדיות שלו. פלאשבקים במהלך הקולנוע האירופי של אותן שנים. פעם נספת נוכחים טטילדר את יכולות לאrog פלאשבקים במהלך הקולנוע האירופי של אותן שנים. פעם נספת נוכחים טטילדר את יכולות לאrog ההיי-וודי החפועל והצעיר לבמאי השודי לבא ולעבדו בארה"ב. אחרי תקופה קצרה בברלין בה סייע טטילדר לגרכו לקלט תפקיד ראשי ב"דרחוב העצב" של ג.ג.פאבסט, הגיעו השינויים להוליווד. (כאן אולי המקום לציין שהיחסים בין טטילדר ובת'יחסותו היו אפלטוניים - הוא עצמו היה הומוסקסואל). ככל שכוכבה של גרכו ההלך זהה, אך הוועם כוכבו של טטילדר. הוא התקשה להשתלב בשיטות הרודנית של מאיר ושל מנהל האולפן אירוגינג תאלברג וכמעט כל סטודיו ההיי-וודי הפקו לכישלון מוחלט. האכובה וההשפה שברו את ליבו של הפרפקציוניסט הזה והוא שב شب-שייר לשודיה. מחלתו הלכה והחמירה ובתחילת 1928 אושפזו בבחיה"ח. ויקטור שיסטרום שהיה או בכיר מולדת ניצב ליד מיטונו עדין שמע את טטילדר מדבר על סרטו הבא - שיידה הגדול מכל אלה שעשה. למחמת, ב-28.11.45, מסר את נשמתו לבורא.

שני חלוצי הקולנוע הללו, שיסטרום וסטילדר, היו שני הפקים, מבחינה אישית ויצירתית - טטילדר האימפולטי האמווציוני והאקסטרו-אגנטני ושיסטרום הרגוע המחושוב והפרקי. למרות הערכה ההדעית והעובדת שsisטרום השתחף כשחקן בכמה מסרטיו של טטילדר, היתה היוזמות ביניהם אך ורק במישר המקצוע, לא האיש. למרות שאין על כך עדות מפורשת, מעלה המבקר פיטר קויא את ההשערה שטטילדר הקומומופלייטן אויל לעג בחשאי לשוזניות המזקה של עמיתו. מקורותיו הסינמטמיים היו אטראליים ואת סרטיינו האמפיקטיבי הגישה האנטוורטיסטי. גיבורו הקולונuai הוא יציר וומני, בין אם היה זה תומם גראל גלווי הלב או גסטה ברילינג המלאגנו. טטילדר סמרק לא רק על כשרונו ועל השראה שבאה לו ממבנים אלא היה חסיד העבודה הקשה. "כolumbia הוא היה המכשפתני אויל קורבןותיו דעו לאחדו אותו בגל התוצאות אוון הצלחה להציג. מורייך טטילדר היה כנור חוכב והכיישים הלוויו שריש מאכבי היטוב בסרטים שעשה ובקבב המוסיקלי שלהם. "כל חיי תחתי להיכן אני" סייר" אמר לפני מותו ושיסטרום סייר עליו"ש" היה סובל, ממש חולה, כאשר ראה מה שהוא מכוער". הסרטים המקוריים שלו רוחקים עדין מן המסורת הפטטולית של הספרות הסקנדינטיבית. בשלבים מסוימים יתיר בקריריה כבר ניכר תפוקדו המכריע של הנזונה הבלתי מושפע בכל סרטיו היא, הנושא לו לבנות אמנות ויוזלות פיזיות וחרמוניties, עליה קצב פרופורציות וקונטרסטים - ועם זאת להשאר ריאלייט בכל הנוגע לאתרא-צ'ילום, תלבושים ומשתק. מבקר הקולנוע האיטלקי מריו וארדונה רואה בסטילדר ולא באינשטיין את אבי המונטאז' של הקולנוע המודרני וגיisha זו בחילט תואמת את המציגות.

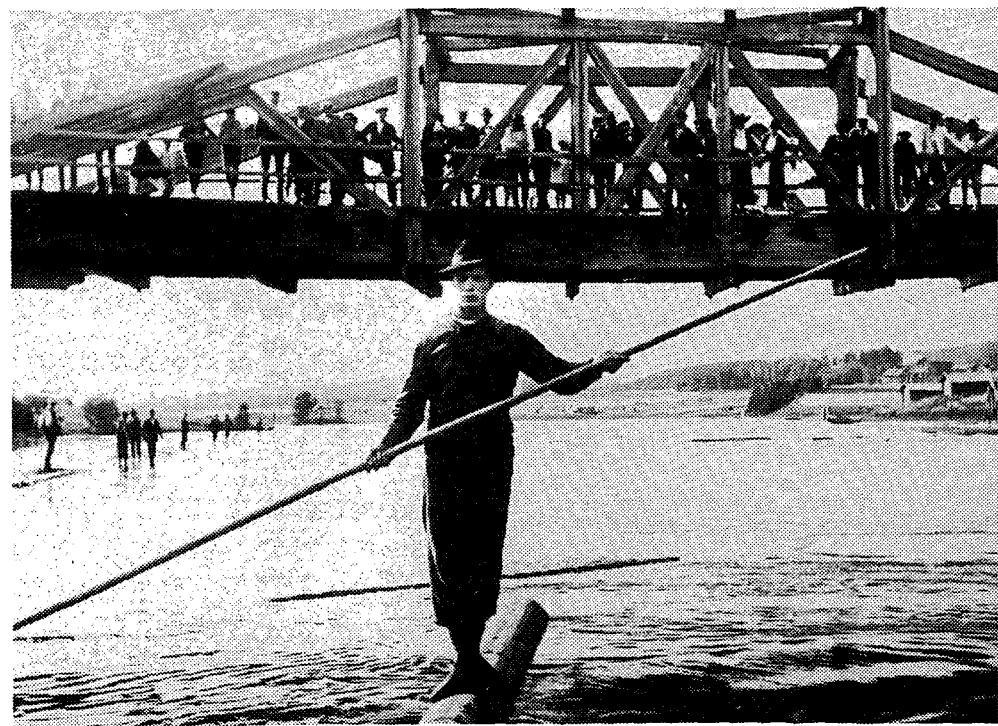
כתב: א.ת. מסינמטק ירושלים

Victor Sjöström's and Mauritz Stiller's films were brought to Israel from the Swedish Institute, Stockholm, by the Israel Film Archiv/Jerusalem Cinematheque, with the assistance of the Swedish Embassy Tel-Aviv.

סרטיהם של ויקטור שיסטרום ומורייך טטילדר הונאו הארץ ע"י הארכיוון הישראלי, לשוטרים/סינמטק ירושלים ממכוחו הקולונuai השודי, שטוקהולם בסיווע שגוריותו שוודיה, תל אביב.

המנזר של סנדומייר

שירות פראח הארגמן

ניקיטה מיכאלקוב Nikita Mikhalkov

ב-20 השנה האחרונות חל נתק כמעט מושלם בין צופה הקולנוע הישראלי ובין המתרחש בתעשיית הסרטים הסובייטית, מבין מאות הסרטים הנוגרים בברית המועצות מאז 1967, היינו ארצה רק כמה שניםago ונס蒿ת, ומוגמת "מוסקבה אינה מאמינה בדמות" או "תחנה לשינויים", איןום דוקא מיטב התוצאות. את טארוקובסקי למשל כמעט ואיננו מכירים ולא מללא שני פשטייבלי הסרטים האחוריים של ירושלים, לא היינו זוכים לראות אפיו את שני הסרטים היחידים שעשו במערב. בפשטייבל ירושלים האחרון כMOVU לעניינים שגורות" המוקר בולט נוסף; ושוב באמצעות סרט שעשה במערב. הכוונה כMOVU לעניינים שגורות" המוקר בימים אלה בארה. תוכנית הסרטים האחוריים לחודש זצמבר תפגש אותנו עם חמישת סרטים נוספים של ניסיטה מיכאלקוב ותאפשר העזה מעמיקה יותר אל מיכלולי יצירתו.

ו' ז' וכולומוב" או בשמו המלא "כמה ימים בחיו של איליה אובלומוב" היה הסרט שהעלה את מיכאלקוב אל השורה הראשונה של היוצרים הסובייטים. עד אז, למרות שנזקפו ארבעה סרטים לגדיל לא רעם, היה רגיל לכינוי "اخיו העזיר של אנדריי מיכאלקוב-קונצ'אלובסקי" – המוכר במקומותינו בזכות שיתופו הפעולה ארוך הימים עם גולן-גלובוס. ("מאהבה של מריה" ועד "אנשיים מבושים"). אחיו איננו היהosis המשפחתי היחיד של מיכאלקוב. אביו, סרגיי מיכאלקוב, והוא משורר ומחזאי, ממחברי ההימנון הלאומי. אמו, נטלייה קונצ'אלובסקה, היא משוררת בעלת שם בכיריה". סבו היה צייר פיוטר קונצ'אלובסקי ואביסבו הציר ואסילי קונצ'אלובסקי. ניסיטה מיכאלקוב המשיך את המסורת המשפחתית וננה ללימודיו משחק באקדמיה של מיכאלרום, משוחבי במאי הסרטים של התקופה. במקביל ללימודיו עיטקוו כערור-במאי, המשיך גם בקריירה של שחן והשתף בכ-20 סרטים ובهم "סיביריאדה" מהגולל בכינוי של אחיו.

את סרטו הראשון ב-1975. "זר בכיתור" הוא מעין מערבון המתරחש על רקע ימי המהפכה הסובייטית. כבר אז ניתן ללמוד על כישורי הטכנאים והוחי גם ראשית שיתופו הפעולה עם האצלם פאבל ליבשכ. החוליה המקשרת בין אותו מערבון ובין הצ'כובים המעודן של סרטיו המאוחרים יותר היא סרטו השני. "עבד לאהבה" נולד בעצם מתוך צדינה אחת ברורה של מותם ברחוב שומם ושטוף-שם. כל שאנו שומעים הוא רעיון ספל התה בדידה של הגיבורה. העלילה עוקבת אחר הרטסתה של מולדומה מטופשת על חופי הים השחור, כאשר ברקע מתחוללים אדוריים מהפה. כאן בא לידי ביטוי מלא הסגנון האופייני של מיכאלקוב שהוא בעצם עירוב בין סגנונות שונים. "הסגנון אינו עניין של בחירה. הוא כופה את עצמו. התוכן הוא המכthic את הזרה".

לא ניתן לתפוס את הנפש הרוות לא האמונה התקווה והאהבה" אמר פעם מיכאלקוב. ואכן, קשה לדמיין את סרטו בא המרכיבים הללו. "הייתי רוצה לבסס את כל סרטי על האהבה, אבל אם אין גבר או אשה אהובים. ללא אהבה אין חיים ולא אהנות... האהבה היא למעשה ביטוי של גשר מושלים עם עצמן ועם העולם... בכל נושא, בכל ואנרכ, אני מנסה לגעת בחומרוניה של האדם עם סביבתו או בקשר בין בני בני האדם, בין בני אדם עם סביבתם, בסתירות שבין אדם לעצמו..."

את הרמניה הזו מנגנת מיכאלקוב להזיא אל הפעול בסרטיו ולבן הוא עובד. עם צוות מוכך. "כאשר אני עבד, אני מנסה ליצור ייחוס אונוש בטור הסרט כמו גם באחר הצלומים. כל יצירה היא שמה ואני משובען בקר. אם אנשים נהנים-על הסט... גם האזופים מן הסרט". השחקן אצלו איננו רק משחק תפקיד. הוא סוג אחה הדמות במלך הציגרה ונעשה מודע להפיסה המאפיינית את הסרט. מיכאלקוב הוא במאית של שחקנים. הוא גילה כמה מהם ופיתח את האكريירות של אחרים. שהקניהם אוחבים לעבוד אותו, גם בגלל האוירה הנוחה על הסט וגם בגלל שהוא ידוע בדיוק מה רצונו.

גישהו האישית מאפשרת לו להעניק גוון אישי לכל יצירה עימה הוא מתמודד. הדבר-בא לידי ביטוי בעיקר ביצירתו של צ'קוב עימו הוא מזיא הרבה מן המשותף. "צ'קוב קרא ליצירותיו קומדיות וכן הוציא כדרמות... בנויגוד לתפיסה הרווחת בה מבחנים צ'קוב המוקדם, הצער ובי צ'קוב המבוגר, אני מאמין כי מדובר באיש אחד המזוג בתוכו את כל הסתירות".

כבר מ"זר בכיתור" ועד לעניינים שגורות" בולטות נתיתו של מיכאלקוב לעסוק בעבר ויש הטועניםסרטיו מדייפים ניחוחות של נостalgיה-יתר. התגובה שלו היא שהוא עוסק בעבר לא משומש שלא ניתן להנחות את ההוויה אלא מפני שבמקרים לשאוף לריאלים הוא מבקש בעיקר אותנטיות. הנטייה הסרטיו היא בין דוקומנטרי ובין גישה פיזית. הטיפול הוה בעבר הוא זה שבעצם אפשר לו להתייחס להוויה ביתה-קלות וחוזות. "במאי צירך לדעת מה הוא עשה את הסרט. וזה תנאי ראשון. התנאי השני הוא נגעה ברשות הczepa, לגרום לך למוטיבציה. אם שני התנאים הללו מתملאים, יהיה הסרט מודרני, בלתי תלוי בנושאו, במקרים או בתקיפה כה הוא מתරחש". זאת היא גם הסיבה בغالלה הטיסום הסרטיו של מיכאלקוב נותר כמעט תמיד פתוח. ב"עבד לאהבה" לוקחת הרכבת את הגיבור לכיוון יעד בלתי ידוע. ב"חמשה ערבים" האוור בינו לבין ראה ומני בלבד. מיכאלקוב אינו מתעניין בתשובות מוכנות או לשם מדריך לסרטים שהוא עשה. הוא חובע מן הצופה השתפות פעליה, גישה קונסטרוקטיבית. "הכוונה אינה למד אלא להעניק את

התהווה, את אפשרויות הבחירה. כאן טמון סודה של האמנות". אך כמו כל אמן, גם למייכאלקוב יש דעה מסוימת על אמנותו. ב"עבד לאהבה" הוא מתחה את מהות הקולנוע, מכונת חלומות מסתממת אך גם מכשיר המביא להשכלה.

מייכאלקוב הוא במאז זריין המשלים ב מהירות את סרטיו, מבלי שהזריות ההו חפוגם באיכות. הוא עורך הורות אינטנסיביות עם שחקני מקדש הרבה לתפקידו, לתלבושות, לתנועות המצלמה – הכל מחשב היבש מראש. היציטוט שהובאו לעיל יכולות להניעו שאחמנינו-משהו אך סרטיו אינם דומים כל תרגיל אינטלקטואלי. אין כל צורך בפענו סימבולים כבדים והנוסאים המורכבים בחשפים ודוקא בוכות הפשטות. הצורה או הזואר אינם צריכים להתריע את הצופה ולפיקר הוא מנע מעירפל. המטרה שלו היא בה בעית להקשם ולשובב את נפשינו אך גם לא למנוע מיאתנו מלהשכבר או לנחת. זאת היא אоля היסבה בגילה סרטיו מתאים לכל סוג הקהל.

"קולנוע רע אפשר לשוע בתופן שיתתי כמו כולם. במקורה הראשון מתקבלים מוציע ארথמתטי של מה שכבר נעשה בעבר ובמקורה השני מתקבלים קולנוע שונה ולא חשוב אליו אונן. אין בדורכים הללו שום גישה אשית. על הבמאי להרוו על דעתו על הכל, ולא רק על נקודת מסויימת' באופן כללי. אני סבור שבאמנות הנורא מכל הוא ה'באופן כליל' הוה שיפורו העדר עמדה וכתוואה מכך אי אפשר להזכיר בעצם את הבמא".

י.מ. סינמטק ירושלים

סרטיו של ניקיטה מיכאילקוב הובאו ארץ ע"י הארכיוון הישראלי לסרטים/סינמטק
ירושלים ומוקרים לזכרו של גורג' (יהגור) אוסטרובסקי.

The programme of Nikita Mikhalkov was brought to Israel by the Israel Film Archiv/Jerusalem
Cinemathèque is dedicated to the memory of George (Rehor) Ostrovsky.

האנימציה

שנה 11. סידרה א' תשמ"ח

MBER OF FILMS SHORT AND LONG DOCUMENTARIES IN THE FIELD OF ANIMATION.
לפניהם כל תכנית ובפרט ממנה יוקרן סרט אנימציה ארוך הקשור לנושא התכנית.

לזכויות הפטל ותנאי עבודה הוגנים. הסכום זוכה להתייחסות בסרט, כאשר הליצנים, לאחר החלטת הופעם ובהתפעלת אלכו הול, הולכים "לדף" את מנהל הסרטים בתביעות שכר. התיחסויות פחות ציירות מזוללות לרקע החברתי-פוליטי-טכנולוגי שבו נוצרו, הופיעו יותר ויותר הסרטים החדש, 40%, בעיקר אצל אולפני ורנר (אגס באין), יחד עם פניה, בתוכן וביצוע, גם לקהל יוניברסיטאי בוגר. התכנית הראשונה בסידרה מוקדשת לתקופה זו של פריחת "הקרטון". התכנית השנייה מוקדשת למרכבים בסיסיים של שפת האנימציה, תוך הקורת דוגמאות מן "הקרטון"isman ומאנימציה אישית-אמנותית. ואילו התכנית השלישי שלישית תעמיד, אלו לצד אלו, דוגמאות משנה ה-30/, שנوت הילדות, ומשנות ה-50/, בהן הגיעו פריחת "הקרטון" לשיאה. אולפני י.פ.אי. יצרו לקהל בוגר, עם סටירה חברתית. והחלתה התפתחות המקבילה ל"קרטון" של יצירה אישית-אמנותית לא רק על ידי בודדים, כמו באירועה פה שלפני מלחמת העולם השנייה, אלא באמנות לגיטימית, עם החשפה המבורך של נורמן מלאי רן ואולפני ה"אנ.אנ.פ.בי." הקנדים.

התפתחות זו הגיעו לשיאה בשנות ה-70/, בהן בלט חלון של אמנים ובראשם קרולין ליף. לתקופה זו מוקדשת התכנית הרביעית בסידרה, החותמת את שנת 1987.

ב שנה ה-30 התהilih לצומח לתעשייה האנימציה שיה שער. כ-50 שנה לאחר שנולדה בא היציאה מן הילדות. סימני הבגרות בטלטו באולפני ורנר ודיסני. הופיעו שער אך הקול עדין לא התחלף לגמרי. אולפני פליישר (פפא, בט' בופ) המשיכו לצייך דמיון פרוע ורעותות טובים עם אנימציה ילדותית מגומגת מעט. גיגומי ילדים, בתוספת השאלה רעיון משלושת האולפנים הנ"ל, איפינו את שאר האולפנים, גדולים כקטנים. התעשרה כולה התאפיינה גם בהתעלמות כמעט מוחלטת מאירועים חברתיים-כלכליים-פוליטיים.

סרט האנימציה הבולטים ביותר שנוצרו על ספר ולאחר פרוץ מלחמת העולם השנייה היו "שלגייה", "פינוקו", "פנטזיה", "במכבי", ו"דאםבו". איפה מלחמה ואיפה הם. מבין סרטים אלה, המתאים ביותר לצין את המעבר מילדות לבגרות בתעשיית "קרטון" הוא "דאםבו".

ב"דאםבו" (1941), אשר יוקן לפני התכנית הראשונה בסידרה, אפשר למצואו, זה מצד זה, עיצבות ילדיות (רכבת הסרטים) ותיחום בעיצוב-תנוזה-תחלום והשיכרות של אמאבו. איפונו התפשטה יצירתי ממד לא אופיני לאולפני דסני, החופש היה תוצאה של סילוק וולט דסני, החופש היה יצירתי רווי, כדי לישיב סכסוך עברודה באולפנים. ידי אחים רווי, כדי לישיב גוברת באלה'ב סיכור שהיה חלק מן המודעות הגוברת באלה'ב

ראה פרטיטם על כל תכנית והסרט הארץ-המקדים אותה במועד
ההקרינה שבעוגן התכנית.

CROWS**21.30 ערבבים (ישראל 1987)**

במאיה: אלית מנחמי

Ayelet Menahemi

שחקנים: ג'ילן אוילין, בועז תורמן, איציק ניני
 מני, בת שבעה שעירה, עוזבת את המושב ואת אביה
 ומגיעה לאלה כתובת לעיר תל אביב. שני נערים שאושפזים
 את היקנות לאחר סירוק השוק הכרמל מティינס אומה אל
 ביתם: קומונט'זבל המשוחקה את דניאל היפה השבורי המבוגר ובעל
 את הבית, את דניאל היפה השבורי המבוגר ובעל
 נסיבות התאבדות נסח הולוו, את איציק המפואב. מוי
 מציעים יחסית לתרום נסח עד אשר בלילה אחד אוור
 מופרטת לחייהם גודלה בין יובל לדיאל, ממשך בשארות
 המתולות ומסתיים באוף טראגי – מתפרק הכל.
 הסרט הופק במסגרת "bijtje" ובעדות הקון לעידוד
 הקרן הקיימת במשרד החינוך והתרבות (47 דקוט'
 הקרן בכורה 3.5 ש"ח).
 כרטיסים במחוז: 3.5 ש"ח.

CROWS**22.30 ערבבים (ישראל 1987)**

(פורטים ראה שעה 21.30)

cartisim b'machir 3.5 sh'ch.

יום שני 9.11 MON**אמנות האנימציה****DUMBO****19.00 דאמבו (ארה"ב 1941)**

במאיה: רטראנסטיין
 מעצבים ובמאיה אנימציה: ג'ין האבל, וילפרד ג'קסון,
 ארט בובו, ועוד.
 כל חיית הקירקס לוענת לפילון אחר האזניים וכמנת
 אותו "טמבלר" (דאמבו), אמו, המנסה להגן עליו, נכלאת
 כמשוערת. רק ייחדו העכבר מנוסה לשור. הם מגלים
 שהאוניות הגדולות מתקדמות ככונפים ודאמבו מתעופף.
 מאוחר, עשיר ומפורסם ונouse להולוו ברכבת פרטית.
 (64 דקות)

21.00 אמנות האנימציה: 1. שנות ה-40.

שלב פריחה בהתבגרותה "קרטונו", על רקע מלחמת
 העולם השנייה. מבחר סרטים קצרים מאולפני מג'.מ.
 (חותם וגייר), פליישר (פואן), וורר (בקאוס באגו) ודרסן.
 (דברי הסבר: צביקה אורן). כרטיסים לשני חלקים
 במאהר: 6.5 ש"ח לחברים 8 ש"ח לקהל הרחב.

יום שלישי 10.11 TUE**19.00 עברין נמלט ואשתו (שבדיה 1918)****OUTLOW AND HIS WIFE**

במאיה: ויקטור שיסוטרומו

ויקטור שיסוטרומו הוא אחד הבמאים החשובים בתולדות
 הקולנוע ומידת השפעתו בולטת מivid על הקולנוע
 השוויינזובייט על סטויו המקדמים של אינגור ברונמן.
 ברגמן אף שיתף פעולה בתפקיד הראשי ("החותם", ב').
 במלון הרקון הראה שלו בימים 45 סרטים, קליקם אבודה לד'.
 "ערביינמלט ואשתו" שוחרר באחרונה ע' מכון הקולנוע
 השוויינזובייט. העלילה מתרחשת באסילנד של שפאה ה-19.
 ברגמן מופיע כרפרוף לפועל מוכבב איחרי שנגב כדי
 להאכיל מבשרה את משפחתו הגועעת ברגע. במהלך
 בrichtה הוא מופיע להוואה ומתאהב... בברית המוקם,
 אלמנה אמידה ושם האלה. גונבה המים המוקומי
 מתנקן בברגאיינן, נססה לאסרו אוור והגיבור נאלץ
 להמלט על נפשו. האלה זונחת והגיבור נאלץ
 אילו בעםם מפסיקו בהרים. השנאים וראים חמש שנים
 אושר בטטרם יאלצו להמלט שנית. בסופו, קשיים ועיפויים
 מחליטים האלה בברגאיינן להתאחד ברגל.
 היפה ביחס בעולם. שיסוטרומו בימים אלו בזעמה
 מסוגננת שאינה דוקוקה להעורת סופות". (לאוי דליק).
 (90 דקות. אילם כותרות לאנגלית).

נובמבר 1987**יום חמישי 5.11 THU****20.00 סדנה לפסיכוןרפיה – לאנשי מקצוע בלבד****יום חמישי 7.11 SAT****19.30 אוננטי פופולו (ישראל 86')**

AVANTI POPOLO

Rafi Bukay

במאיה: רפי בוקאי
 שחקנים: סוהיל חזד, סלים דאו, טוביה גלבּר
 שנ טרояים מיצרים תעויים במדבר סמי בשליה מלחתת
 יין, 67. הם מבקשים לחוץ את התעללה ולהגיע לתיהם
 בשלם, בדרושים הם נתקלים, בין היתר, בגינוי של חייל
 אוזים, שבגייפ' שלו יש קיבור ויסקי בו הם מרווחים את
 צמאונם משתקרים. נזודיהם זוכים לאיכות של פארזה
 סוציאליסטיים כמו. הסרט זכה בפרס הבינלאומי ביש'
 ראל 1987 ובפרסים בינלאומיים. (82 דקות)

21.30 נאדין – אהבה משורינת (ארה"ב 1987)

NADINE – A BULLET PROOF LOVE

במאיה: רוברט בנטון

Robert Benton

שחקנים: ג'ף ברידג'ס, קים בסינגר

עלילת עצה הממוקמת באוסטין טקסס. בנטוון ("קרמר
 נגד קומר") מצליח להפיק את המיטב מן הרכבת
 הבלנוצית הלוהטת קים באסינג'ר ("1/2 שבועות"). וללא ג'פ
 אוטה בהצלחה עם ג'פ ברידג'ס. זה סיפור התרערערת
 היחסים בין ביז' זוג שנשאלו זה לה'ק בשל חיצוניהם
 המושחת. "משחזרן המולחש של ברידג'ס, החופעה
 הפלילית של באסינג'ר שחקנית קומית, שפת הגוף
 בינויהם, הופכים את הסרט כבר הום לקלאס'... הקרן
 טרום בכורה. אנגלית לעברית וצרפתית) באדיבות סרט
 א. מטלון.

יום ראשון 8.11 SUN**19.00 אינגבורג הולם (שוודיה 1913)**

INGEBORG HOLM

במאיה: ויקטור שיסוטרומו
 שחקנים: הילדה נורגסטרום, אהן לינדמן, אל-נדהולם
 סורסו הששי של ויקטור שיסוטרומו והראשון שדורש עד
 ימים אלו. משר שנים ארכוט נשכח עובדת קיים עד
 שנות ה-60. תילילה עוקבת אחר
 אלמנה העושה הכל כדי לחיות על ידי על אחדות
 משפחתה. וזה... עם הקרן הראשונה התרערערת
 הרואו לשאת. כמי'... זה... עם הקרן הראשונה התרערערת
 ויסותם יצירוי נזקב על החוקים הבלתי-אנושיים שהתייחסו
 למוסדות פילנטזופיים לנתוך יותם מאים בוביליגות
 ולהעתם לכל המורבה ב מהירות. גודלותו של שיסוטרומו
 הווה ביכולת שלו להתגבר על המכתלות הסנטימנטליות
 של התסריטים ובهزגת רקע דוקומנטרי – כמעט וכן
 הנורל האנושי. הוא מטפל בקשר בבטחה קילולות
 ובכיסוי אפקטיבי עד הרים. (90 דקות. אילם, כותרות
 אנגלית. בכורה הארץ. הקרן חד-עמית).

21.30 ליל הדממה (ארה"ב 1982) STILL OF THE NIGHT

Robert Benton

במאי: רוברט בנטון
שחקנים: רוי סיידר, מריל סטראוף, ג'סיקה טאנדי
חומראי לאלפרד יונז'קון ויליאם פאל'

במא:robert benton
שחקנים:roy sidner, maril strauff, jessica tandy
חומראי:lafred yonson, william palel

שנת שנות
ה-40. צעירה מסתורית מביאה לפוסטייטר את שעונם של אחד מלוקוטויו שונעת נסיבות מסתוריות, כדי שישבו להיעיתו. הפסיכיאטר שובר את עצמו ויצא את הצללים שכופה עלי מקצועו, וותח את עיניו ויצא בשואה שונה מהה כו עסוק בסרטון הקודם ("קרמר נגד קרמר") והוא אל הנושא והאוירא של "מעקב בחוץ". (91 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצՐפתית).

יום ראשון SUN 15.11

00.19 שני סרטים בכרטיס אחד

א. צוואתו האחרון של הרוזן (שוודיה 1919) HIS LORDSHIP LAST WILL

Victor Sjöström

במאי: ויקטור שיסטרום
שחקנים: אקלם מאנגיון, גורה אלמרות, א. דיבוגה
עיבוד ולב המכר מ-1910 מתא יאלמאר בוגדן, זהו סוט
מאך לא אופייני בקירותה של שיסטרום – קומדיה
אלגנטית, רעננה ומקסימה. הבימי קפדיין יחד עם זאת
קליל ומילוי החברתי מתאר במדליק, על פרטיו
הפריטים.جيبורי הסרט חוץ ושותה ממד מושגחת. (67 דקות.
אילם, כתורת באנגלית. בכורה ארצית. הקינה חד-
פעמייה).

ב. טריה ויגן (שוודיה 1917)

Victor Sjöström

במאי: ויקטור שיסטרום, ברגליוט הוסברג, אוגנסט פאלר
שחקנים: שיסטרום, איגנורג הולן, הייל כל שיסטרום על
עד 1916, למעט איגנורג הולן, הייל כל שיסטרום וארן אמנוטאים.
"טריה ויגן" הוא ראשון בסדרה ארכאה של סרטים שוודיים
המבוססים על יצירות קלאסיות מן הספרות הסקנדינ-
ביבית. הדרמה הפיזית הזה מבוססת על פואמה מנת
הנרייך איבסטן שפורסמה ב-1862. העלילה מתרחשת בין
השנים 14–1807,ימי המלחמות הנפוליאוניות – תקופה
שהביאה רב ואומללות לבני נורוגיה. טריה ויגן הוא דוג-
ההממליחים הצלץ את משפחתו מחרפה עב ומוסה לפוחז
את ההסגרה היימית הבורשטי ולגוע בעיסוריהם לדומם. סופיה
בריטית לכדת את אוטו והוא נשלח למאר. חמיש שנים
אחרי'כ הוא שב הביתה ומוצא דודים שוכנים בביתו – אשוט
ובתו מות רבע. שנים אח'כ מילה ספינטו של טריה
ספינונה שמנה להתגונף על סוללים. בין השכנים מצע
גם הקצין האנגלי שליח לו למאר... "טריה ויגן" כה
להוצאה מושחרת, לאirk בסקנדינביה אלא בכל איה
פה, גם בגאנגליה, והיה סרטו הראשון שנוקרם מבחן
מקצועית בעיתונות השוודית. (60 דקות. אילם, כתורת
באנגלית. בכורה ארצית. הקינה חד-פעמייה).

21.30 צ'רטி המתוקה (ארה"ב 1967) SWEET CHARITY

Bob Fosse

במאי: בוב פוסה
שחקנים: שירלי מקליין, סמי דייס.

סרטו הראשון של בוב פוסה המבוסס על סרטו של
פדריק פליין "לילות כבירה" ע"פ מחומר של ניל סימון.
(149 דקות)

תודה לעיל מונק וביניהם חרפק
מסינemat' ירושלים

21.30 ערבית סרטים קרים

א. אחותנו של הנרייך (ישראל 1986)

במאיות: אילן רונן, איל זיסמן, אבטיל דיקור בן פורת
שחקנים: אילן רונן, איל זיסמן, אבטיל דיקור בן פורת
המנזטורי. מוחקי השכונה נמשכים כאלו אין מלחמה
בעולם. ישראל, שחוץ קוט, מגלה יום אחד הרון עלה
חדש מפולין ואת אחותנו ונדה, פופה מסתורית. הסרט
הוא סיפורה של השלישי זאת על רקע המלחמה,
ليلות האפליה וההובנה ודרקיהם. (55 דקות).

ב. ערבים (ישראל 87)

Ayelet Menahemi

במאי: יהונתן סגל
פריטים ראה ים ראשון 21.30 שעה 8/11 (47 דקות.)

ג. ביתית (ישראל 1987)

במאי: יהונתן סגל

שחקנים: עמייקם לוי, שמוליק וילוזני, רות סגל, גיטה
לוקה.

זהו סרט המתאר ים בחיהם של אלכס וגרשון ביבט
המעוקם. שניהם סופרים, מחזאים, האחיד מציל והשני
לא. "האהב כבר אין, אבל ניל יש אהבה אחר כל כך
ההבה שניים בח'ד" – אמרות לדידה, שהקנית מזדקנת
ויזידתם של השניים. (22 דקות).

יום רביעי WED 11.11

19.00 הערב סרטוני יידיוא – I עורך: יידן אוריאל

במנטל התכנית יוקנן, לראשונה בארץ, סרטונים נידרים
שמנגנים לא מכבר גראנינה ואשר עד כה, לא היה ידוע על
קימם. כמו כן שילובם קיטעים מהஹוט חיות, ראיונות
ותכניות טלייה בהן השתתפו חברי להקה – ייחד
ובגופם. חלקה השני של התכנית יציג ב-12:00.

21.30 פופ/רוק שנות ה-80

עורך: יידן אוריאל

סרטוני יידיוא וקטעים מהஹוט חיות שטרם נראו בארץ
ברובן. בהשתתפות קויט בוש, ברוס ספרונגסטין, יו',
ראשים מגדוברים, הביסטי בייס, מיק ג'אגר, דיזיד'ר בווי,
המכינות, ביל גואל, מעמידי הפנים, פלטוויד מק, ארץ
גולה, הארט אחרים.

מצאי שבוע SAT 14.11

19.30 קאברט (ארה"ב 1972)

Bob Fosse

במאי: בוב פוסה
שחקנים: ליהי מילני, מייקל יוקט, גיאול גוּי
קוותהם של צער ביבשי וצעירה אמריקנית המשמשת
כזמרת בקאברט בריליאן על רקע ברילן של תחילת שנות
השלושים, שנות התהווותה של המפלגה הנאנית.
המציאות המתדרגות בגרמניה משל��תקת בראי עוקם
בஹוטות המוסיקליות של הקאברט. עבוזו של המוזמר
שהצליח על בימות ברוחו בידי הבמא"ר אוירואג' בוב
פוסה, שהלך לעולמו בחודש שuber. (123 דקות).

כל הסרטים מלוים בתרגום לעברית
אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.

יום שני 16.11 MON

19.00 המנזר של סנדומיר (שוודיה 1919)

THE MONASTERY OF SENDOMIR
Victor Sjöström

במאי: ייקטור שיאוסטרום
שחקנים: טורה סונברג, טורה טיה
לא קשה בימים אלה להבין מודע ויקטור שיאוסטרום והנרייך איגסון (הצלם) היו מוחזכים כל אחד מן האפקט הוויאלי של "המנזר של סנדומיר". העלילה הטוניגת משלבת בזורה מושלמת בין קפונותן קיזוניות ובין שליטה טכנית ואומנותית מרהבה. מעשה בעקבות טירה המגלת את עבדותה של גונדרונה של אשטו ווחצת אותה בהתקף של כויה. כדי לכפר על פשעיו הוא הפך את הטירה ווילא את עצמו במקום. משרחות חולפות במסדרונות אורכיסים, אבירים יפי תואר ורוכבים על סוסים במאצע הלילה, זוגות אהובים בהתוועחות חז邈ות, ילדים אחים, קנהה, רצח, יפי נשי – אל הסמאנטיות המאפייניות את הסרט (80 דקות). אילם, כתורתanganilit, בכורה ארצית... הקRNA חרדפערנית).

יום רביעי 18.11 WED

19.00 שירת פרח הארגמן (שוודיה 1918)

THE SONG OF THE SCARLET, FLOWER
Maurits Stiller

במאי: מוריץ סטילר
שחקנים: לאוטו אנטונסן, גוטה אלמלות, אדייט ייטסן לנאנקובר-אטלנטזיה לומן היפוי המופווטם מאט ייטסן לנאנקובר-קי שכבר הופיע מעולם ארבע פעמים. מורייך סטילר היה הראשון להבחין בעצמותו של היטוּרָן ואפשרויות הקלוניות הבלתי ניתנות הבלתי ניתנות. הוא אף סביב צוות מושר של שחוקנים, יצא בפעם הראשונה את גבולות האלפן כדי לאחר שות שימוש צבויומי-יחס ויצר את הדרומה הקלאסית הזה אוזות אהבה נכבות. בסיכון בו בין הגיבור את תוכנו במראה, אך רק חייציותו מתקשת אלא גם את תוכנו הוא אהה. הרוך המתוחכם הזה לשרטוט את אופן התרבותה של דלותה, נגלה תכופית כאפקטיבית ממד. רכיבה פורעה במודו הנחל היה לסימן ההיכר של הסטודים השוואתיים מאותה תקופה. וכך היה מופיעה בගיטותה המפורשת ביותר. אין אלם, כתורתanganilit, בכורה ארצית... הקRNA חרדפערנית.

21.30 כל הג'ז הזה (ארה"ב 1979)

ALL THAT JAZZ
Bob Fosse

במאי: בוב פוסה
שחקנים: רוי שיידר, ג'יסקה לאנג גדען (רווי שיידר) הוא רקדן כוריאוגרפ ובימאי החזב בסחרותה של הרס עצמי. הוא שותה, מעשן ואוצרן צהרתי מרץ ווין במכותות דלותה. הוא מכוון לעובdotו באירועים אובייסטיים ומלא רגש אשם על מה שהוא מעולל לבני משפחתיו יזידיו. בסופו של דבר הוא זוחף את עצמו לנקווה שאיןמנה חורה. (123 דקות).

יום חמישי 19.11 THU

20.00 סדנה לפסיכותרפיה – לאנשי מקצוע בלבד.

מוצאי שבת SAT 21.11

19.30 אורפאו נגרו (צרפת/איטליה/ברזיל 1951)

ORFEU NEGRO

במאי: מרסל קאמו

שחקנים: ברונו מאלו, מאורפסה דזון אגדת אורפאוס ואורידקה בגונלו בורייאי מונדרו, רקע הקונגלבר. אורפאוס יוד לשאלת המורדי שמדורי. הם ב'יחי', לשכה לרשותם נעדרים ומוקם פולחן מסתור. (105 דקות פורטוגזית תרגום לעברית)

יום שלישי 17.11 TUE

19.00 מרכיבת הרופאים (שוודיה 1921)

THE PHANTOM CARRIAGE
Victor Sjöström

במאי: ייקטור שיאוסטרום, הילדה בורגסטרם, טורה סונברג שחקנים: שיאוסטרום, הילדה בורגסטרם, טורה סונברג ישירות מופת חדשנית שהמימה את ציפוי המופתים של שנות ה-20 המוקדמות. הסרט הימי מצילם לפוטס בצל ענימיו הדמיוני של האצל יוליון איגסון, החשיפה הכהולה המופלאים של הצלם יוליון איגסון, וועלותם לאטיגים ועלותם אף משולשת של חול מומר גולם בעקביר בכתות הבימי המבריק של שיאוסטרום. מרכיבת הרופאים-העריטייל הייתה הענה בין יין והים על עין האפקט הימי אסциינה מדיה היברידית. אף לא אחד מן העיבודים הקלוניים שעשינו במופת. אף לא גורף עד היום, לא הגע לעוצמת הבעייה הייזואלית של הסרט הזה. העלילה עוקבת אחר שתנייה כהונן שcumulus מאבד את משפחתו לאחר הוא מתמן בבית הקברות למרכיבת המות האגדית. שיאוסטרום מרכיב את הסרט באמצעות שיטת פלאשבקים סבוכה. את הגבדלים בין הווה לעבר, מציאות ודמיון, הוא יוצר באמצעות טכניקס מוקריים כמו שיטות תאוריה והדפסה

21.30 גי דספראדו (ארה"ב 1936)

THE GAY DESPERADO

במא: רובן מאומוליאן

שחקנים: אלפרד נוימן, אידה לופיני, נינו מוטני
 אורה קופיט, על פושע מסכיקי שזכה בסרט על
 כנופיות הפשע בשיקגו, וואה לאוכת את עצמו בתה'ל
 לת העולם של הגאנגליטרים האמריקאים. בוניטים, הווא
 מאוחב בעממת קלו' של זמר טנו ורבוב האידיות מטופת
 בחפן איש המזוקן וקרבן החטיפה הנשי הראשון שלו.
 "גי דספראדו" נחשב לפוגת יצירתי של מאומוליאן ולא
 ספק לאחד המזיקלים הגדולים והמקסיקיים של כל
 הזמנים. מאומוליאן תוארה פשוטו כמשמעותו באפשרויות
 הייזיאליות שהעניקה לו הארכיטקטורה והסמלים הנשכחים
 ממסכנים, הקקטוסים הנטומברוס ויציאה באלו – וננה
 סדרה של אימאג'ים מורכבים, מופלאים וקסוטיות אוור
 ואל עד שעם צאתך מואלים החרקונה יכול להשבע
 שרירות בעצם סרט צבעוני". סרט מבריק לא-ספרן,
 שופע בדיחות וanedechot ומכונות ופהיפות ובזעם בכל
 המרכיבים המאפשרים לכל סוג הקהל להיות משוכנעים
 שהוא עתה צע בישורת כופת. (הકמת טרומ בכוונה
 באדיבות מר שולי ומר גרשע. הסרט יוקין בקרוב
 בקהלנו פיזיו). (86 דקות דובר אנגלית תרגום עלברית).

יום שני 23.11 MON

19.00 HEAVY METAL (ארה"ב 1981)

במאי: ג'ראולד פוטרטון
 אמנות האנימציה
 19.00 רוק בחלל (ארה"ב 1981)
 אימאנזה ובימי קטיעם: החלל וויטאג' (ספור במסגרת),
 ג'ימי מוריימי (החייתה), פיני ואן לאפסוורה (אגרי-
 קיינן), ג'ק סטייקס (דנ.), פול סבליה וויליאן צ'זושפה
 (קיפין), בראן לארכין יפה (מוסנטן), ג'ין ברובי
 טאנרין, ועוד.
 מצוי מושלים של חבורות הקומיקס "מתכת כבדה".
 כ-1000 איש מ-17 מדינות יצרו 8 סיטורים (בגירסה
 שהזקונה באירוע סופו) במגוון סגנונות וטכניקות,
 החל בחתיכי צילומים ובעהותם מסרים מצולמים
 (חוטסקופונג) וכלה אינימיציט מחשב. כאשר אליהם
 מטלוחו מוסיקת רוק של להקות כמו מסע, נזרת, ריגס
 ועוד. (90 דקות)

21.00 אמנות האנימציה: 2. תנועה – קול – תוכן.

התיחסות למרכיבים בסיסיים ביצירה באנימציה תון
 צפיה בסרטים מתקלאסיקה של "הקרטoon" וכן הסרטים
 הבולטים בתרבות האמנותית. (דברו הספר: "בזקה אוו").
 סרטים לשני חלקי הארץ במחור 6.5 ש"ח לתבקרים, 8
 ש"ח לקהל הרוחב.

יום שלישי 24.11 TUE

19.00 א. ילו הטוב של תומס גראאל (שוודיה 1918)

THOMAS GRAAL'S BEST CHILD

במא: מוריץ סטילר

שחקנים: קארין מולאנדר, ויקטור שייזטרם
 תומס גראאל עוד שעת את ב' לאשה. הוא מאחר
 לטסס הנסיון מושם שאיבד את חפותו (אליה הוי בין
 שפטין כל העת). אלגנטיס מאד הוא מגע לכינסיה רק כדי
 להקלע לנצח מביר נסף, כמעט נסחף הקומדיות של
 מק סנט – הפעם אין יכול למצוא את הטבעת. ח'י
 הנישואין של נקלעים לקשיים גם בהמשך על ורקע
 רעיונותיה המודרניים של ר'יעית' בדור היגיניה, נעלים

יום ראשון 22.11 SUN

19.00 LOVE AND JOURNALISM

במא: מוריץ סטילר

שחקנים: רילאוד לנדי, יי טשרניצ'ז'ילאטון, ק. מולאנדר
 סרטו ה-30 של מוריץ סטילר הוא סרטיו הראשון שסדר
 בשנותיו עד היום. אותו סרטים שיכללו את מיינונטו
 וכן ג'נו פוג'ו והוד המסוגנת של
 הקומדיות האופייניות לו. הסיפור פשוט, יעוגנאי שAffected
 תנית מעיה עצמה כמשמעותו של ווקור קובל יוזע
 במטרה לעלות על הסקופ המיויחל. צפוי מותאהבים
 השנאים. היחיד הוא במצבם הריאליסטיים בהם הוא
 מופיע את גורניון, מוצבים עימם ככל הצעה להזד.
 הוות. (40 דקות. אילם, כתורותangan. בכוונה ארצית).
 הקינה חד-פעמייה).

ב. סרטו הטוב ביותר של תומס גראאל (שוודיה 1917)

THOMAS GRAAL'S BEST FILM

Maurits Stiller

במא: מוריץ סטילר
 שחקנים: קארין מולאנדר, ויקטור שייזטרם
 תערובת סבוכה של פנטזיות פלאזבקים חלומות
 בהקץ ומיצאות, סרטו שיש לו חשיבות בולטת בעיצובו
 של מוריץ סטילר במאי קומדיות. וזה גם את היצירות
 הראשונות בתולדות הקולנוע המכני סרט בתרן סרט.
 מעשה בתרנאי צער המתבקש לספק תסריט למעשי
 עבורי מכך ווינו לכתוב עלים בתוויה. כאשר נשכחה
 האבבה הדרכינית הוא ווקם עלילה הנעה סיבוב ח'י
 באנגליה. בכוונה ארצית. הקינה חד-פעמייה).

21.30 קהלה ואמפה (גרמניה 1932)

KÜHLE WAMPE

במאי: סלאטן דודוב
Slaten Dudow
שחקנים: הורתה תייליה, ארוןוט בש, מושטה וולטר
 סרט שכל יכול שייר לרטולד ברכט שכטב את המסריט
 וגם ים את ההפקה. תפיקתו של הבמאי במקורה זהה
 היה טכני בלבד: להוציא אל הפועל את התהומות
 וההשкопות של ררכט על חתימים בגרמניה ערבית לעילית
 הנאציאנו-סוציאליסטיים לשולטן, שנה אחת בלבד אחריו
 הוכנעה של סרט. "קהלה ואופה" עוקב אחר בקבוצת
 מוגבלים המבליטים את 'מייהם' בכיתות וגלים מופיע על
 מופיע בתקופה למזואו בעזה וענין לו תעדות או נסית על האוראים שהובילו בסופו של דבר לעליות של
 היטלר. (32 דקות. גרמנית, תרגום לאנגלית)

SAT 28.11 מוצא שבוע

19.30 נערתו של גרגורי. (אנגלית 1982)

GREGORY'S GIRL

Bill Forsyth

במאי: ביל פורסית' **ג'ין סינקליר, די פופני**
שחקנים: ג'ונתן ג'ון סינקליר, די פופני, סטפני ווסר כל יומחות,
 סוט קסטן, מלאן, פט, פטוס, טביי ווסר כל יומחות,
 המתאר סיפור אהבה בין שני בני ניששרה, מעיריה קטנה
 ליד גלאזגו. צער גמלוני ומתחם מתאהב בערבה היהודה
 שמשמעותה בנבחרת הכהדיגל ביט'ספור תפקידי שעשה
 גרגורי קודם לך. פוטו'ית עשה סוט על התהברות, על
 אהבה ראשונה, על מאויים קטנים של אנשים קטנים,
 שאנום דושנים וחור מדי מן הזולות (91 דקות. אנגלית,
 תרגום עברית וצופותה).

21.30 BODY HEAT (ארה"ב 1981)

Lawrence Kasdan

בימי: לורנס קאסדן
 машחק: ויליאם ארטט, קתלן טרנר
 עד' צער ופה תואר טוהר בחזרות על פרוננסתו בשעות
 היום ועסוק בפרישיות האבטים בלתי מחיבות בשעות
 הלילה. חיינו מסתבכים אחר השאות מתאהב ביפויה
 מיטותירות הנושאוה לאישיותה ומיוזם. ולורנס
 קאסדן יוצר סרט זוראה חמוץ הנועל את הרשותן מן
 "הקהל�ו האפל" של שנות ה-40. הבימוי מסוכן וקפדי.
 הדמויות מעוצבות היפוך והמתה נשרם לכל אורך הסרט.
 (113 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצופותה).

SUN 29.11 יום ראשון

19.00 אוצרו של מר ארונה (שוודיה 1919)

SIR ARNE'S TREASURE

Mauritz Stiller

במאי: מורייך סטילר
במאי: ריכרד לדון, אריק סטולקאלט, ברור ברגר
שחקנים: את הגרסה הקולוניאלית הוא ליטפור נאת סלמה לגרלף
 אמרו היה לביים ייקטו שיטוטם אך הוא מסר את
 שרביט הבכchio לדייד שרבו ויידן הוב מורייך סטילר.
 כן מגעה מילומנותם של זה אוחנון משייאים דודים.
 העלילה מתרחשת במאה ה-60. שכיר ההרב הקסוטים
 של המלך יהאן השלישי מתודדים. שלושה צקיפים
 שנאחו נמלטים מכילאים, מגעים לחווות של מר ארונה,
 שודדים את אוצרותיו וווארים את כל ישי' המקומות
 למעט שוחות החורגת של שר אורה. השחלה הסתהו הים
 הקפוא ייינן מאפשר לוחזחים לשוב למולדת ואחד מהם
 מתאהב בינוולה הבוגרת שיאינה מזוהה את החוצה.
 מאכן ואילר מפתחת הגדת השואה לאותה שיא ארונה,
 סטילר ואסתרטאי. שלו גוטאטך מולאנדר בונוס את
 השתלשלות האוראים ואת המתה הרומטיז בקרויה לווית
 הנשענת על הסבן הפסיכיאוג שבחשים בין האוחבים.
 אציגת היסויים בה נראות דמותות כהות ועל עז המהורים
 הלבנים בוניה בצויה גיאומטרית מושלמת, נחשבת
 לפחות היחסים הגודלים של תקופת הריאינוע ושמשה

תאומות ובוקר סביב שאלת חינוכו של ילדם שעוד לא
 נול. סרט עלי' חומי קצב וושאוף המיצאות, בו מרבית
 הגדותן הן ויזואליות וכוותחות הבנים כמעש ואין
 חוץות. (80 דקות. אילם, כתורות באנגלית. בכוורת
 הארץ. הקינה צד甫מעית).

ב. אגדת גונאר הדה (שוודיה 1922)

GUNNAR HEDE'S SAGA

Maurits Stiller

במאי: מורייך סטילר
שחקנים: אינגר האנסון, מר יונסן, פאולין בוגיניס
 עוד אפטריצה של מורייך סטילר לחמן מאת סלמה
 לגרלף. נילס, בן עשרים, מזמן מזמין מודים לבוא
 להתגנור באחוזה משפחתו ווותאהב באיגירוד, כנות
 יפהיה. התגנוגותה הנמרצת של אמו ליחסים בינויהם
 גונמת לו לעזוב את הבית. הוא נזכר שאבו עשה את
 הום בחובלה עdry רודר שזכה. בעקבות תאגות עבורה הוא
 מאניך את זכרו מוחדר סרברה לאחוזה משפחתו.
 רק טיפולו המשור של אינגריד ונונגהה הקסומה מצל'י
 חיים יודה שהשא אותו לאיתו. סטילר מערבamat ואטוריום,
 בולסקה וונטסיה של סרט זה על "היללה העיומה"
 ברגמן יודה בהשפעותיו של סרט זה על "היללה העיומה"
 של. (60 דקות. אילם, כתורות באנגלית. בכוורת הארץ. הקינה צד甫מעית).

21.30 ויתניל ואבי (בריטניה 1987)

WITHNAIL & I

Bruce Robinson

במאי: ברוס רובינסון
שחקנים: ריצ'רד א. גנט, פול מקגאן
 סרט אנגלי שלילתו מתרחשת ב-1969, שלדי' תקופת
 ההייפס, וווקבת אחר השלבים האחרונים בידידותם של
 שני גברים. ויתניל ומארוד, שחקנים מובלטים, מפירים
 עրניות וווקפני מוכחות למאנא מפלט בקטג', כפר
 כמו יין לען, ויתניל גבר צנים שאינו עשה צעד לא
 כסות בידו. לאחר שורה של תקירות בקטג' הינידה, מון
 משעשעות ואפלו חכמות, זוכה מארוד סוף סוף בתפ'
 קיד הנכסף והשניים מבינים שהארה' בקי'ה.
 סרטו הראושן של ברוס רובינסון מי שכתב את התסריט
 ל"ידיעות של שתיקה" מבוסס על פרטיטים אוטוביוגרפים
 ומשתף. שנ שחקנים ראשיים מבקרים. (108 דקות.
 דבר אנגלי ותרגום לעברית. הקינות טעם בכורה
 באידיות משה גרשט מקולגנו "פרוי")

WED 25.11 יום רביעי

19.30 אוטויקון (שוודיה 1920)

EROTIKON

Mauritz Stiller

במאי: אנדוטה והאלה, טונרה טיה, קארן מונאנדו
שחקנים: אנדוטה הקומודית של, מורייך סטילר – המתכונת של
 פסגת הקומודיות של, מורייך סטילר – שמשה מאוחר יותר את ארונסט לובייטש
 "אוטויקון" שמשה מקור הרושה לבמאים, מבילי
 וילדר ווד ביליק איזאורט. אפל' דאן רונאר הודה
 בהשעותה שיוי סטור על "חוקי המשחק" שליליה
 המשעשעת עסוקת באמן המתאהב באלמת, יידין
 אנטומולוגיסט המקדש זמן וב' יתר לה' המין, של
 חרקיים, למיניהם מאשר לאשתו. עוד משתתפים בעיליה:
 אח'יניטו של המדען המנסה להשתלט על חי'ו ורוכשו של
 חוקר החזרים, פורפוזו מטופש ונופו אפל' טיס הול
 המנסה לפנות את הגיבורו הראשית ומאפשר לסתילר
 לעשות שימוש בצלומי אירוו, בן ראשונים בטלות
 הקולנוע. סרט ועוד שנן ומופלפ, עם מגע של חיויות
 דקה, שישיעש וועט את הקהלה השוויל השוויל
 ימים, זכה להצלחה מsuccessful גם בגרמניה והיה בין
 הגורמים העיקריים בשיקול המפיקים ההולווידים להזמין
 את סטילר לבוא לעבוד בארה"ב. (85 דקות. אילם,
 כתורות ארצית. בכוורת צד甫מעית).

הבריאים להצמד בעיקר לפורטימ הרולאנטיים בעיליה. הוא יוצר סרט מתח קומי וציני ומעניק לסייע השטריטם והגבנבים זהה תפנית מושעת... (110 ד' זכר צופית תרגום לאנגלית בכורה ארצית)

21.30 אופרה בגרוש (גרמניה 1931) DIE DREIGROSCHENOPER

G.W. Pabst

במאי: ג'.ו. פאבסט
שחקנים: לוסקינה גראט, לוטה לניה
ג'וספה קולונווייט לספר אהבתם של מקי סכאנאי ופול בת' מפקד המשטרת. אחד העובדים המוצלחים למחזה של בריטן, שהצליח לשמר מן האוירה של ההפקה הבימית המקורית. חלק משחקני ההפקה הבימית המקורית חזרו וגילמו תפקידיהם בסרטן. (חדר גומניות תרגום לאנגלית)

יום רביעי WED 2.12

19.00 גיליאו (בריטניה 1973)

GALILEO

Joseph Losey

שחקנים: חיים טופול, אדוארד פוקס, קולין בליקלי' ב-1947 בימים ג'יזוף לוי, בטיאטרון ניו יורק, את מחזחו המפורסם של ברטולד בולט ביכובו של צ'ארלס להוטן, "כבר אז רצנו – ברוכם, להוטן ואוי לעשות סרט עפ"י" המשווה". כמעע לשלושה-עשרים מואחר יותר הוגש מהלום. "גיליאו" עקב אחר קורותיו של המדען בן המאה ה-17, שינה סדר' עלם ואמונה והצליח – בעורת הטלקופ' שבונה להוכיח רודם של משמעית את התיאויריות שקדמו לו וקבעו שלא האגדה היה מרוכז סביבו עתה המשמש באחרות מיוי, בלחץ אנטיקויזציה, חזר בו מדבר הכפירה והperf לשברכל' אוכל וגשות אשם. לוי בחר להעבור בלבד למסך את התיאולוות של מקומו הבינתי המרכיסטי, אם את הסרט בתפקידו שוק מומצת על הרקע החסתו, שיבץ פסקול גבעוע ועשה שימוש בלית-imbוטן בהוראות הבימי של המחזאי הגרמני. 145 דקוטן. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתית.

21.30 הלילה הנבעות (ארה'ב 1963)

HALLELUJAH THE HILLS

Adolfas Mekas

שחקנים: פיטר ביד, מרטין גרבגאום, סיליה פין סרט מחרתת אמריקאי שוגבני ועמוק העמיד על כשרון קולוני' בלתי מובלט. הסרט עוסק בשני אישים המאוחרים באותה האשה וצירים לשוא על דלת ביתה משך שבעה חורפים. מקאו מעביר את ייבורך שורת פארדיות על סורטס וונגנונות קולוני'ים כמו קוורסואה, סרט מלמה אמריקאים, דולדס פירובקם, גל דוד, סלפסטיק ועוד. (78 דקות אנגלית, תרגום לעברית וצרפתית).

יום חמישי THU 3.12

20.00 סדנה לפיסכומטריה – לאנשי מקצוע בלבד.

מוצאי שבת SAT 5.12

19.30 לילה של יום מפרק (בריטניה 1964)

A HARD DAY'S NIGHT

Richard Lester

שחקנים: החיפושים, ייקטו ספינטי.
ההופתקה המשותפת הראשונה של לטסרו והחיפושים המתאימים ברוחבי, לונדון עכו רוכנית טלויזיה מלאוים במונחים ובסגו של פול. (87 דקות)

מקור השראה לא מוט וריאציות חזקות שהופיעו בהן היא צינה מותך "אין האים" של סרג' איזנשטיין. (109 דקוטן. אלם, כותרתanganית. בכורה ארץ. הקינה חרדעמתה).

21.30 הנבל הבורומי (1985) THE BURMESE HARP

Kon Ichikawa

שחקנים: קייצ'י אשייזקה, קייצ'י נאקאי
בשנת 1956 בימים יונס עברה אט ג'ירטו הראשונה "לניגלן הבורומי",如今 השם בפושטבל וניציה. בזמננו, פרט לשבודו אחד בבורמה עם אחד השחקנים בלבד. וכך הרגשה הש鸦ה בא מה תקופה הרצין נצלם בתאריכים המוקרים ואכן הסרט כולל צולם בתאילנד בהשתתפות שרי'ם מן השחקנים של 1956. העלילה מתארשת בימים של קראטס סיום מלאה"ע השניה. יחדיה של הגבאי יופי המכובס נסוגה מכבומה אל תאילנד הניטרלית. שני חילים ברטיסים כמעט ולודדים אותו אך נסחים ע"י ליליו קוסטום, המסתורין של נבל בורמה. הנהן הוא טוראי מיזושימה המזא צוותם של ריחים את חבריו ומצביך אלהם. עם תום קרכובות הוא נשלה לשכנע ייחודה יופית להען, נפצע בחילופי ריות. מתחפש לניר בודחיסט וויצא לחפש את חבריו השובויים. בmorph המשען חדוחת להכרתו החוויות שmorphו המין האנושי לעצמו. (96 דקות. יפני, תרגום לעברית).

יום שני MON 30.11

21.00 מבחר סרטי שיט – חלק א'

MBER SERI SHIT SHIT – PART A
הבחרה סרטי שיט מהפוסטיביל הבינלאומי לסרטי שיט להירשל 1987. התכנית אורגנה ע"י המכון הצרפתי בשותה עם איגוד הסרט הישראלי.

21.00 מבחר סרטי שיט – חלק ב'

21:30 נבגרות זקנה חסרת בושה (צורת 1964)
LA VIEILLE DAME INDIGNE

Rene Allio

במאי: רנה אליו
שחקנים: סילבי, ויקטור לאנו
אליו עיבד את ספרו של ברקט, אוזות זקנה המוצאת משמעות להזיה זמן קרב לפני מותה, היא מיתודה עם אנשים חדים, מיצאת לבנות, מוכשל בלבול, מוכחה את רכושה ומס' רבת לקבל כל חרף כפי שדורשים ממנה בבי שפה' תה הדער בורגנס. (90 דקות. זכר גורגן). וויצ'ר צופית תרגום לעברית ואנגלית).

דצמבר 1987

יום שלישי TUE 1.12

19.00 עוף בחומץ (צורת 1985)

POULET AU VINAIGRE

Claude Chabrol

במאי: קלוד שאברול
שחקנים: יאן פוארה, סטפאן אונדרה, מישל בוקה.
סרט שאברול אופני החדר או בפי המעים של החיים בפרובנסית הצרפתי. הכיור מתחילה כאשר קבוצה של אשע"סוקים שעירונים מקרוקען, מוכחהים להטדי ודור כפר ואות אמו נזקנה כאשר מושעה נגול קטע מוביל את ביתם. עניין מסתרך כאשר מפקח' משתורה בעל קו חקירה נוקשה ומענה מגע לחקור את הפרשה. קלוד שאברול, מותקי "הgel החדש", מוכח' פעם נוספת את כישורי המקרים, את כשרונו לספר סיפור ואת חזמי

יום שני 7.12 MON

19.00 KING KONG קינג קונג (ארה"ב 1933)
במאים: מריאן ס. קופר Ernst Schoedsack
ארנסט שודסאך
שכניםים: ווברט ארטמיסטרונג, פיי וורי, ברוס אברמן.

אנימציה ועיצוב: ויליאם אוברמן
 הגירסה האנושית ל"פיה והחיה". מפיק סרטים מביא עמו מאפריקה גורילה ענק. הגורילה מתאהבת ביפהיה, נמלטה בשביות ועקב אינטימת המתרחשת ביבתיה. והוא גודל סרטי הפלצ'טים שעשה שימוש מקוון בטכניקות קולנועיות ויכול סצנות בלתי נשכחות שהולדו גם של חוקרים. סרט שהשפיע על סרטי אנימציה וונדיות ניכרת גם עתה. (90 דקות. אנגלית תרגום לעברית)

20.00 3. האנומנות האנומית:
הצלה לשנות ה-30' וה-50'.

մבחור סרטים קצרים מסוף "תקופת הילדות" של האנומית, בשנות ה-30', וכן השיא של "הקרטון" בשנות ה-50', ותחלית התפתחות הנזולנית של אנומניה למוגנים ואנומנות אשית, בתוספת דוגמא להשפעת "קינג קונג" על אנומטומים עכשוויים. (בלויו דברי הסבר מפי צביקה אונן).

סרטים לשני חלקים העורב בהוחי 6.5 ש"ח לחברים ו-8 ש"ח לקהל הרחוב.

יום שלישי 8.12 TUE

19.00 ערבית סרטוני יידאו – II
עורף: ירדן אוראל

במלאת 7 שנים להרצתו של ג'ין לנון, יוחד חלק מהתקינה לסרטונים בכיכובו ולשירים שהקליט בימי הליהקה ואחריו ירושה. כן, יצאו שירים שכותב לאחר מכן לצד סרטונים נוספים של הביטלס שלא הוקרנו עד כה.

21.30 פופ/רוק לשנות ה-60'
עורף: ירדן אוראל

סרטוני יידאו וקטעים מהופעות חייזר טרטום נראו לראשונה. בהשתתפות הביטלס, האבנים המתגלאות, הח'יות, המ', ג'ימי הנדריקס, ג'ניס י'פולין, דולדות, מתבונד די הרמן, ג'רי החוף, המוד' בלוז, הקינקס, חמישית דיב' קלארק, מנפרד מן, האכניות והאבות, היל שפירו ואחריהם.

יום רביעי 9.12 WED

19.00 HOME VILLAGE בית הולדה (יפן 1983)
במאי: ס'ישיירו קויאמה Seijiro koyama
שחקנים: יושי קאטו, הייוקי נגאטו.

עמוק באיזור ההררי של יפן עומד להיבנות סכר. המפוזריאתית מאלצת את האוכלוסייה שבעם נטוש את כפר הולדה ועקרו לאיזור אחר. בעוד מתהידד דנוו בין ה-87 לא יצליח סניל' בעין בונו וככלתו. בעוד מתהידד עם יلد עירוי מושיע הכהר מלמדו לזרז ומקלט טעם לדש לחוי. באחד ממסעות הדיג האחוריים לפניהם הפקת העמק מתכווצת היישש ונופת את נשמתה. כיוון שבכיתה הסכר הושלם, נאלצים הכל לעזוב את האיזור ורק דנוו נשאר במקומות בו בילה את כל חייו.... הקורתה בכורה ארזית באדיבות שגררות יפן. (106 דקות. דובר יפני תרגום לאנגלית)

21.30 לשכו את מוצרט (מערב גרמניה 1985) VERGESST MOZART

במאי: סלאבו לוטר
שחקנים: טידוף (mozart), ארכמן מילר-שטייל.
 דרמת מתח בלשית המתרחשת ביבוי. סביב מיטוט של מוצרט המתה של חומר אכזב, פחד וחשות, לאחר הלווייה מחליט ראש המשטר החשאית לחקור כל אחד מחבריו ששחה ליד ערש הדוויל, בחשד כי אחד מהם רצח את הגאון.

בין הנחקרים: קונסטאנט – רעתו; פון דוויטן – מנהל בית חוץ ומיפויו של מוצרט; סליי – ארכמן מלוא האינטריגות ווסור האמון ששרו בחזרה מלכות ביביה ובצלצובג, כאשר לכל מקהרוים למוצרט היה רק גאנז אלא כדמות בבת סתריות: חלש וחוזק, אמץ מעירץ מוצרט של "אמדאוס", נוכנה כאן הפעטה. "אין כאן רק רעיון מקור לסרט, וזה גם מוטט מຄסום מטורק מהחולתו ועד סופו" (וראייט). (93 דקות. גומניות תרגום לעברית ולאנגלית. טרום בכורה באדיבות "אס-פילם").

יום ראשון 6.12 SUN

19.00 הכוח הרבייני (צרפת 1985) LE QUATRIEME POUVOIR

במאי: סרג' לרווי
שחקנים: פיליפ גווארה, ניקול גוטסיה
 סרטו השלישי של סרג' לרוואה הוא סרט בעל מסר פוליטי ברור, בסגנון קומסיה גבר, המתמקד בנושא אקזוטאי ביותה. איניות המדינה. תסיסה של פרנסנס ד'ירן ("מי שהשתה שרזה משלחת של צ'ל'יסקר ד'אלסטן") מעמיד שינוי גבורה וקייריות חדשנות פוליטית – סרביב פרשיה פוליטית. מנהיג עברי של תנועה קיזונית נרצח בפושעי. אשיש ממשלה יוצאים בהசזרות שאילו אלא שקר, לעם יעד שחייש מינו תלי בהתפתחות המתוואר בסרט ופועל להכוונתם. העימות התקשורתי המתוואר בסרט מזכיר לא כמעט את פרשת "גראנדי" שהבאה לפולגון בין אנשים תרגום לאנגלית).

21.30 מונה לידה (בריטניה 1986) MONA LISA

במאי: ניל ג'ירדן Neil Jordan
שחקנים: בוב הווקינס, קט' טייזון, מייקל קיין.
 פושע כסן שהשתחרר משבע שנות מאסור נשבר כנהגה של יאנית צמרת שחורה. הראשון הוא התפתחות היחסים – מותייגים מתקבלים. הדדי וуд לאהבת את אמרת – בין הגבר המהוסף לילדי הփוצה. הציר השני הוא סיפור בלשי הכול מעס עלם הפורנו של חבע והסוה גונב בוב הווקינס הגוץ והוכבש היבורה. את ההצגה גונב בוב הווקינס הגוץ והוכבש שזכה בפרס המשחק של פסטיבל קאן (104 דקות).

כל הסרטים מלאוים בתרגומים לעברית.
אלא אם אין מצין אחרת בתכנית.

יום ראשון 13.12 SUN

19.00 פורה השטן (ארה"ב 1966) THE POPPY IS ALSO A FLOWER

במאי: טרנס יאנג
שחקנים: יול ברנור, ריטה היי-וורת, מרצ'לו מאסוחיאני,
אנג'לי דיקנסון.
סיפור האלים שופים רשות גודלה לשיזוק סמים. הסרט
מבוסס על סיפור אמיתי אין פלמינג מתברר סורי ג'ימס
בוגד, שהופק בחסות האו"ם. במטרה להילחם בנגע
הפטז'יס, שהופק ברחבי העולם. והוא מען שילוב של עלילה
ג'ימס בונדיית עם שבדות אמיטיות הבינלאומיות של האו"ם
בגנבה. כל הוכחים הבינלאומיים המופיעים בסרט זה
התנדבו להופיע ללא תשלומים. (105 דקות)

21.30 הנץ מלטיה (ארה"ב 1941) THE MALTESE FALCON

במאי: ג'ין יוסטון
שחקנים: אמאפר בוגנארט, פיטר לורה, מאיר אסטור.
סרטו הראשון של יוסטון ככמאי. ballo להלן הקשות סט
ספ"יד, ייכון הנצעני של דושיאל האמת, מוצאו לצבע
בבואה נאמנה בדמות האמאפר בוגנארט. הוא שכר ע"י
אשר מסתורתו נקלע לשטרות תיכס וציחות. התס-
רט נאמן ממקורו שבורגארט כבר לא היה אלמוני עם צאת
במלואה. לרמות שבוגנארט הר "ה.nz מלטיה" הפך אותו ללבוב
ודמות שווים כאן שימושה בסיס חלקן מהתפקידים
שגילם אחרינך. (100 דקות. אנגלית, ללא תרגום)

יום שני 14.12 MON

19.00 עבר לזכרו של מרוני PAINT YOUR WAGON

במאי: ג'ושוע לוגן
שחקנים: לי מרוני, קלינט איסטוד, ג'ין סברג.
מעברון מזרו, אגט מוסרי ואנטו החואי מהאורן כחוות
אמנותיים מונגים ומשתרף כוכבים שמעולים לא שרוא-
לפכיכן. הסרט בני ע"ט מוחדר כשל מברוזוי ובורוזי –
מושל ורמוני יצא דוף – שני מחפשי זהב האחד הול-
עליו ושותפו הסולידי, והאהשה שבקנתה ע"י הראשן מידי
בעלה המורמוני. (164 דקות. דבר אנגלי תרגום לעבר-
יתן).

21.45 הרוצחים (ארה"ב 1964)

במאי: דון סיגל
שחקנים: ג'ון קאסאבנס, לי מרוני, אנג'לי דיקנסון,
瓊لد רין.
סרט שעשה דון ("האר המוזהם") סיגל לטלוויזיה אך
הוחן לבסוף בbattery קלינוט בשלה הסכנות האלימות
הכללות בו. שני רוצחים שכירים מוחלטים אדים ח'רי
ועודם במודוס לעווים. שלווה של הגרצת אלמוונטו של
הסיגר מושג ברכץ של "פלשיבורקים", דבר מוגמר
ומוחלט שהגול מכבב בו בתפקיד הראשי. (95 דקות).

**לסרטים שאורךכם למשך
מ-120 דקות – מחיר מיוחד**

21.30 עשיית סרטים עם בעיות פוליטיות בקולנוע הגרמני הצעיר (חלק א') שני ערבים בהנחתת תומאס גיפר.

1. טחר גם במערב" (מערב גרמניה 1968) TERROR EVEN IN THE WEST במאי: תומאס גיפר (30 דקות).

2. "הגנה עצמית של מפגין" (מערב גרמניה 1968) DEMONSTRATOR'S SELF PROTECTION במאי: דיטיר שובר (2 דקות).

3. "דבר הוו"ר" (מערב גרמניה 1967) THE CHAIRMAN'S WORDS במאי: הארון פאוחקי (2 דקות).

4. " אש בלתי ניתן לכבוי" (מערב גרמניה 1969) IMEXTINGUISHABLE FIRE במאי: הארון פאוחקי (22 דקות).

5. (גרמניה 1970) THE BREAK UP OF ALL DAYS במאי: הארון פאוחקי וביטומסקי (40 דקות). כמו כן יוקון סטוו החרחן של מנהה הערכ' (תומאס גיפור מתרגלים לכלי) (מערב גרמניה 1987) (20 דקות). כל הסרטים מלאים בתרגומים לאנגלית

יום חמישי 10.12 THU

21.30 עשיית סרטים עם בעיות פוליטיות בקולנוע הגרמני הצעיר. (חלק ב')

זמן ביןים (מערב גרמניה 1985–1982) INTERIM במאי: חבר קואופרטיב הבמאים בהמברג. הסרט צולם בשלוש שנים אך אין משך התרחשויות כהרמוניות. לעומת זאת זירות קומפלקס **LÜCHOW** כמציאות. הסרט מתאר את זירות קומפלקס המארח את המשכיות המאבק של המתנגדים לחימוש הגערני. תקווה המרכזית בו מותחנת לשלה להזעם התונעה הניל' כמעש תמיד נסלה, על אף המגן הרוב של אממי המחתרות. (119 דקות גרמנית. תרגום לאנגלית)

21.30 מוצאי שבת 12.12 SAT

19.30 קח את הכסף ונברח (ארה"ב 1969) TAKE THE MONEY AND RUN במאי: וודי אלן

שחקנים: אלן, ג'אנט מרגולין, מרסל היילי
סרטו הראשון של וודי אלן ככמאי מספור על עיר
שלומאל שכל ניסיונו להתרשם בעלי חיים. ואז
עליה במוחו השαιינה הממוררת להפוך לאחד מעשאות
הפושעים הנגדים של ארה"ב (85 דקות. אנגלית, תרגום
לעברית וצרפתיות)

21.30 פורסונה (שבידה 1966) PERSONA במאי: אינגרו ברגמן, יב אולמן, מרגטה קרוק

שחקנים: מיכאל אדרטון, יב אולמן, מרגטה קרוק
אחות שאיבדה צעריה נשכרת לטפל ב شخصיות מפואר
סמכת שאיבדה קליה. בין השתיים נוצרת מחלוקת
יחסים סבוכה, כשהאהבה שנאה, חזות ניכור משמשים
בעירוביה. מבקרי קלינוט לא מעטים הכתיה את
"פורסונה" סרטו הטוב ביותר של ברגמן. (84 דקות).
שביתת תרגום לאנגלית).

SAT 19.12 מוצאי שבת

19.30 המלכות (эрופט 1959) LES QUATRE CENTS COUPS

במאי: פרנסואה טרפו Francois Truffaut

שחקנים: זיאנ'פ'יר לאו, קליר מוריה, אלבר רמי סרטן הרמן הראשו פראסואה טרפו מהה אט שחקנים: זיאנ'פ'יר לאו, קליר מוריה, אלבר רמי דיקון לירידאליסטי ואוטימונטאל של תלמיד [כ, 12, ייל רישי ולרא, הסובל מכובד ים של הורי ומורי. אנטואן ואנאל - דמות שחשופה באירועים נסבטים ומטבך - מתרפס האור הוא מנשה להסביר למוקם את שטרפו. וטפס השגגה שנגנה ונשלחו למוסד לבירורים צערם. מכתות הסיום של הסרט היא אחת הריגשות והונגות שצנית השגגה שגורר הולך וגדל בתקבת התסריט, לבב תעלומות הקולנוע. חמורות גרגל לתקבת התסריט, שמשו דרכנות לדוחו של טרפו אן מקור השורה לא פחות שגב מהוה אקס'סוף במתנהות", יצירות המופת של דיאן וו. (94 דקות. צՐפתית, תונומע לעברית).

21.30 הירונית מרקין (בריטניה 1969) HIERONYMUS MERKIN

במאי: אנתוני נויל Anthony Newley

שחקנים: אנתוני נויל, ג'ואן קלינט, ג'ורג' ג'ס'ל שמו המלא של הסרט הוא "הירונית מרקין" לשוכן אי פעם את מרטי האמאפ' ולחוכת באשרו האמייטי?" סרט מבריק משעשע ומטורף אוודות טיפוס לזרמתו של כוכב יזרו לאנדון. הירונית מרקין - שחקן, דמר, בדרן, צייר, סופר, ואיל המונחים, בן 40 עשה את חשבונו הנפש שלו ונקורין לפני איזמו ושנתה בונתי, על מסך קטע את עברו כשהוא מלווה דברי הסבר. סרט מטורף בעל חזק הומו מיוחד בימי (106 דקות. עותק במצב יוניברסיטאי, ללא תרגום).

SUN 20.12 יום ראשון

19.00 יצירה בלתי גמורה לפסנתר מכני (בריה'ם 1976) UNFINISHED PIECE FOR MECHANICAL PIANO

במאי: ניקיטה מיכאלאקוב Nikita Mikhalkov

שחקנים: אלכסנדר קראילאגן, אלונה סולובי שחקנים: אלכסנדר קראילאגן, אלונה סולובי סרטן השישי של ניקיטה מיכאלאקוב מבוסס על מחזה מוקדם פרי עטו של אנטון צ'כוב, שוכתך כאשר היה עז'ין תלמיד פרואה. "פלאטונוב" אכן מתחזה מוקצע ככזו: יצירתיו המאוחרת של המחזיא הדגול ומשמעותו יכול לפרש הטענים דרכ' אופרציות מוגנות - כולל תואמות את המקור. הינו יבודד של מיכאלאקוב אפשר רר פועלתו להפנתו לישור המשחק צוות השחקנים כטרפיסט. בין שני הגברים נוצרת מערצת יחסית יצאת דופן המתפתחת כמעט ללא מילום. "סרט שנאה מרבבות סרטי הגברים ההוליוודיים בהם חחס' גברים יבשים והיה'ם בסיס לבן נצחים וכפים" (אקס'סוף), הפעלה ואוצר לדבורה... בסרט של שני הגברים מחביבים זה זה איזה וסטורטס טוב יותר מאשר עם אשה... הסייעו של חסוך של הנשים הוא בה בעית גם הסיפוי של הכליה אליה...". (ונדרם). (180 דקות. גראמי, תרגום לעברית ואנגלית).

21.30 שי הינקה מונוגטרי (יפן 1955) SHIN HEIKE MONOGATARI

במאי: קנדז'י מיזוגuchi Kenji Mizoguchi

שחקנים: איז'ו איצ'קיואה, איצ'יו איה הונוא המרכז: השעיק את קנדז'י מיזוגuchi במהלך מהלך כל הקריירה שלו היה דמותה של האשה הפינית (ראה

TUE 15.12 יום שלישי

19.00 פישוטה (בריל 1981) PIXOTE

Hector Babenco

שחקנים: פוננדו ראמוס דה סילבה, ג'ורג' ג'יליאנו פשוטה הוא ייל דן 10 - אחד משלושה מיליון ילדים בברזיל, חסר בית ומסגרת חברתית, המתגודדים בכבופ'יות עברניות שכנות העשויו מתקופת עיר התעשייה. וולקן הראשון ששלש דידים ברוח פישוטה מהמהוסס שהוא יביבני עלי. סמ' שלשה דידים למשך נישקת ורצת. באבןקו ("נישקת ונסתובך בעמיש'" שוד, סופרת ורצת. באבןקו ("נישקת ואשחת העכשווי") יוצר סט מודכן ופומבי המבוסס על סופו של האישים של הילידי המשחקים בסרט. לפנ' חדש והוגה ביריות שטרם העיר שגילו את פישוטה. (127 דקות. סדרת, תרגום לעברית ואנגלית).

21.30 האוצר מס'ירה מאדרה (ארה'ב 1948) THE TREASURE OF SIERRA MADRE

במאי: ג'ון יוסטון John Huston

שחקנים: האמפר' בוגארט, טים הולט, וולט' יוסטון תואור הבצע מביאו לידי טרחה קבוצת אמריקנים הנගבים בהר מס'יסיקן בניסיון למצוא זהב. סרטו הטוב ביותר של יוסטון ("האיש שרצה להיות מלך"). ואחד התפקידיים הטובים ביותר של האמפר' בוגארט (126 דקות. אנגלית, ללא תרגום).

WED 16.12 יום רביעי

19.00 הקומם מארץ עוז (ארה'ב 1939) WIZARD OF OZ

Victor Fleming

במאי: ג'ייז' ארגולד, בבי גולגר, דיק הארלי האב שחקנים: ג'ייז' ארגולד, בבי גולגר, דיק הארלי האב אחת האגדות המកסימות שיצרה הוליבוד עם ג'ייז' גולדן בתפקיד אושי, כשהיא שרה את "מעבר לקשת בענן". זהה הגירושה המוסרית השנינה למזהה ילדים נודע זה. דורותי, הילדה הבלתי' מאושתת, בורחת מביתו לאוז' הפנטזיות עד שהוא מגלה לבסוף שהאותר מצוי בחצר ביתה (101 דקות).

21.00 במלון הזמן (מערב גרמניה 1976) KING OF THE ROAD (IM LAUF DER ZEIT)

במאי: וילנדוס Wim Wenders

שחקנים: דודיגו פוגלה, האנג צישלר, לודה קרייצר אחד הסרטים הטובים ביותר בשנות ה-70 אם לא בכל הזמינות. וודודס עוקב אחר מסע של שני גברים בו היעירות של הנגב בין מערכ' גורמיה למדורה - אחד מהמשאות בסיפור עיסוקו לטכני מוכנות הקרכנה מיושנת והשי הופא שעקב את ביתו ומשמעותו והצטרך אליו כטרופיסט. בין שני הגברים נוצרת מערצת יחסית יצאת דופן המתפתחת כמעט ללא מילום. "סרט שנאה מרבבות סרטי הגברים ההוליוודיים בהם חחס' גברים יבשים והיה'ם בסיס לבן נצחים וכפים" (אקס'סוף), הפעלה ואוצר לדבורה... בסרט של שני הגברים מחביבים זה זה איזה וסטורטס טוב יותר מאשר עם אשה... הסייעו של חסוך של הנשים הוא בה בעית גם הסיפוי של הכליה אליה...". (ונדרם). (180 דקות. גראמי, תרגום לעברית ואנגלית).

THU 17.12 יום חמישי

20.00 סדנה לפסיכון רפואי - לאנשי מקצוע בלבד.

ילדיים שנשכחו בחדרם בזמן שהביתה בוער – מאפיין אחד הגיבורים את המבוקש בו הם נמצאים. מיכאלקוב יוצר מראה מושל של ריאוונט, "מעין 'הטייקון' בסגנון 'ביבי' – סרט נוראי, משעשע, ליר, סוטי, סטילס וסגולת שחשוב מכל: צירה הפונה לכל סוג הקהלה. (יחסית, כותרות בתרבותית. בכורה ארצית. הקונה תדרפומית).

21.30 יהנה של המלאכים (פולין 1960) MOTHER JOAN OF ANGELS

במאי: יי' קאבלוביץ'
Jerzy Kawalerowicz

שחקנים: לואיזה יאנצקה, מיצ'אלקב ווי' שחקנית של המלאכים מבוסס על חפן מאת יוסלבג איזיאשקביץ' שנכתב בהשראת האירוע המפורסם שהתרחש בולדון שברפט. קאבלוביץ' מעביר את ההיסטוריה לעוברים מהריהו של פולין במאה ה-17. דיבוק מסתורן חזק לגרפה של אם המבוקש, אח'יך לשאר המזרות ויכולת להשתלט אף על גביהם שווון לרשות את השדים. קאבלוביץ' אטאיסט מוזהר, אין יותר סרט אנטידייטי לאו' אופי הפעולה והעלמות לאלא מנשה, בקובוקסן הריטוטן, להציג את האסונות שבמאה אונז'ה עורות. הוא מכחיש את הנסיבות את העובה שעשה סרט בעל כוונות אנטידיטיות אך קדריל פולני תאר את "יהודנה" כ"כופה המשולכת לעמיה" (109 דקות. פולניה, תרגום לעברית אנגלית).

יום רביעי WED 23.12

19.00 אובלומוב (בריה' מ 1979)

OBLOMOV

Nikita Mikhalkov

במאי: ניקיטה מיכאלקוב
שחקנים: אולג טבאקוב, ייר בונגטירוב
יעבד לחלים מתוך החוף עב הרכס מאת איבן גוצ'צ'אקוב. כמו ברוטים קודומים, גם כאן שב מיכאלקוב לפול'ב בשנות הונטאלגיה. העלילה מתרחשת במאה קווודמת ועי' קבכת אחר חי' של פקידצ'בורה בידומו, בשנות ה-30 של המאה. המתבש מחד שועל לעזוב את דירתו ואיך' להלן, המתכווצות מואהו הטענה עמדות הטעמוץ. "הדר' מות הרוח היא כה אונשית את דרכ' חייה כחוליות או פשוט אובלומובים. אבל אובל' מוב איננו סטרטוג'יסטי אלא שחק' תכונות אונשיות כמו מקומות, פרוד מומחי'ויות להלן ימי' דרייה... היטול אינו מזדה את ייבורו אלא לכד ברוחשת את רוח התקופה באמנויות ויזואליים אפקטיבים..." (140 דקות. רוסיה, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית. הקונה חד פעמי).

21.30 צפורי שיר צפורי טרף (איטליה 1966) UCCELACI E UCCELLINI

Pier Paolo Pasolini

במאי: פיר פאולו פוליני
שחקנים: סטונו, ג'נטו דאבלו, פמי' בנטו'
אב ובן נודים ברוחם איטליה כאשר ערב דבר שמתלווה אליהם מושם מצפונים הפלוטיים. קומדיות פוליטיות מבריקה המצדעה לニアוראליזם ובוקר קלי' לנע של זברוטו וולסני. (86 דקות. איטלקית, תרגום עברית).

יום חמישי THU 24.12

20.00 סדנה לפסיכותרפיה – לאנשי מקצוע בלבד.

"אגטסן מונגטרא", "חי' אוחה", "מושות תלילה", "האה" – יות מגוון – ועוד. הסט זה העשוה שעה רטס מותן ונכשל בڪיפות, אבל ברגע החירגה שיש בו העיסוק באשה. קר או כה, "שין הוויה מונגטרא" הוא אחד מחרדי המבקרים בייתר שביים. ומזהה את אחת מאבני הדרך החשובות בהתקנתה הקולנוע היפוי הקלאסי – בערך בעבודת המרכזית שומר בעיקור העלילה סבוכה ועל התהמkeitות בדמיות מתרחש בפועל המאה ה-12, ערך המאבק בין הנגדים, על האיפוס של העלילה סבוכה ועל הדחק והקפודן. הספרו מתרחש בפועל המאה ה-12, ערך המאבק בין של בעוצמת הספרותם. קוימורו הוא צער הנאלץ לסבול מושהו של השפלות, עד שהוא לודז לדעת שמדובר באמנות והוא מclasspath הקיסר... (105 דקות. יפני. תרגום לאנגלית. בכורה ארצית).

יום שני MON 21.12

אמנות האנימציה

19.00 כל אחד והכב על הקרוסלה (ארה'ב 1977) EVERYBODY RIDES THE CAROUSEL

במאי ועוזב: ג'וז' פווייט האבלி J.F. Habley
animazione: האבלி, ביל ליטלגיין, טיסה דייד'ז – ג'לספי', מוסיקה. רוסו, בשיתוף כמה מגדיי הג'אנ'ז – ג'לספי', אלדר, נבי קרטור ועוד.

תרגומם קלוני לתרiores הפיסיולוגית של אריך אריקסון (זוכה פרס הפלז'ר, 1970), אשר השפעת ספירו על החברה האמריקנית בלטה מאד בשנות ה-60'. 8 שבועות הפתוחות מלידה ועד מות, ובכל אחד עימות מרכז נפש.

ג'וז' האבלி החל לעבוד באולפני דיסני "שלגניה", היה אחד המרכזים בברמ'אי "ו.ו.א." לסרטים האנימציוניים והמסחריים, וכן לפיתוחו הבינלאומי לקידום האנימציה. ציה, השפעו ובורות על ההפתוחות אמנות האנימציה.

21.00 – אמנות האנימציה. 4. פריחת שנות ה-70'.

ההפתוחות הגודלה של אמונציה ככלבי ביתוי איש' הגעה לשיאה בשנות ה-70'. בטל בה הלקון של "יצרות. מבחר סרטים מתי'ח' לח' בעובדה זו וכאן'ן בגישות ובתפוצה. (כליווי דברי הסבר. צביקה אורן).
קורטיסים לשבי חלקי הערב במחר 6.5 ש'ח' לחברים ו-8 ש'ח' לקהל הרוחב.

יום שלישי TUE 22.12

19.00 עבד לאהבה (בריה' מ 1976)

A SLAVE OF LOVE

במאי: ניקיטה מיכאלקוב
שחקנים: אלנה סולוביי, תודיאן נאחותפוב
סרטו השני של ניקיטה מיכאלקוב מתרחש זמן קצר לאחר המהפכה הבולגרית. הגב' האדם כבר השת' לט על מוסקבה אך בחצי הארץ. קרים שלולרים עדין אונשי' הצבע הלבן. שם, על גג'י פרוסטול'ים של ים השחורה, מנסה צוות ראייננסים להסרט מולדומה מטופחת. הריחוק מזמן המרכז מועור בעיות של אספוקת חומרים. אפיו האנטינומי של צוות ההסתמה מעורר בעיות מותית'יות. יות המאפייניות כל צוות החברתי קשן וסוגה. הכוכב הראשי שהבטיח להופיע בסרט אינו מגע ממושקבה. קשין מן הצבע הלבן מתעורר בהפקה ממש שואן שוקש בש' קנית הראשית. הוא עצמה דואה במחפינה טירדה אשית העלילה לפוגע בקרירה שלה – עד שהוא מתחייב בצלם שהוא למוניסט נאמן. "אנחמו כמו

יום שני MON 28.12

מצואים שבעת SAT 26.12

19.00 המרידה (ו' 1967)

REBELLION

Masaki Kobayashi

במאי: מסאקי קובייאשי
שחקנים: טושימורה מיפונה, טאקשי אקוטו, יוקי ססוקידאקה
 כמו בכל סרטיו, גם כאן יוצאת מסאקי קובייאשי למתוך פה ובתי גנד חוקי הבהיר המשורתי של יפן וטם כאן הוא עשה זאת באמצעותו אוננו מהומם בעוצמתו. זה סיופו על הנאמנות הפואודלית, המתוחש ביפן של המאה ה-18. סמוראי מכובד מתקבל ממעסיקו מתנה להתקה על שירוטיו. המתנה היא פלאשו של האצ'יל ההתקה על גביהם. משפחתו של האצ'יל הצעירה כלבו לבני. משפחתו מנסה לשוב לאחוב הענוה כלפי לבני. ואך הם מתרבשים ממשיכו מדייניותו: האב והבן מבצעים את ביתם ומתוכננים לקרב בנוסח המערבי: וניס חוויאס גנד אינדיינס. מחייבת השעה העורונה של הסרט – קרובות ומרדים היוצרים בזוסטלב ווציה. (128 דקות. יונית, תרגום לאנגלית).

21.30 אַפְרָגִיטו (הבלטי-מנוצחים) (ו' 1956)

APARAJITO

Satyajit Ray

במאי: סטיאג'יט ראי
שחקנים: ארוגהה בג'ארגי, קאנטו בג'ארגי
 הסרט השמי בטרילוגיה על אף. הפעם עבורת המשפהה לבנארס. אביו אף מות והוא נאלץ לעזוב את הבית. הפרידה המוגשת מאיתנו הtotem בזודה, מלוחה את הצופה ומין רב לאחר שצפה בסרט (127 דקות. הודיית. תרגום לאנגלית).

יום שלישי TUE 29.12

19.00 לא עדים (בריה' מ' 1983)

WITHOUT WITNESSES

Nikita Mikhalkov

במאי: ניקיטה מיכאלקוב
שחקנים: אריניה קווטשנקו, מיכאל אליאנוב
 כמו שנשים מסטרויי הקודומים – "צירה בלתי" גמורה לפוטנזה מכאן" ו"חמשה ערבים" – גם "לא עדם" הוא יבודן קולונלי למחזה – "שיחקה לא עדם" מאת סופיה פרוקופובה – והוכחה נוספת לבסות לכישון הקולונלי של ניקיטה מיכאלקוב. שתי מධויות, גבר ואישה שנפרדו מזה זמן רב, מתע揆ותשוב כשבשור האחורי, נגאג'ו למ' מפוך מוג'ג'יה ול'פ' בעל המתמטיקה הדומה, יש כאן אלימות אכזרית שכוחה הוא בזכרן, הגבר נשט אותה לפני תשע שנים והפרק בידיה את בנו מאשה אחרה. הוא הוא החתמן שוב, בעירק משבות מעמדות. ועל אף משפטו החדשן וכלהואר שללאותה, הוא ממשך לפוקד את מי שהיתה רעיתו. כוים, היא וזכה להנשא שוב והוא מאין כי וקח ממנה את הליד שידלה. הסיטואציה הבנאלית בינו לבין תשצ' בו במהלך הופעה לחבר את יסודות המידע, הדמיות החווייתית – גבר זער בורגini ופছן ואישה שקטה וסבלנית – והופכים לנגד שעוני לגביהם רטוראים. גודלו של מיכאלקוב היא בכר שבחן שאון לרחרוח את הקדמתה של צעמוצה דברי כדי קלואסטרופיה: הוא מבודד מהעלם החיצון ורק כמה התפריזיות חשות ממשימות כגון סיוזר הטליזיה, תמונה על הקרקע ואצלו הטפלון מכירות כי אין כאן מעבדה לרשות אלא משבר אונשי' עד מאד. המתחות מוגשת באכזבות תנעות המילוי הסהרית האהירת בת כל רצף למציאות אחרת בחיל הסגנו. (96 דקות. רוסית, תרגום לצרפתית. בכורה ארצית. הקורתה חד-פעמיות).

יום רביעי SUN 27.12

19.30 פובי (ארה' ב' 1960)

PSYCHO

Alfred Hitchcock

במאי: אלפרד היצ'קוק
שחקנים: אנטוני פטינין, רה מיילס, ג'אנט לי
 בסרטו המפורסם ביותר, חושף היצ'קוק את כל הפחדים החבויים בפנים. סכיזופרן אדריאלי המגול מוטל בידי מחלות דוד או רוחו המעטים. הסיקונים המפורסם בסיפור בתול' במשך 46 שניות, הוא מלאכת מתשבת בפכו עצמה בסרטו הסרטן יכול מביך מරושת וסוחף אליו הצעדים, אל רשות שנים мало שגורלן אליו בקהל. האיסוף העתיק של נגען נגען מההשפעה שיש לטרט על קהלה. אני מרגיש אושר רב כאשר אני מצלה לטרכם עם רשות הצעודה באציגים קולנועיים. (היצ'קוק בראיון עם טרי פו). (109 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתית).

21.30 התפוז המכני (בריטניה 1971)

CLOCKWORK ORANGE

במאי: סטנלי קובריק

Stanley Kubrick

שחקנים: מלקולם מקדואל, פטריק מג'י
 תחילה צמיחה של האילומות: מבט קר, ציני וחסר על חברנות, ברהה בה כינויו רחוב משתעשעת באilmות לא כל מטרו והמממד הרוס את אישיותו של האינדייבידואל (131 דקות).

יום חמישי 19.00 חמישה ערבים (בריה' מ' 1980)

FIVE EVENINGS

Nikita Mikhalkov

במאי: ניקיטה מיכאלקוב
שחקנים: דודמייה ווצ'ינקו, סטאניסלאב ליבושין.
 יעבודו יחדיו על אלכסנדרו ולוין שעילו על מדרשת בליניגרד של שנת 1957, שניה אותה בלבד לאחר חורצ'יב על ה-102 של המפלגה הקומוניסטית בה הכריז חורצ'יב על תהליך הדת-אטסאליזום סשה, מהנדס ראי' במכון יידראיה צערה. מיבור במוסקבה וועוד לסייע על שלוחנה של יקריה, עוזן היינס אחים'כ, חמישה ימים אוטום בשלמה. הוא חזר רם בהבטחה שישוב תוך 15 דקות, במטרה לבקר דודה יקריה, עוזן היינס אחים'כ, חמישה ימים אוטום בשלמה. יוסם רוקה קומונת המודולת את בן אחותה המנוחה בערב הרבעי לשחוות של סשה אצלת למאות סטפה את האמת אודוטוי מפני חבר משותף... גם כן, כמו בכל סרטו של מיכאלקוב, משוש קוו של שליטותיה על ההתרחשויות יש הקדזה יתרה על סגנון המשחק. (101 דקות. רוסית, תרגום לצרפתית. בכורה ארצית. הקורתה חד-פעמיות).

21.30 פאטר פאנצ'אלי (קינת הדורך) (ו' 1956)

PATHER PANCHALI

Satyajit Ray

במאי: סטיאג'יט ראי
שחקנים: ארוגהה בג'ארגי, קאנטו בג'ארגי
 סרטו הראשון והמורוסט לטרילוגיה על אף. הסרט צולם ביבשת ההודית ווי' וצולמו הצלחו להראות בנהמות ובידוק את רגע השמחה והעצב בח' אט' ואחות הנגרים ביער. סרט שכם שורה, עיקר הסיקונים המתרים במקומות כלו' שכם עיריה. זכה הסרט מיזה בפסטיבל קאן המונסן המתקרב. זוכה הודיית, תרגום לאנגלית. (122 דקות. זכר הודיית, תרגום לאנגלית).

21.30 עולם של אפו (הו"ד 1959)

APUR SANSAR / THE WORLD OF APU
במאי: סאטיאג'יט ראי
שחקנים: סומיטה צ'אטוג'י, שארמילה טאגור
הפרק המסיים את הטרילוגיה של אפו, המסתמ'מת
באפוא טראגי. הסרט נעשה עפ"י העמודים האחרונים הממלאים את
הרמן פארכ'יטו והקען לו הלהמונום הממלאים את
הרחות עצמו במדוגות החברה ומתרבנן (117 דקות).
תורום לאנגלית בלבד.

21.30 שתי אנגליות ויבשת (צՐפְתַּ 1971)

DEUX ANGLAISES ET LE CONTINENT

במאי: פרנסואה טריפו

Francois Truffaut

שחקנים: זאנפ'יר לאן, קיקה מרקהאם, סטפי

טנדז'

אלו סרטו השאפטני ביותר של טריפו מאו "דייל וג'ים" – גם כאן נכתב הרטיסטי עפ"י חומן מנתה הנרי' פיר וחושה וגם כאן מדובר במשולש חומנסי. שתי גערות אנגליות מאופקות. העלילה האפי'ודית מתרחשת בשנים הראש'וניות של המאה ה-20, מתקדמת באטיות ומעבירה הטעבת תוצאות הנסונן "לחויות קודם כל, להגדיר אח'כ". סרט יופיה, משוחך ומוזלם ייטב, נושא הדם מהאותיות ברונטה ומפרוסט עם זאת מאד טריפוי". (108 דקות).

יום רביעי 30.12

KWAIDAN (יפן 1964)
במאי: מסאקי קובייאשי
שחקנים: קוטסאו נקומו, מיצ'יו ארטמה.
שלשות סיפור רחחות מאפרחים למסקי' קויבאייאשי
להפכו את מלאו יכולתו וליצור סוט מסונגן, מורהיב
מבחן השימוש המופלא בצעביים. הסיפור הרואשן,
"שער שחור", עוסק בנסיבות צער שיד מנכסו ונאלץ
להhua לצערה עשרה. דרכ' בכרון עלייתו הרואשונה
הוא יצא לחפשה בভיתם היין ולמחרת בזקוק מזאך

הערות:

1. אין הסרטים אחראי למצוות הטכני ולאורךם של הסרטים. (אורכם של הסרטים שמוצין בתכנית הוא אורך המקור בלבד).
2. שניים בתכנית אפשרים. נא לעקוב אחרי הפרטומים בעיתונות ובאזורים הכניסה לשינמטק.
3. כל הסרטים מלווים בתרגום לעברית, אלא אם כן מצוין אחרת בתכנית.
4. הקופה נפתחת שעה לפני תחילת כל הקורנה – מכירה לחברי השינמטק בלבד. (אלה שעאים חברים יוכל להתחיל לרכש כרטיסים רק לאחר החבר האחורי שהגיע למקום בזמן המועד לחברים).
5. עד שרים דקות לפחות תחילת כל הקורנה – מכירה לחברי השינמטק בלבד – בימי שישי 11.12.2011.
6. ריכשת כרטיסים מראש, לחברי השינמטק, בין עירית תל-אביב קומה 11 חדר 1157 בימי ג' ו/or בין השעות 13.00-9.00, וכן כרטיסים בкопוט השינמטק.
7. חבר השינמטק לא יוכל לרכוש בקופה יותר מ-2 כרטיסים בפעם אחת.
8. כניסה לבאי השינמטק, גם לאחר כניסה בית מפעל הפיס, רח' לאונרדו דה וינצ'י.
9. סרטים שהדורותם נמשכת למעלה מ-120 דקות – מחיר מזח.

דמי חבר לשנה 25 ש"ח
לחילימ', נוער וסטודנטים 20 ש"ח
מבוג' זוגי 40 ש"ח

לכבוד

השינמטק הישראלי

ת.ד. 23070

תל-אביב 61230

אבקש לצרף אומו לחבר בשינמטק תל-אביב/הנני חדש בזה את החברות בשינמטק.

שם

סידוך

טלפון

כתובת

ת.ז.

עסוק

נא לזרף תמונה פספור/בלו תמונה לא. התקבל ההרשמה.

נא לזרף כרטיס החבר היין

CINEMATHEQUE

Bi-Monthly Film Magazine Published by the Tel-Aviv Cinematheque

CINEMATHEQUE

This issue of CINEMATHEQUE is exclusively concerned with the Fourth Haifa Film Festival and particularly some topics in it which did not get all the exposure they were entitled to.

The first part is dedicated by Yakhin Hirsch to John Huston's last film, THE DEAD, to be released soon in Israel, as well as to Lylian Sivernich's documentary on the preparation of this film, a last chance to have a glimpse at the late director and to find out about his opinion on film making, and his cast's opinion of him. Danny Muggia focuses on the four Italian entries in Haifa out of which only one, GOOD MORNING BABYLONIA, is about to be distributed here. While four films can hardly be taken as a panorama of the prolific Italian cinema, it is quite sufficient in order to realize how much we are missing here the films of this country, once so popular with our audiences.

Film animation was a favorite in Haifa, what with the presentation of WHEN THE WIND BLOWS by director Jimmy Murakami, the Stuttgart School exhibition and films, the Film Animation workshop and the tribute to Haifa animator Ronnie Oren. Zwika Oren (no relation) who was in charge of the workshop, reports on all these events.

Finally, after all the many articles published in the Israeli press about the Preston Sturges retrospective, a full filmography of this writer director was only to be expected.

Edna Fainaru

CINEMATHEQUE

No 37

November-December 1987

Publisher: Alon Garbuza,
Director of the Cinematheque

Editor: Edna Fainaru

Editorial Board: Zwika Oren,
Giddi Orsher,
Yakhin Hirsch,
Daniel Warth,
Shaul Shiran,
Meir Schnitzer,
Dan Fainaru,

Documentation: Daniel Warth
Program Editor: Nurith Tzarfati

Editorial Office: the Tel-Aviv
Cinematheque, Municipality
Building, Tel-Aviv
Tel.: 03-438131

Printed by: "Grapholit"

Published with the help of
America-Israel Cultural Foundation

הסינמטק הישראלי - תל אביב

נתן וולוּר – סגן ראש העיר.
ד"ר שמשון שושני, ד"ר דוד אלכסנדר, יעקב
אפשטיין, אליעזר קלונסקי, יוסף קיוסו, עוז'ד נאווה
נעמן, דב גבע, חנן בן-יהודה.
אלון גרבוז.
נורית צרופטי.
פול קנייאל, נאווה דיסנצ'יק, נורית שני, דליה מבורך,
אליל גלפנד, משה גרשט, יהודית סתיו, דן פינרו.

יו"ר הנהלה –
חברי הנהלה –

מנהל הסינמטק –
עו"ת למנהל הסינמטק –
וועדה מקצועית מייעצת –

הנחות מיוחדות
לבני נוער, חיילים
וסטודנטים

חברי מועדון

הפטוי

בנק הפועלים

של

מראצ'לו מאסטרויאני בסרטו של תיאנו אנטולופולוס
מגדל הדבורים
בקרוב בבתי הקולנוע "לב"